

เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
กรณีศึกษา สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

นางสาวพลอยไพลิน แสงคำ

573080996-0

ภาคินิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 415 495 (สหกิจศึกษาทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา)

สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2560

ภาคนิพนธ์สหกิจศึกษาทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
ประจำปีการศึกษา 2560

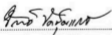
- ชื่อภาคนิพนธ์ : เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษาสามพราน วิวอร์ไซด์
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
- ชื่อผู้จัดทำภาคนิพนธ์ : นางสาวพลอยโพธิ์น แสงคำ
- ชื่อสถานประกอบการ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สำนักงานใหญ่)
ที่อยู่ : 1600 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400
โทร. 02-250-5500 , โทรสาร 02-250-5511
- ชื่อที่เลี้ยง : นางสาวสาธิตี ห้วประโคน
- ตำแหน่ง : พนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยว 5

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

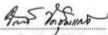
(อาจารย์ ดร.พิชิตร์ ลาภานันท์)

วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561

(อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดขุ่มแสง)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

(อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดขุ่มแสง)

ประธานกรรมการสหกิจศึกษา
สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

ลิขสิทธิ์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าได้มาปฏิบัติสหกิจศึกษา ณ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ ตั้งแต่วันที่ 8 มกราคม 2561 ถึงวันที่ 27 เมษายน 2561 ได้รับความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีค่ามากมาย สำหรับภาคินพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากความร่วมมือและสนับสนุนจากหลายฝ่ายดังนี้

ขอขอบพระคุณ นาย ยุทธศักดิ์ สุภสร ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และนายนิธิ สีแพร ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมสินค้าการท่องเที่ยว ที่เห็นความสำคัญของระบบการศึกษาและสหกิจศึกษา และให้โอกาสข้าพเจ้าในการฝึกปฏิบัติสหกิจศึกษา เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ ความสามารถ ขอขอบพระคุณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่เปิดโอกาสและอนุญาตให้ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมการฝึกปฏิบัติสหกิจศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นางสาวปทิตตา ตันติเวชกุล ผู้อำนวยการกองเผยแพร่ความรู้ด้านการท่องเที่ยว นางสาวลักษณ อภิชาติบุตร หัวหน้างานพัฒนาเครือข่ายทางการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาเครือข่ายทางการท่องเที่ยว นางสาวสาธินี ทวีประโคน นางสาวนิตา วีระกุล และเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมในหน่วยงาน ตลอดจนการให้คำแนะนำในการจัดทำภาคินพนธ์ ฉบับนี้ ให้ความช่วยเหลือในการประสานงานกับ ผู้ให้ข้อมูล รวมไปถึงการช่วยเหลือต่าง ๆ ขณะปฏิบัติงาน ณ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ ลาภานันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา ผู้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ การปฏิบัติตนในระหว่างการปฏิบัติงาน ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจ ตลอดจนให้ปรึกษา ตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการจัดทำภาคินพนธ์

ขอขอบพระคุณนางสาวอังคณา จินานนท์ เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ ที่ประสานงานในการให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ในการอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดการศึกษา ครั้งนี้บรรลุล่วงวัตถุประสงค์ ได้แก่ ผู้ดำเนินการจัดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดีจนสำเร็จลุล่วง

และสุดท้ายขอขอบพระคุณผู้ปกครอง เพื่อน ๆ และบุคคลท่านอื่นที่ไม่ได้กล่าวนามทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ ในการจัดทำภาคินพนธ์ครั้งนี้ ให้ออกมาและสนับสนุน ในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้การทำภาคินพนธ์ครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์

นางสาวพลอยไพลิน แสงคำ

วันที่ 28 พฤษภาคม 2561

พลอยไพลิน แสงคำ. 2561.เส้นทางการสร้างวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
กรณีศึกษา สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. รายงานการวิจัย
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อาจารย์ที่ปรึกษา : อ.ดร. พัชรินทร์ ลาภานันท์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง เส้นทางการสร้างวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา
สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาการดำเนินงาน
โครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับ
รางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงเพื่อถอดรูปแบบ
การบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็น
แนวทางต่อไปได้ และนำข้อมูลที่ได้จากวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการถอดรูปแบบการบริหารจัดการ
ของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้
โดยในการวิจัย ครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย
ครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ คณะดำเนินงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และนักท่องเที่ยว
ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยใช้แนวทางการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ที่สะท้อนให้ผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างชัดเจน
สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้การพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analysis Description) ในการ
นำเสนอผลการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อบรรยาย และอธิบายข้อเท็จจริง โดยอาศัยกรอบแนวคิดช่วยใน
การอธิบาย ทั้งยังมีการอ้างอิงคำสนับสนุนจากผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อแสดง ความน่าเชื่อถือของข้อมูล ได้
ผล การ วิ จั ย ดั ง นี

การประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เป็นรางวัลที่ได้รับการสนับสนุนภายใต้การ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยมีเกณฑ์และกรอบการตัดสินรางวัล ซึ่งมีการดำเนินงานอยู่ 3 ระยะ
พบว่า ในระยะที่ 1 คือ การเตรียมการ และในส่วนของระยะที่2-3 เป็นการดำเนินการประเมิน
และพิจารณารางวัล ความพร้อมที่สำคัญที่ส่งผลให้สามพราน ริเวอร์ไซด์ ได้รางวัลอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวไทย เนื่องจากมีความสอดคล้องกับเกณฑ์ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คือ กิจกรรม
ที่จัดขึ้นภายในหมู่บ้านไทย การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสังคม มีความหลากหลาย และมีการพัฒนา
ต่อเนื่องอย่างยั่งยืน ทำให้มีการถอดรูปแบบการบริหารจัดการ สามารถนำกลยุทธ์การจัดการของสาม
พราน ริเวอร์ไซด์ ให้แก่หน่วยอื่นไปประยุกต์ใช้

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รางวัลเกียรติยศ

เรื่อง	สารบัญ	หน้า
กิตติกรรมประกาศ		ก
บทคัดย่อ		ข
สารบัญ		ค
สารบัญตาราง		ง
สารบัญภาพ		จ
บทที่ 1 บทนำ		1
1.1 ที่มาและความสำคัญ		1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย		3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ		3
1.4 ขอบเขตการวิจัย		3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ		4
บทที่ 2 แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว		5
2.2 แนวคิดการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน		8
2.3 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย		10
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		19
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย		22
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย		24
3.1 ระเบียบวิธีวิจัย		24
3.2 กลุ่มเป้าหมาย		24
3.3 พื้นที่วิจัย		25
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล		25
3.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา		28
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบข้อมูล		28

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	30
4.1 การดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย	30
4.2 แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ในประเภทแหล่งท่องเที่ยวของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย	42
4.3 ถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้	57
บทที่ 5 บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	60
5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย	60
5.2 ผลการศึกษา	60
5.3 อภิปรายผลการศึกษา	62
5.4 ปัญหาและอุปสรรค	64
5.5 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	64
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	68
ภาคผนวก ก ข้อมูลการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	69
ภาคผนวก ข แนวทางการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล	73
ภาคผนวก ค แบบบันทึกการปฏิบัติสหกิจศึกษา	78
ภาคผนวก ง ภาพกิจกรรมขณะปฏิบัติสหกิจศึกษา	83
ภาคผนวก จ หนังสือรับรองการปฏิบัติสหกิจศึกษา	87
ภาคผนวก ฉ ผลการตรวจสอบการคัดลอกผลงานวิชาการ (Turnitin)	89
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล	91

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 ทำเนียบรางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย	18
ตารางที่ 2 แผนการดำเนินงานจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย	36

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 1 โครงสร้างองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	12
ภาพที่ 2 แผนภูมิโครงสร้างการบริหารงานฝ่ายส่งเสริมสินค้าการท่องเที่ยว	14
ภาพที่ 3 สัญลักษณ์รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย	18
ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	24
ภาพที่ 5 สภาพแวดล้อมโดยรอบของสามพราน ริเวอร์ไซด์	43
ภาพที่ 6 กิจกรรม “วิถีไทย วิถีพอเพียง”	49
ภาพที่ 7 การรับผิดชอบต่อสังคมของสามพราน ริเวอร์ไซด์	52
ภาพที่ 8 รางวัลที่ได้รับจากการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย	53

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีภารกิจมุ่งเน้นประชาสัมพันธ์ส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยมาโดยตลอด ทั้งยังแสดงเจตนารมณ์ในการยกระดับคุณภาพของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในมิติของคุณค่าและมูลค่า โดยเป็นองค์กรที่ช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและด้านการตลาด ทำหน้าที่ในการพัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวมาอย่างยาวนาน อีกทั้งยังพยายามมีส่วนร่วมและบูรณาการความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน ตลอดจนชุมชนเจ้าของแหล่งอย่างต่อเนื่องเสมอมา นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญในการกำหนดทิศทางและสร้างความชัดเจนในกระบวนการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในแนวทางที่ยั่งยืน และกระตุ้นการบริหารจัดการท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีการออกแบบและคัดเลือกสินค้าด้วยการตลาดสมัยใหม่ (Modern Marketing) การเสริมสร้างศักยภาพด้านการแข่งขัน โดยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อกระตุ้นต่อยุ่ภาพลักษณ์การเป็นเมืองน่าเที่ยวของไทยแก่นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ และเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงให้เกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558) ส่งผลให้ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นอันดับ 10 ของโลก และเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน (ศูนย์วิจัยตลาดท่องเที่ยว, 2560)

ดังนั้น ททท. จึงได้เล็งเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยให้มีจิตสำนึกและมีการบริหารจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ รวมถึงเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่มีความยั่งยืน อีกทั้งเพื่อให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีการพัฒนาในลักษณะยั่งยืนถาวร มีความมั่นคง และก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและส่วนรวม ตลอดจนพิจารณาถึงกระแสอนุรักษ์ธรรมชาติและ ศิลปะ และวัฒนธรรมที่ขยายตัวทั่วโลก จึงจำเป็นต้องเพิ่มความเข้มแข็งในการกำหนดทิศทาง อันเนื่องจากสภาวะการและรูปแบบการแข่งขันที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นทำให้พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและความต้องการของตลาดเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดแนวโน้มการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นไปให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมต่างๆที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีระบบการจัดการรองรับที่ดีตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยวในแนวทางที่ยั่งยืนและเกิดความสมดุล สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งแนวความคิดและการจัดการอันเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวไทยสู่การแข่งขันในระดับสากลและสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและระดับโลก จึงเกิดแนวคิดที่จะสร้างความชัดเจนในกระบวนการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และยกระดับคุณภาพ

ของสินค้าและบริการของสถานประกอบการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ (รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย, 2560)

จึงนำมาสู่การประกวดรางวัล อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย หรือรางวัลกินรีขึ้นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2539 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกย่องผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อันมีส่วนช่วยในการรักษาและพัฒนาทรัพยากรของประเทศทั้งทางด้านธรรมชาติ ศิลปะ และวัฒนธรรม (รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย, 2539) และดำเนินการมอบรางวัลต่อเนื่องทุก 2 ปี จนถึงปัจจุบัน ซึ่งรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ได้แบ่งรางวัลออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทองค์กรสนับสนุน และส่งเสริมการท่องเที่ยว ประเภทรายการนำเที่ยว ประเภทที่พักนักท่องเที่ยว ประเภทแหล่งท่องเที่ยว และประเภทการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ นอกจากนี้ยังมีรางวัลพิเศษได้แก่ รางวัลเกียรติยศ (Hall of Fame) ซึ่งเป็นรางวัลที่มอบให้แก่สถานประกอบการท่องเที่ยวไทยที่ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมในประเภทเดิม 3 ปีซ้อน เพื่อเป็นการตอบแทนการรักษาคุณภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว รางวัลนี้จึงเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นเลิศ ในเรื่องของการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ และแสดงถึงความพร้อมของสินค้าการท่องเที่ยวที่จะมาช่วยสนับสนุน และส่งเสริมความแข็งแกร่งของการท่องเที่ยวประเทศไทย ที่จะก้าวไปสู่การแข่งขันในเวทีระดับนานาชาติในอนาคต การจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยจึงถือเป็นมาตรการเชิงบวกที่ช่วย ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สร้างความมั่นใจ และเพิ่มความน่าเชื่อถือให้การท่องเที่ยวไทย เป็นที่ยอมรับจากนักท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศ โดยนอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยให้ยั่งยืน (รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย, 2553)

สำหรับสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในปี พ.ศ. 2560 ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ได้แก่ สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ซึ่งเคยได้รับรางวัลยอดเยี่ยม ประเภทแหล่งท่องเที่ยวนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ 1,7,9 และครั้งที่10 ซึ่งสามพราน ริเวอร์ไซด์ เป็นสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ในปี พ.ศ.2560 เนื่องจากมีการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ให้บริการนักท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ สืบสานวิถีชีวิตตลอดจนภูมิปัญญาไทยมารวบรวมเป็นกิจกรรม ทั้งในด้านหัตถกรรม การประกอบสัมมาชีพ ศิลปกรรม การละเล่นพื้นบ้าน โดยนำเสนอผ่านกิจกรรมต่างๆได้อย่างเหมาะสม และการสร้างสรรค์ห่วงโซ่คุณค่าเกษตรอินทรีย์สู่ผู้บริโภค ตามแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง (รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย, 2560)

ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของเส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษาสามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม รวมไปถึงการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงการถอดรูปแบบการ

บริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้สถานที่ท่องเที่ยวและหน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้ โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำคัญที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้ จากผลการศึกษาจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและสถานประกอบการท่องเที่ยวไทยต่างๆ ในการนำข้อมูลไปปรับใช้ในการพัฒนารางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และการพัฒนาสถานประกอบการเพื่อก้าวขึ้นสู่รางวัลเกียรติยศในครั้งต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

1.2.3 เพื่อถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงรูปแบบการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย อีกทั้งยังทราบถึงรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ทั้งนี้ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 **ขอบเขตด้านพื้นที่** พื้นที่ในการศึกษาและดำเนินการวิจัย คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีการดำเนินงานก่อตั้งรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย จัดทำคลังข้อมูล เกณฑ์การพิจารณา ตลอดจนการมุ่งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน และ สยามพาราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เนื่องจากเป็นสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ประเภทแหล่งนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2560

1.4.2 **ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล** กลุ่มผู้ให้ข้อมูล (Key Informant) ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นในวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งแบ่งผู้ให้

ข้อมูลเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวสามพราน ริเวอร์ไซด์ ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และนักท่องเที่ยว

1.4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษารูปแบบการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงการถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาการดำเนินการวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์-28 เมษายน พ.ศ. 2561

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย หมายถึง รางวัลที่มอบให้แก่สถานประกอบการ เป็นเครื่องหมายรับรองคุณภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นสัญลักษณ์ในการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพ เป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยให้ก้าวหน้าและก้าวทันกับการท่องเที่ยวโลก ขณะที่เป็นกลไกในการชี้้นำให้ธุรกิจไทย มีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง เพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มขีดความสามารถต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยโดยรวม ซึ่งรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ รางวัลยอดเยี่ยม และรางวัลดีเด่น

1.5.2 รางวัลเกียรติยศ หมายถึง รางวัลที่มอบให้แก่สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมในประเภทเดิม 3 ครั้งติดต่อกัน จึงเปรียบเสมือนเครื่องหมายยืนยันมาตรฐานแก่สถานประกอบการท่องเที่ยว

1.5.3 สามพราน ริเวอร์ไซด์ หมายถึง สถานที่พักผ่อนใกล้กรุงเทพฯ ที่ผู้มาเยี่ยมเยือนจะได้มีประสบการณ์วิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทยดั้งเดิมอย่างเต็มอิม ด้วยความตั้งใจในการอนุรักษ์ธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมยาวนานถึง 5 ทศวรรษ โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมีการทำงานกับชุมชนในหลายๆ ด้าน ทั้งการจ้างงานคนที่อยู่ในพื้นที่ถึง 95% รับซื้อวัตถุดิบเกษตรอินทรีย์จากเกษตรกรในอำเภอสามพราน จัดหาตลาด และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร นำรายได้สู่ชุมชน

1.5.4 แนวทางการพัฒนา หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ดีขึ้น ทั้งทางด้านคุณภาพ ปริมาณ และสิ่งแวดล้อม ด้วยการวางแผนโครงการและดำเนินงานโดยมนุษย์เพื่อประโยชน์แก่ตัวของมนุษย์เอง

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอ สามพราน จังหวัด นครปฐม โดยผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 2.2 แนวคิดการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 2.3 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศ จึงสมควรให้มีการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อเป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหลาย อันก่อให้เกิดการประสานงานอย่างมีระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชนเสนอแนวนโยบายที่สำคัญส่งเสริมให้มีระบบรับรองคุณภาพระบบมาตรฐาน และระบบประกันคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับนักท่องเที่ยวและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้มีการดำเนินการอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรม และมีจรรยาบรรณ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมประเภทนี้ให้มีการพัฒนาก้าวหน้าต่อไป

การท่องเที่ยว (Tourism) เป็นคำที่มีความหมายกว้าง แต่สามารถกำหนดได้โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญ 3 ประการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขตามหลักสากลโดยเฉพาะขององค์การ การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Union Travel Organization : IUOTO) (กุลวรา สุวรรณพิมล, 2548 : 12) คือ 1.ต้องเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว 2.ต้องเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ และ 3.ต้องเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆก็ตามที่มีใช้เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ในกรณีนั้น

ในขณะที่ปรีชา แดงโรจน์ (2544) ได้กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่มีเงื่อนไข ที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ 1.ต้องมีการเดินทาง 2.ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน 3. ต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง เช่นเดียวกับ(World Tourism Organization, 1998) ที่ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า เป็นกิจกรรมการเดินทางไปพักค้าง

ของบุคคลใดๆ ณ สถานที่ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยตามปกติ โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้เวลาว่าง เพื่อพักผ่อน ทำธุรกิจ หรือวัตถุประสงค์อื่นๆ โดยระยะเวลาที่ไปเยือนนั้นต้องไม่เป็นเวลาต่อเนื่องกันเกิน 1 ปี

นอกจากนี้ Mc Intosh ,1972 (อ้างถึงใน สมบัติ กาญจนกิจ, 2544) ซึ่งได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่าเป็นกระบวนการนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่าง ซึ่งมีการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นการเดินทางจากที่หนึ่งมักหมายถึงที่อยู่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งที่ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการในด้านกายภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านการปฏิสัมพันธ์และด้านสถานะหรือเกียรติคุณ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ้างถึงในยุพดี เสตพรณ, 2543 :287) ได้ให้ความหมาย ของการท่องเที่ยวว่าเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขที่กำหนดเป็นสากล 3 ประการ ได้แก่ 1.เดินทางจากที่อยู่ปกติไปที่อื่นชั่วคราว 2.เดินทางโดยสมัครใจ และ3.ไม่ใช่เดินทางไปประกอบอาชีพ หรือหารายได้ และไม่ใช่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในจังหวัดที่เดินทางไป โดยที่จุดประสงค์ของการเดินทางไม่เฉพาะเพื่อการพักผ่อน หรือสันทนาการรื่นเริง แต่รวมถึงเพื่อประชุมสัมมนา ศึกษาหาความรู้ เพื่อการศึกษา ติดต่อธุรกิจหรือเยี่ยมญาติ ซึ่งจำแนกรูปแบบของการท่องเที่ยวได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

ประเภทที่ 1 การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น การศึกษาธรรมชาติ การพักผ่อนหย่อนใจ ชื่นชมธรรมชาติ การผจญภัย ฯลฯ

ประเภทที่ 2 การท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เช่น การท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนการแสดงทางศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม และการเยี่ยมชมแหล่งประวัติศาสตร์

ประเภทที่ 3 การท่องเที่ยวรูปแบบอื่นๆ ได้แก่ การประชุมสัมมนา ธุรกิจ และการบันเทิง การกีฬา เป็นต้น (ดรชณี เอ็มพันธุ์, 2546 : 119)

2.1.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

พฤติกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ภายในประเทศ หรือต่างประเทศ โดยจะกล่าวถึงการท่องเที่ยวภายในประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ระยะเวลาในการท่องเที่ยว
- 2) จำนวนสมาชิกในการเดินทางท่องเที่ยว
- 3) จำนวนครั้งในการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละปี
- 4) การตัดสินใจเลือกเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ
- 5) การเลือกสถานที่พักผ่อน ณ แหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดนั้นๆ โดยจะต้องมีการพักผ่อนอย่างน้อย 1 คืน

เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวอันเป็นรายได้แหล่งหนึ่งของไทย โดยการดึงดูดนักท่องเที่ยวในระยะยาว ควรมีการส่งเสริมการลงทุนอันเป็นโครงสร้างพื้นฐาน และอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และสถานที่ท่องเที่ยว ที่รองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริการนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการกระตุ้นในด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวในประเทศเดินทางท่องเที่ยวให้มากขึ้น

2.1.3 รูปแบบการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แบ่งรูปแบบของการท่องเที่ยวเป็น 4 รูปแบบ

1) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์ และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศวิทยา โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึก ต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

2) การท่องเที่ยวทางทะเล (MARINE Ecotourism) คือ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวทางทะเล อาทิ เดินป่าชมธรรมชาติ ป่าบนเกาะ ป่าชายหาด ป่าชายเลน การดำน้ำดูปะการัง

3) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาหรือศิลาสัญจร (LITHO Travel) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็นหินผา ลานหินทราย อุโมงค์โพรง ถ้ำน้ำลอด ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อดูภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลงพื้นที่โลก ศีลาธรรมชาติของหินประเภทต่างๆ และซากบรรพชีวินหรือฟอสซิล ได้ความรู้ มีประสบการณ์ใหม่ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบต่อจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

4) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Ago Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่เกษตร สวนเกษตร วนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และเลี้ยงสัตว์ เพื่อชื่นชมความงามความสำเร็จและเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ความรู้ มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อจิตสำนึกการรักษาสภาพแวดล้อมของ สถานที่แห่งนั้น

จากการทบทวนความหมายของการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวตามการนิยามของ ปรีชา แดงโรจน์ (2544) และ World Tourism Organization (1998) ว่าหมายถึง เป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์ในการเดินทาง มีการวางแผนสถานที่หรือรูปแบบปลายทางที่ดำเนินไป โดยเป็นการไปพักค้างอาศัยในสถานที่ที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยตามปกติอย่างน้อย 1 คืน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อใช้เวลาว่างพักผ่อน ทำธุรกิจ หรือวัตถุประสงค์อื่น ทั้งนี้การเดินทางไปท่องเที่ยวนั้น จะต้องไม่เป็นระยะเวลาต่อเนื่องกันเกิน 1 ปี

2.2 แนวคิดการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.2.1 ความหมายการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มเล็กที่มีการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพราะสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย และธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุง คุณภาพให้ได้ผลกำไรอย่างเป็นธรรม โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมที่น้อยที่สุดอย่างยั่งยืนยาว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2542 :11)

นอกจากนี้ ในทัศนะของบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา ยังได้กล่าวถึง ลักษณะการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะสำคัญอยู่ 6 ประการคือ

- 1) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท ทุกแห่ง
- 2) เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว
- 3) เป็นการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม
- 4) เป็นการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับ

ธรรมชาติและวัฒนธรรม

- 5) เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนยาว

6) เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น และคืนผลประโยชน์กลับสู่ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

2.2.2 หลักการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

อุษาวดี พูลพิพัฒน์ (2545) เสนอหลักการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ว่ามีหลักการดังนี้

1) การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี (Using Resource Sustainable) ทั้งในส่วนที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญและเน้นการทำธุรกิจในระยะยาว

2) การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นและการลดของเสีย (Reducing Overconsumption and Waste) จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำนุบำรุงสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายในระยะยาว และเป็นการเพิ่มคุณภาพของการท่องเที่ยวด้วย

3) การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ (Maintaining Diversity) สังคม และวัฒนธรรม จะช่วยขยายฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคต

4) การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว (Integrating Tourism into Planning) เข้ากับกรอบแผนกลยุทธ์การพัฒนาแห่งชาติ การพัฒนาท้องถิ่น และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะช่วยขยายศักยภาพการท่องเที่ยว

5) การท่องเที่ยวที่รองรับกิจกรรมในท้องถิ่น (Supporting Local Economic) โดยคำนึงถึงราคาและพัฒนาคุณค่าของสิ่งแวดล้อมไว้ ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการประหยัด แต่ยังป้องกันสิ่งแวดล้อมไม่ให้ถูกทำลายอีกด้วย

6) เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น (Involving Local Communities) ในด้านการจัดการผลตอบแทนของประชาชน และสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและการจัดการการท่องเที่ยว

7) การประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ ประชาชนท้องถิ่น องค์กรและสถาบันที่เกี่ยวข้อง (Consulting Stakeholders and the Public) เพื่อลดข้อขัดแย้งและร่วมแก้ปัญหา

8) เป็นการฝึกอบรมบุคลากร (Training Staff) โดยสอดแทรกแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการพัฒนาแบบยั่งยืนแก่บุคลากรท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อยกระดับการบริการการท่องเที่ยว

9) ข้อมูลข่าวสารที่สื่อให้กับนักท่องเที่ยว โดยมุ่งสร้างความเข้าใจในการเคารพต่อธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว (Marketing Tourism Responsibly) อีกทั้งเป็นการช่วยยกระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง

10) การวิจัยและติดตามผล (Undertaking Research) เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพในการดำเนินงาน รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ไขที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) มีหลักการที่สอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) ซึ่งเป็นกระแสความคิดหลักของโลกในช่วง ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา และได้รับความสนับสนุนจากคณะกรรมการว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Commission on Sustainable Development) ขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งหลักการโดยทั่วไปของการพัฒนาอย่างยั่งยืนคือ จะต้องมีการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ต่อไปได้ในระยะเวลายาวนาน และมีการกระจายผลประโยชน์ให้แก่คนส่วนใหญ่ รวมทั้งมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสีย เมื่อนำหลักการนี้มาปรับใช้กับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จึงมีจุดเน้นที่สำคัญดังนี้ (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ เล่มที่ 27)

1) จะต้องดูแลทรัพยากรการท่องเที่ยว ให้สามารถใช้ประโยชน์ต่อไปได้ในระยะเวลายาวนานจนถึงชั่วลูกชั่วหลาน มิใช่เพียงเพื่อคนรุ่นปัจจุบันเท่านั้น

2) ลดการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง และลดปริมาณของเสียที่จะเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

3) มีการกระจายรายได้และผลประโยชน์ให้แก่คนในท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ เปิดโอกาสให้ชุมชนในท้องถิ่นได้เข้าร่วมในการจัดการ และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

4) มีการประชุมปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว และชุมชนในท้องถิ่น เพื่อการวางแผนงาน การจัดสรรงบประมาณ และการจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม

5) มีการสร้างเครือข่ายเพื่อเผยแพร่แนวคิด การศึกษาวิจัย และความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ออกไปในหมู่ประชาชน ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง จาก การทบทวนแนวคิดการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยได้ใช้ความหมายของการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ของบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) ว่าหมายถึงการท่องเที่ยวที่สามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจ เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวเอาไว้โดยไม่เสื่อมคลาย รวมไปถึงธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุง คุณภาพให้ได้ผลกำไรอย่างเป็นธรรม โดยไม่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาแย่งยึดถือสมำเสมอ แต่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่ให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับธรรมชาติและวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ผลประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น และคืนผลประโยชน์กลับสู่ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

2.3 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

การส่งเสริมการท่องเที่ยว เกิดขึ้นโดยพระดำริของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชร อัครโยธิน ครั้นดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ได้มีการส่งเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองไทย ไปเผยแพร่ในสหรัฐอเมริกา ใน พ.ศ. 2467 ได้มีการจัดตั้งแผนกโฆษณาของการรถไฟขึ้น ทำหน้าที่รับรอง และให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาประเทศไทย รวมทั้งการโฆษณาเผยแพร่ ประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศ การส่งเสริมการท่องเที่ยวได้เริ่มขึ้นอย่างชัดเจนใน พ.ศ. 2479 เมื่อกระทรวงเศรษฐการ เสนอโครงการบำรุงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศสยามต่อคณะรัฐมนตรี โดยเสนอแผนและวัตถุประสงค์ของการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 3 ประการ คือ (1) งานโฆษณาชักชวนนักท่องเที่ยว (2) งานรับรองนักท่องเที่ยว (3) งานบำรุงสถานที่ท่องเที่ยวและที่พัก

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2501 ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดแบ่งส่วนราชการ กรมประชาสัมพันธ์ พ.ศ. 2502 โดยตัด "สำนักงานท่องเที่ยว" แล้วจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การอิสระ เรียกว่า "องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" มีชื่อย่อว่า "อ.ส.ท" โดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502

องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่เดิมนั้นมีหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่ และเพื่อเป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนคุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวด้วย สภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่รัฐสภาในการประชุมครั้งที่ 41 วันศุกร์ที่ 20 เมษายน 2522 ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ แล้วปรากฏว่า ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบธุรกิจ เกี่ยวกับ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่ผ่านการพิจารณา ส่วนพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ผ่านการพิจารณาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 96 ตอนที่ 72 วันที่ 4 พฤษภาคม 2522 จัดตั้ง"การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" ขึ้น มีชื่อย่อว่า "ททท."

โดยปัจจุบันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Tourism Authority of Thailand) เป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560)

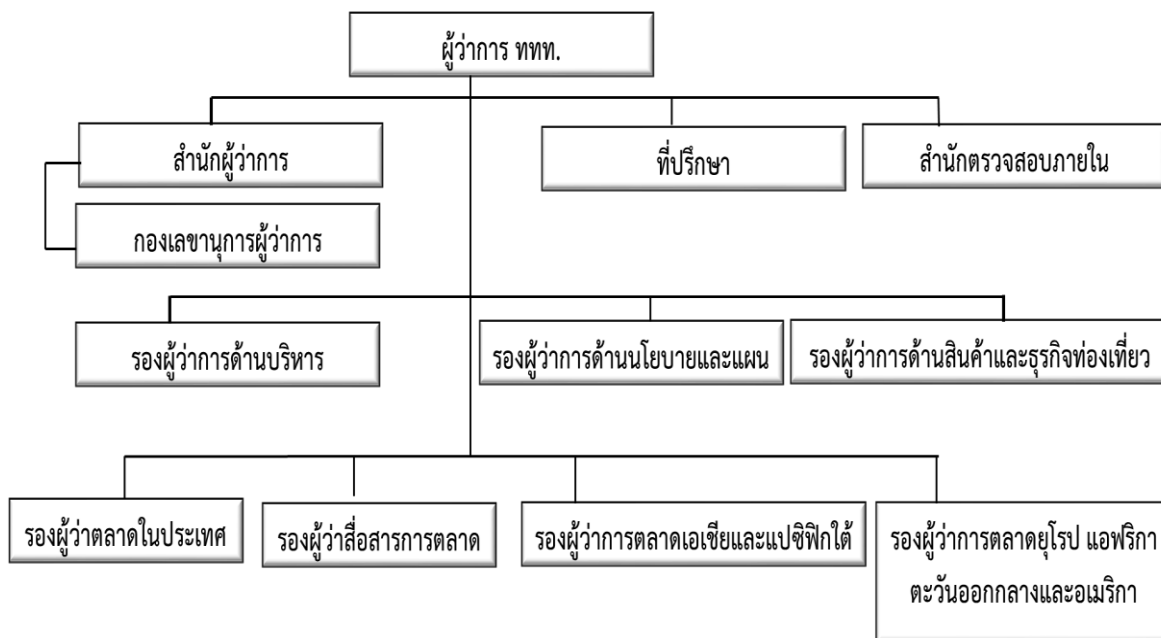
2.3.1 วิสัยทัศน์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ปี 2560 - 2564)

“ททท. เป็นผู้นำในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม (Preferred Destination) อย่างยั่งยืน” โดยวิสัยทัศน์สะท้อนถึงความมุ่งหมายของ ททท. ในการเป็นผู้นำที่จะส่งเสริมให้ประเทศไทย มุ่งสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวไทยนึกถึง และเลือกมาท่องเที่ยวเป็นอันดับต้นๆ ของโลก และผลักดันการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนภายในปี 2564

2.3.2 พันธกิจ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ปี 2560 - 2564)

- 1) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อเน้นคุณค่าการท่องเที่ยวของประเทศไทย
- 2) ขับเคลื่อนห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อสร้างความพึงพอใจ แก่นักท่องเที่ยว สร้างมูลค่าเพิ่ม และกระจายรายได้อย่างยั่งยืน
- 3) พัฒนาข้อมูลเชิงลึกด้านความต้องการของตลาดท่องเที่ยว
- 4) พัฒนาให้ ททท. เป็นองค์กรสมรรถนะสูง (High Performance Organization) ด้านตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทย

2.3.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ภาพที่ 1 โครงสร้างองค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1) ด้านสินค้าการท่องเที่ยว มีภารกิจและหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

ภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งการลงทุนธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เติบโตและนำรายได้เข้าสู่ประเทศ ตลอดจนการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับแผนการตลาด เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย

2) กลุ่มงานสินค้าการท่องเที่ยว มีภารกิจและหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

รับผิดชอบบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ในด้านสินค้าการท่องเที่ยว รวมทั้งบูรณาการข้อมูลระหว่างรองผู้ว่าการด้านต่าง ๆ และฝ่ายสำนักผู้ว่าการ เพื่อนำมาวิเคราะห์ ก่อนเสนอรองผู้ว่าการด้านสินค้าการท่องเที่ยว สำหรับประกอบการวินิจฉัยสั่งการเพื่อให้ การปฏิบัติงานขององค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้ง ปฏิบัติงานเลขานุการ งานด้านบริหาร ประสานงานอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของรองผู้ว่าการด้านสินค้าการท่องเที่ยว การกลั่นกรองเรื่อง ตรวจสอบความถูกต้อง สรุปสาระสำคัญ พร้อมใช้ข้อมูลประกอบการจัดลำดับความสำคัญของเรื่อง ก่อนเสนอรองผู้ว่าการ ตลอดจนประสานและติดตามเรื่องให้กับหน่วยงานภายในและภายนอกองค์กร

3) ฝ่ายส่งเสริมสินค้าการท่องเที่ยว มีภารกิจและหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

ดำเนินการบริหารจัดการ การจัดเตรียมข้อมูลสินค้าการท่องเที่ยวที่มีความพร้อม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินงานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยสามารถแยกออกเป็นสามกองดังนี้

4) กองเผยแพร่ความรู้ด้านการท่องเที่ยว

ทำหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการสร้างและพัฒนาเครือข่ายความรู้ด้านการท่องเที่ยว ร่วมกับสถาบันการศึกษาและองค์กรที่ดำเนินงานด้านการศึกษา โดยการเผยแพร่ความรู้และทักษะด้านการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรภายนอก ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมถึงผู้นำชุมชน เพื่อสนับสนุนการทำงานของ ททท. ให้สามารถทำงานประสานกับหน่วยงานในภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีหน่วยงานสังกัดดังต่อไปนี้

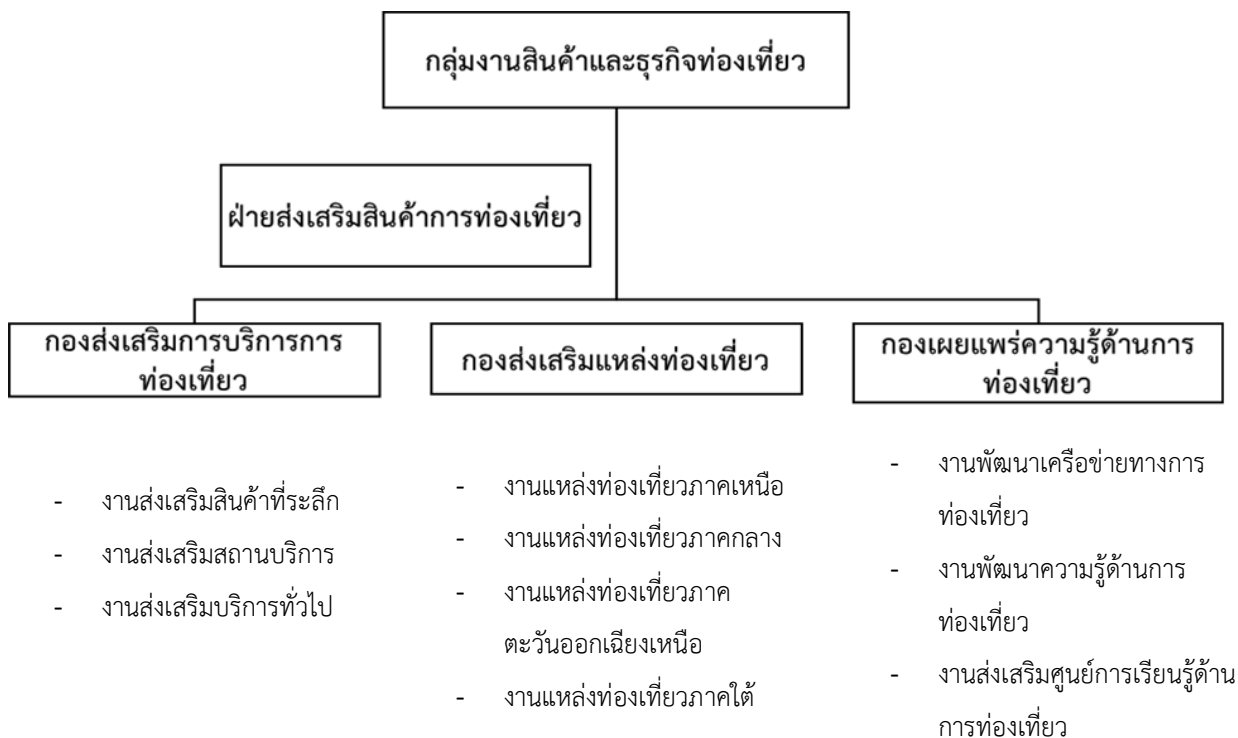
- 4.1) งานพัฒนาเครือข่ายทางการท่องเที่ยว
- 4.2) พัฒนาความรู้ด้านการท่องเที่ยว
- 4.3) งานส่งเสริมศูนย์การเรียนรู้ด้านการท่องเที่ยว

5) งานพัฒนาเครือข่ายทางการท่องเที่ยว มีภารกิจและหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าทีมงานด้านการจัดประกวดและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย สนับสนุน ให้คำปรึกษา แนะนำผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาศักยภาพให้มีความพร้อมด้านการตลาด สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายความรู้ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและจัดหาวิทยากรด้านการท่องเที่ยวให้กับหน่วยงานต่างๆ

- 5.1) จัดทำแผนดำเนินงาน และงบประมาณในการจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
 - 5.2) เสนอรูปแบบการจัดการงาน และจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
 - 5.3) เผยแพร่และประชาสัมพันธ์การประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดกิจกรรม การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เป็นต้น
 - 5.4) ให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่ผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาศักยภาพให้มีความพร้อมด้านการตลาด
 - 5.5) สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายความรู้ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - 5.6) จัดหาวิทยากรเพื่อให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยว ให้กับหน่วยงานต่างๆ
- ตามที่ได้รับร้องขอและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อวิทยากร หลักสูตรที่จัดอบรม และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของวิทยากร

5.7) ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ภาพที่ 2 แผนภูมิโครงสร้างการบริหารงานฝ่ายส่งเสริมสินค้าการท่องเที่ยว

เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่สร้างรายได้ให้กับระบบเศรษฐกิจ ททท. จึงเห็นคุณค่าในการที่จะยกระดับคุณภาพสินค้าให้ดีขึ้น จึงมอบหมายกลุ่มงานพัฒนาเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานในการจัดทำรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ไม่ว่าจะเป็น การทำแผนพัฒนารางวัล ปรับปรุงเกณฑ์ย่อยแต่ละรางวัล และแนวทางการดำเนินงานของกรรมการ รวมทั้งตรวจสอบเอกสารการสมัคร ทำรายงานสรุปผลงาน จัดทำสูจิบัตร ตึกตารางวัล และประเมินผลสำเร็จของโครงการ จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มงานที่รับผิดชอบการจัดทำรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์ในประเด็น รูปแบบการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงการถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้

2.3.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (รางวัลกินรี)

1) ประวัติความเป็นมาของการจัดประกวด Thailand Tourism Awards

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจโลก และเป็นสินค้าหลักในระบบการค้าระหว่างประเทศ สำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยที่ผ่านมามีได้ว่าเป็นพลังขับเคลื่อนที่มีบทบาทชัดเจนเป็นสินค้าหลักที่กระตุ้นให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดการจ้างงานสร้างอาชีพเพื่อรองรับกระแสการเดินทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ อีกทั้งยังเอื้อประโยชน์ต่อการกระจายรายได้เข้าสู่ชุมชนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง จากสถานะการและรูปแบบการแข่งขันที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นทำให้พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและความต้องการของตลาดเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดแนวโน้มการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นไปให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมต่างๆที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีระบบการจัดการรองรับที่ดีตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยวในแนวทางที่ยั่งยืนและเกิดความสมดุล สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งแนวความคิดและการจัดการอันเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวไทยสู่การแข่งขันในระดับสากลและสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของการท่องเที่ยวทั้งในระดับประเทศและระดับโลก (รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย, 2555)

ททท. จึงได้เริ่มดำเนินการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยขึ้นครั้งแรกเมื่อปี 2539 และดำเนินการต่อเนื่องทุก 2 ปีจนถึงปัจจุบันได้มอบรางวัลเป็นครั้งที่ 11 ซึ่งทั้งนี้ ผลงานที่ได้รับรางวัลถือเป็นสินค้าและบริการที่ได้รับการคัดสรรมาอย่างเข้มข้นในทุกมิติ อาทิ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการ ด้านการส่งเสริมตลาด ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม และความพร้อมของบุคลากรที่ให้บริการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อให้มีความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและครบวงจรเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ในแนวทางการท่องเที่ยวให้แก่สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียนสำหรับปีพุทธศักราช 2559- 2568 นอกจากนี้องค์การท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ (The United Nations World tourism Organization :UNWTO) ยังได้ร่วมแสดงความยินดีและชื่นชมกับการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของไทยและให้ความสำคัญกับโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย Thailand tourism Awards อย่างต่อเนื่องเนื่องจากเป็นโครงการที่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมมีความสำเร็จด้านการส่งเสริมตลาดอย่างเป็นรูปธรรมดังนั้นจึงให้เกียรติเป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่สนับสนุนวันท่องเที่ยวโลก World tourism Day ในวันที่ 27 กันยายน ของทุกปี (รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย, 2561)

2) วัตถุประสงค์

2.1) เพื่อแสดงเจตนารมณ์ที่ชัดเจนของททท. ด้านการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยตลอดจนสร้างการยอมรับใน Quality Symbolic ของรางวัลกินรีสู่นานาชาติ

2.2) เสริมและผลักดันให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีการบริหารจัดการที่ดีมีคุณภาพได้มาตรฐานมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าการท่องเที่ยวของไทย

2.3) เพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้ประกอบการที่ได้รับรางวัลตลอดจนหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้องได้รับการสนับสนุนด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การส่งเสริมตลาดและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.4) ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวของประเทศตลอดจนยกย่องเชิดชูและเป็นกำลังใจให้ผลงานที่ได้รับรางวัล

3) สัญลักษณ์รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

กินรี เป็นสัตว์หิมพานต์ที่รู้จักกันดีในวรรณคดีไทย เป็นตัวแทนความสวยงามและบริสุทธิ์ มือที่ถือดอกบัว แทนการ มอบความสะอาด สูงค่า และนกพิราบ สื่อถึงสันติภาพ และ ทรานสปาร์เรนซี อันเป็นทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ที่รับใช้สังคม และสภาพแวดล้อม

4) ประเภทรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แบ่งรางวัลเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. รางวัลประเภทองค์กรสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว

1.1 ภาครัฐ

1.2 ภาคเอกชน

2. รางวัลประเภทรายการนำเที่ยว

2.1 สำหรับนักท่องเที่ยวในประเทศ

2.2 สำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

3. รางวัลประเภทที่พักนักท่องเที่ยว

3.1 โรงแรมในเมือง

3.2 โรงแรมตากอากาศ

3.3 โรงแรมบูติก

3.4 โรงแรมพูลวิลล่า

3.5 โรงแรมเพื่อการประชุมสัมมนา

4. รางวัลประเภทแหล่งท่องเที่ยว

4.1 แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

4.2 แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

4.3 แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

4.4 แหล่งนันทนาการ

- นันทนาการเพื่อการเรียนรู้
- นันทนาการเพื่อความบันเทิง
- นันทนาการเพื่อการผจญภัย

4.5 แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

5. รางวัลประเภทการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

5.1 Health & Wellness Destination

5.2 Hotel/Resort Spa

5.3 Day Spa

5.4 Thai Wisdom Spa

6. รางวัลเกียรติยศ Hall of fame

Hall of Fame เป็นรางวัลเกียรติยศ ที่มอบให้แก่ผู้ที่ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมในประเภทเดิม 3 ครั้งติดต่อกัน จึงเปรียบเสมือนเป็นเครื่องหมายยืนยันถึงการรักษามาตรฐาน เป็นที่ยอมรับได้เป็นอย่างดี

5) การให้รางวัลเกียรติยศของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2539 โดยมีการดำเนินการจัดรางวัล สองปีต่อครั้ง จนถึงปัจจุบันปี พ.ศ. 2560 จัดขึ้นเป็นครั้งที่11 ทั้งนี้กรณศึกษาสามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลโดยรางวัลเกียรติยศ ซึ่งรางวัลเกียรติยศ เป็นรางวัลที่เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2556 ภายใต้การประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ 9 โดยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีหลากหลายสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเกียรติยศของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ดังนี้

ตารางที่ 1 ทำเนียบรางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

รางวัลเกียรติยศ	รายชื่อสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล
รางวัลเกียรติยศ ครั้งที่9/2556	<ul style="list-style-type: none"> - อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน - โรงแรมแมริออท รีสอร์ท แอนด์ สปา พัทยา - ฟาร์มโชคชัย
รางวัลเกียรติยศ ครั้งที่10/2558	<ul style="list-style-type: none"> - สยามนิรมิต กรุงเทพฯ - สวนนงนุช พัทยา จังหวัดชลบุรี - สวนสุภัทราแลนด์ จังหวัดระยอง - สุโข คัลเจอร์ล สปา จังหวัดภูเก็ต - ซิกซ์เซ็นส์ สปา สมุย โรงแรมซิกส์เซ็นส์ สมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี - เต่า การ์เด้น เฮลธ์ สปา แอนด์ รีสอร์ท
รางวัลเกียรติยศ ครั้งที่11/2560	<ul style="list-style-type: none"> - อุทยานแห่งชาติตาตโตน - สวนสามพราน “วิถีไทย วิถีพอเพียง”

ภาพที่ 3 สัญลักษณ์รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
(ที่มา: <http://www.feel-donlinenews.com/2017/09/28/>)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

นางลักษณ์ โปธิไพจิตร (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการบริหารธุรกิจท่องเที่ยว กรณีศึกษา ธุรกิจนำเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำเร็จในการบริหารธุรกิจท่องเที่ยว ทักษะและความสามารถของผู้บริหาร รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจนำเที่ยว การวิจัยนี้ได้รวบรวม ข้อมูล จากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์จากผู้ประกอบการหรือผู้จัดการ จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยวประกอบด้วยทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ และขีดความสามารถทางการตลาด สำหรับแนวทางการพัฒนาการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยวให้ประสบความสำเร็จ 1) ต้องสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ในเส้นทางท่องเที่ยว 2) มีการดำเนินงานโดยการสร้างเครือข่ายกับผู้ประกอบการประเภทอื่นๆ และ 3) ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับมัคคุเทศก์ให้มีความชำนาญในเรื่องของพื้นที่และเข้าใจถึงหลักของการบริการ

ปองผล ธวัชหทัยกุล และคณะ (2550) ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในกลุ่ม จังหวัดอีสานใต้ จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม เพราะความน่าสนใจของวิถีชีวิตเกษตรกรรม กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวต้องการมากที่สุดคือกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ไว้ดังนี้ ด้านการพัฒนาทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว เน้นการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ด้านการพัฒนาบริการการท่องเที่ยว กลยุทธ์พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ และกลยุทธ์พัฒนาอื่นๆเช่น ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ และยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาระบบสนับสนุนการท่องเที่ยว

ปิ่นฤทัย คงทอง (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งจะส่งผลให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การวิจัยนี้ได้รวบรวมข้อมูล จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วย บุคลากรภาครัฐ ผู้ประกอบการและตัวแทนชุมชน จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราชประกอบด้วย 1) การมีจิตสำนึกของประชาชนในฐานะเจ้าบ้านและจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว 2) การประสานงานและความร่วมมือ 3) การสนับสนุนของภาครัฐในท้องถิ่น 4) การมีส่วนร่วมของประชาชน และ 5) ภาวะผู้นำชุมชน โดยปัจจัยแรกการจิตสำนึกของเจ้า

บ้านและจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว คือการปลูกจิตสำนึกของประชาชนในฐานะเจ้าบ้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม การอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุ การไม่เอารัศมีเอาเปรียบนักท่องเที่ยว การบริการ ส่วนจิตสำนึกของนักท่องเที่ยวต้องปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ การเคารพกฎระเบียบ และการรักษาความสะอาด ปัจจัยที่สองคือการประสานงานที่ดีและความร่วมมือ ซึ่งต้องมีการทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน และการสื่อสารข้อมูล การประชาสัมพันธ์แก่ประชาชน ปัจจัยการสนับสนุนของภาครัฐในท้องถิ่น สำหรับปัจจัยนี้สิ่งที่ภาครัฐควรคำนึงถึงคือการสนับสนุนงบประมาณและการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนความต่อเนื่องของนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยว และการสนับสนุนด้านบุคลากร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน ต้องให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และปัจจัยสุดท้ายคือภาวะผู้นำชุมชน โดยผู้นำต้องยอมรับความเห็นต่างจากทุกฝ่าย และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

ชาติชาย เตชกานนท์ (2547) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดตาก เพื่อยกระดับเป็นเมืองท่องเที่ยวหลัก มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดตาก ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการยกระดับการท่องเที่ยวจังหวัดตากเป็นเมืองท่องเที่ยวหลักและประเมินปัจจัยดังกล่าว จากผลการศึกษาพบว่า จังหวัดตากเป็นจังหวัดที่มีความโดดเด่นและความหลากหลายในด้าน แหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์อยู่มาก มีประวัติศาสตร์ ความเป็นมายาวนาน แต่จังหวัดตากกลับเป็นที่รู้จักน้อยจากนักท่องเที่ยวเนื่องจากการบริหารจัดการที่ขาดการบูรณาการในภาพรวมทั้งภาครัฐและเอกชน สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอต่อการรับนักท่องเที่ยว โครงสร้างขั้นพื้นฐานในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ซึ่งอยู่ห่างไกลยังไม่ดีพอ การประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง เพียงพอ ท้องถิ่นและประชาชนยังมีความเข้าใจในการพัฒนาท่องเที่ยวน้อย มองแต่ด้านรายได้เป็น ตัวเงินอย่างเดียวขาดความรู้จักและเข้าใจในคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่น จากการประเมินปัจจัยด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยวจะพบว่าการยกระดับเป็นเมืองท่องเที่ยวหลักยังห่างไกลแต่สามารถก้าวไปถึงได้เพราะในด้านแหล่งท่องเที่ยวสามารถที่จะพัฒนาได้ดีและมีจุดเด่นแต่ทางด้านจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้ทางการท่องเที่ยวยังต้องมีการพัฒนาอีกมากจึงจะสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวได้มากขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในส่วนของการท่องเที่ยว พบว่าการท่องเที่ยวที่ติดนั้น ควรที่จะเน้นความต้องการนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจในการท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการประชาสัมพันธ์ การตลาด รวมถึงด้านการบริการที่ดีแก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้การช่วยเหลือจากภาครัฐและภาคเอกชน ก็มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จันทร์จิรา สุขบรรจง (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนานมดแดง อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงแนวทางการพัฒนาการสถานที่ท่องเที่ยวให้ยั่งยืน การวิจัยนี้ได้รวบรวม ข้อมูล โดยวิธีการสัมภาษณ์จากผู้นำชุมชน ประชาชนในพื้นที่ นักท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการในพื้นที่ จากผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนานมดแดงคือต้องจำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้ามาไม่ให้พื้นที่ดูแออัดจนเกินไป ซึ่งจะเป็นการช่วยลดอุบัติเหตุทางรถยนต์ อีกทั้งยังแก้ปัญหาในเรื่องของที่พักและที่จอดรถที่มีไม่เพียงพอ รวมถึงควรมีการเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อื่นๆ เช่น ตลาดนัดย้อนยุค เกษตรแนวใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าให้แก่พื้นที่ รวมถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านบุคลากร หน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรมีการจัดสรรผู้เข้ามาให้ความรู้ และเปิดโอกาสให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ เพื่อให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ ทั้งนี้เป็นการสร้างจิตสำนึกในการวางแผนแหล่งท่องเที่ยวพร้อมพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

สุถิ เสริฐศรี (2558) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของชุมชนในบริบทของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และศึกษากระบวนการจัดการการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม การวิจัยนี้ได้รวบรวม ข้อมูล จากการตอบแบบสอบถาม จากชาวบ้านในชุมชนและการสัมภาษณ์บุคลากรหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการท่องเที่ยว จากผลการศึกษาพบว่า ชุมชนคลองโคกลนเป็นชุมชนที่มีความเป็นมาช้านาน มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์ มีกระบวนการจัดการท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม ได้แก่ ชีตความสามารถในการรองรับของพื้นที่และการส่งเสริมให้ชุมชนเป็นศูนย์การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว และกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ได้แก่ กิจกรรมปลูกป่าชายเลน กิจกรรมนั่งเรือชมวิถีชีวิตริมน้ำ กิจกรรมล่องเรือให้อาหารสัตว์ เป็นต้น และแนวทางพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนคือ ให้ความสำคัญกับทรัพยากรธรรมชาติ ปลูกฝังให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เพื่อให้การดำเนินชีวิตในชุมชนมีความสุข

ปองทิพย์ นาकिनทร์ (2556) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา ตลาดเก่าอ่างศิลา เทศบาลเมืองอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนตลาดเก่าอ่างศิลาในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ตลาดเก่าอ่างศิลา ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ตลาดเก่าอ่างศิลา รวมถึงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ตลาดเก่าอ่างศิลา และข้อเสนอแนะแนวทาง

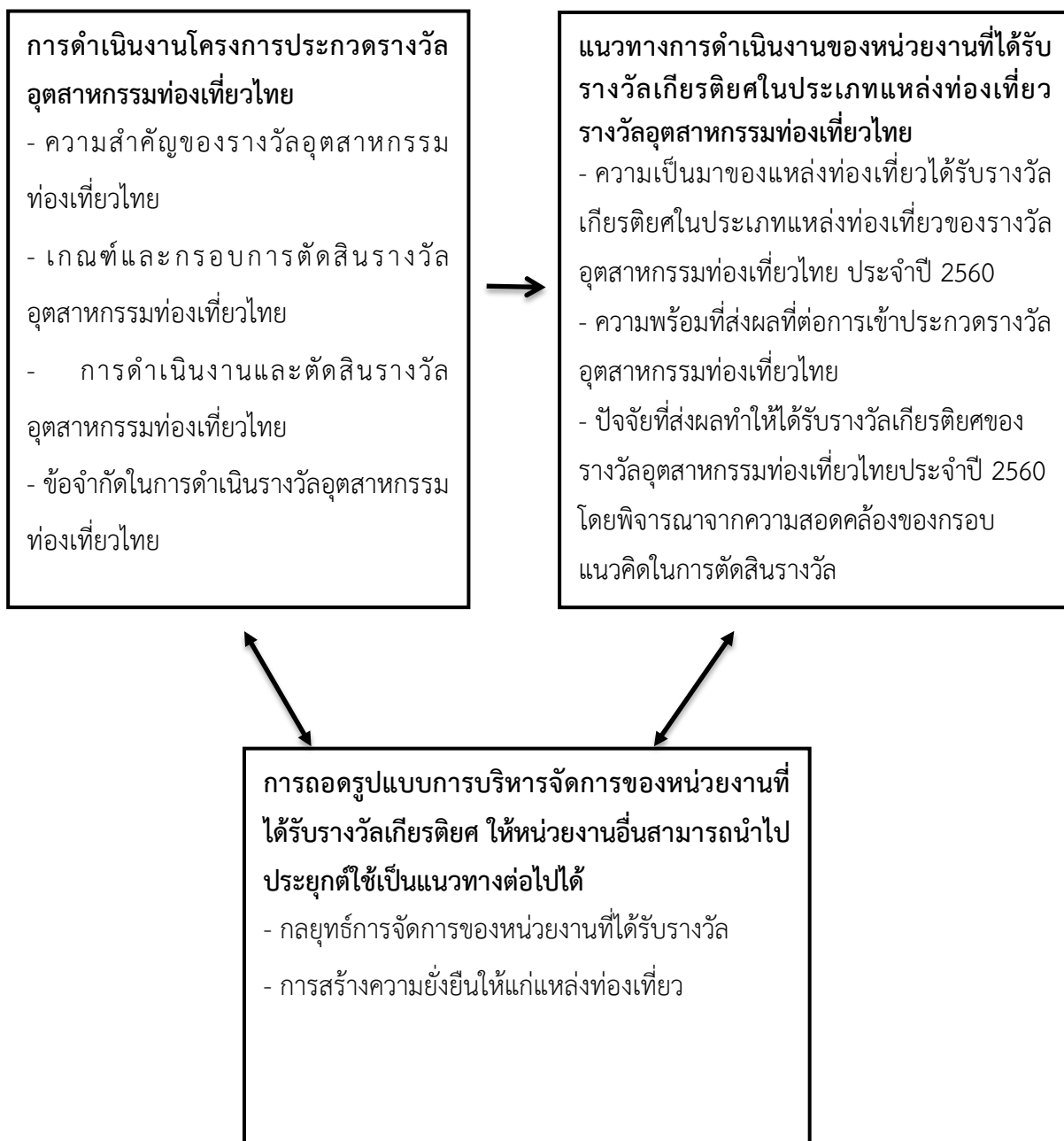
สร้างเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ตลาดเก่าอ่างศิลา จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนตลาดเก่าอ่างศิลาในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนคือ ความตระหนักถึงประโยชน์ต่อส่วนรวมจากการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และแรงจูงใจทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยว ในส่วนปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของตลาดเก่าอ่างศิลานั้นมักเกิดจาก ด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่สำคัญ ได้แก่ การตัดสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ที่ยังไม่เพียงพอ เช่น ปริมาณถังขยะ ห้องน้ำสาธารณะ และที่จอดรถ ส่วนในเรื่องของข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตลาดเก่าอ่างศิลา นั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาตลาดเก่าอ่างศิลาควรบูรณาการทำงานร่วมกันอย่างจริงจัง เพื่อสร้างจิตสำนึกให้ชุมชน ในท้องถิ่นเกิดความรัก ความหวงแหน และความภาคภูมิใจทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งนี้ควรจัดอบรม ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ชุมชนเกี่ยวกับการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และภาครัฐ ทั้งนี้ควรสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาตลาดเก่าอ่างศิลาต่อเนื่องทุก ๆ ปี เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในส่วนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน พบว่า หากจะทำให้สถานประกอบการ หรือแหล่งท่องเที่ยวมีความยั่งยืน จะต้องคำนึงถึงความสามารถในการรับนักท่องเที่ยวของสถานประกอบการ ให้มีความสมดุลกัน รวมถึงการปลูกจิตสำนึกให้กับคนในพื้นที่ให้หวงแหน รักษาทรัพยากร ตระหนักถึงประโยชน์ต่อส่วนรวมจากการพัฒนาการท่องเที่ยว เปิดโอกาสให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ เพื่อให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ อีกทั้งยังเป็นการสร้างจิตสำนึกในการหวงแหนแหล่งท่องเที่ยวพร้อมพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องเส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษาสามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบไปด้วย การดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และการถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้ ซึ่งการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คือ วิธีการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การศึกษาสามพราน ริเวอร์ไซด์ที่ได้รับรางวัล โดยพิจารณาจากความสำคัญของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เกณฑ์และการตัดสินรางวัล การดำเนินงานและการตัดสินรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ตลอดจนข้อจำกัดในการดำเนินรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย หลังจากการศึกษาการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัล

เกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คือ การศึกษาแนวทางทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัล ซึ่งได้แก่สามพราน ริเวอร์ไซด์ โดยพิจารณาจากความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ปี 2560 ความพร้อมที่เข้าประกวด ตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลทำให้ได้รับรางวัลเกียรติยศ ประจำปี 2560 อีกทั้งผู้วิจัยได้มีการศึกษาการถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้ คือ รูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ส่งผลให้หน่วยงานของตนนั้นได้รับรางวัลเกียรติยศ และนำรูปแบบการบริหารจัดการดังกล่าวไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานอื่นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ประกอบไปด้วย กลยุทธ์การจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัล และการสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงาน โครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับ รางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงเพื่อถอดรูปแบบ การบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็น แนวทางต่อไปได้ ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 3.1 ระเบียบวิธีวิจัย
- 3.2 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.3 พื้นที่วิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 ขอบเขตด้านระยะเวลา
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบข้อมูล

3.1 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีกระบวนการดำเนินงานวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยระเบียบวิธีวิจัย เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวไทย และแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่ง ท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงเพื่อถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงาน ที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้

โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และแนวทางการ ดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

3.2 กลุ่มเป้าหมาย

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีการเลือก แบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key Informant) ที่สามารถให้ เกี่ยวกับเส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา สามพรานริเวอร์ ซิด์ ซึ่งจะแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- 1) เจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ ได้แก่ ผู้รับผิดชอบในการส่งผลงานเข้าประกวด จำนวน 2 ท่าน

2) คณะดำเนินงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (ททท.) ได้แก่ ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย จำนวน 2 ท่าน

3) นักท่องเที่ยวสามพราน ริเวอร์ไซด์ จำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ ครอบครัว คู่รัก และมาคนเดียว (Backpacker) จำนวน 3 ท่าน

3.3 พื้นที่วิจัย

พื้นที่ในการศึกษาและดำเนินการวิจัย คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีการดำเนินการรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย จัดทำคลังข้อมูล ตลอดจนการพัฒนาและ สามพราน ริเวอร์ไซด์ เนื่องจากเป็นสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2560

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลจาก 2 แหล่งข้อมูล คือ การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้เทคนิควิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

โดยศึกษาเอกสารรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รายงานการประชุมประจำปี ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และเอกสารของสามพราน ริเวอร์ไซด์ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษามีรายละเอียดดังนี้

1) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ได้แก่ ประวัติความเป็นมา วัตถุประสงค์ ประเภทรางวัล กรอบแนวคิดในการตัดสินรางวัล แผนการพัฒนางวัล และเอกสารประกอบการประชุม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการอธิบายการดำเนินการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการจัดประกวด

2) เอกสารของสามพราน ริเวอร์ไซด์ ได้แก่ ประวัติการความเป็นมา พันธกิจ แนวทางการพัฒนาสถานประกอบการ กลยุทธ์ในการบริหารจัดการ จุดเด่นและผลงานที่เคยได้รับ เพื่อนำมาอธิบายเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน และความพร้อมที่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษาแล้ว ได้มีการจัดระบบข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งช่วยปูพื้นฐานการทำความเข้าใจในกลไกของการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงเพื่อถอดรูปแบบ

การบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์แนวทางในการพัฒนาสถานประกอบการ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไปได้

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

1) **เทคนิคและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล** การศึกษาการเส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา สามพราน ริเวอร์ไซด์ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีเทคนิควิธีการและเครื่องมือในการวิจัย เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ดังนี้

1.1) **การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)** เป็นการสัมภาษณ์ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้ข้อมูล โดยการใช้คำถามนำไปสู่การสนทนาเพื่อกระตุ้นผู้ให้ข้อมูลเล่าเรื่องราวอย่างมีเป้าหมายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงการถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้ ผู้วิจัยมีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แนวทางการสัมภาษณ์ ก่อนดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลในแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหาในการศึกษาไว้ล่วงหน้า ในลักษณะของคำถามปลายเปิดโดยการใช้แนวทางการสัมภาษณ์ (Interview Guideline) ซึ่งผู้วิจัยสามารถปรับคำถามให้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้ โดยมีแนวทางการสัมภาษณ์ที่แตกต่างกันแต่ละประเด็นขึ้นอยู่กับผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

- แนวทางการสัมภาษณ์สำหรับ เจ้าหน้าที่ สอนสามพราน ริเวอร์ไซด์

- 1) ความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว
- 2) ความพร้อมที่ส่งผลต่อการเข้าประกวดรางวัล
- 3) แนวทางการดำเนินงานของแหล่งท่องเที่ยว
- 4) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอนาคต
- 5) รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
- 6) การสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว

- แนวทางการสัมภาษณ์สำหรับผู้ดำเนินโครงการ รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

- 1) ความเป็นมาของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
- 2) หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกสถานประกอบการ เพื่อเข้ารับ

รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

- 3) กระบวนการดำเนินงานรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
- 4) แนวทางในการพัฒนารางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

- 5) ทิศทางการท่องเที่ยวในปัจจุบัน
- 6) ข้อจำกัดในการดำเนินงานรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
- 7) การสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว

- แนวทางการสัมภาษณ์สำหรับ นักท่องเที่ยวสามพราน ริเวอร์ไซด์

- 1) การสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว
- 2) หลักเกณฑ์ในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว
- 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสามพราน ริเวอร์ไซด์
- 4) ข้อเสนอแนะรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

1.2) การสังเกตการณ์ (Observation)

ในการดำเนินงานรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย โดยผู้วิจัยได้รับมอบหมายงานในการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อเสนอแนะจากกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณารางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ 11 อีกทั้งผู้วิจัยได้เข้าร่วมในการประชุมหารือแนวทางการจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ 12 เพื่อพิจารณาการดำเนินการในปีที่ผ่านมา รวมถึงแนวทางการพัฒนาในอนาคต และนำข้อเสนอแนะจากที่ประชุมเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

1.3) การบันทึกข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยมีการบันทึกข้อมูลระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยการจดบันทึกลงในสมุดที่เตรียมไว้ (Field note) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีการขออนุญาตบันทึกเสียงของผู้ให้ข้อมูลลงในเครื่องมือบันทึกเสียงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและสามารถนำมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้

1.4) ข้อจำกัดและปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อจำกัดและปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ การเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยว เดินทางมาสามพราน ริเวอร์ไซด์ เพื่อท่องเที่ยวและพักผ่อน และมีเวลาในการสัมภาษณ์ไม่มากนักจึงเป็นอุปสรรคในการขอสัมภาษณ์

2) ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

2.1) เจ้าหน้าที่ สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

2.1.1) ก่อนลงพื้นที่เก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงาน เพื่อบันทึกหมายวันเวลาที่สะดวกในการให้สัมภาษณ์

2.1.2) ในวันสัมภาษณ์จริงผู้วิจัยได้เข้าพบผู้ให้ข้อมูลพร้อมแนะนำตัวและชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์

2.1.3) ระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้จัดบันทึก และขออนุญาตบันทึกเสียง

2.1.4) เมื่อการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล

2.1.5) หลังจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้กล่าวขอบคุณผู้ให้ข้อมูล

2.2) ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

2.2.1) ก่อนลงพื้นที่เก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงาน เพื่อบันทึกหมายวันเวลาที่สะดวกในการให้สัมภาษณ์

2.2.2) ในวันสัมภาษณ์จริงผู้วิจัยได้เข้าพบผู้ให้ข้อมูลพร้อมแนะนำตัวและชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์

2.2.3) ระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้จัดบันทึก และขออนุญาตบันทึกเสียง

2.2.4) เมื่อการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล

2.2.5) หลังจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้กล่าวขอบคุณผู้ให้ข้อมูล

2.3) นักท่องเที่ยว สามพราน ริเวอร์ไซด์

2.3.1) ก่อนลงพื้นที่เก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับสามพราน ริเวอร์ไซด์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนัดหมายวันเวลาที่สะดวกในการให้สัมภาษณ์

2.3.2) ในวันสัมภาษณ์จริงผู้วิจัยได้เข้าพบผู้ให้ข้อมูลพร้อมแนะนำตัว และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์

2.3.3) ระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้จัดบันทึก และขออนุญาตบันทึกเสียง

2.3.4) เมื่อการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล

2.3.5) หลังจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้กล่าวขอบคุณผู้ให้ข้อมูล

3.5) ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีระยะเวลาการดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึง 20 เมษายน พ.ศ. 2561

3.6) การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบข้อมูล

การวิจัยเรื่อง เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา สามพรานริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยมาจัดหมวดหมู่ให้เป็นระเบียบตามเค้าโครงเรื่องแล้วสรุปออกมา เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และหาข้อมูลเพิ่มเติม เมื่อผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากภาคสนามไม่ว่าจะเป็น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วมแล้วนำมาตรวจสอบความครบถ้วน ความถูกต้องของข้อมูล จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ตีความและเชื่อมโยงประเด็นเพื่อหาข้อสรุปและตอบ คำถามการวิจัยให้สมบูรณ์ที่สุด โดยนำเสนอผลการวิจัยในรูปของความเรียงในลักษณะการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) เพื่อให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจน ซึ่งการนำเสนอผลการวิจัยได้ เป็นไปตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยตรวจสอบ ข้อมูลในช่วงที่เก็บข้อมูลอยู่ในภาคสนาม (ระหว่างดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล) และเมื่อออกจาก ภาคสนามก็ได้มีการตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้นั้นเพียงพอที่จะตอบคำถามวิจัยได้ หรือไม่ และข้อมูลที่ได้รับความถูกต้องน่าเชื่อถือน้อยเพียงใด เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลก่อน นำไปวิเคราะห์ตีความ

รวมถึงการใช้การสังเกตพฤติกรรมควบคู่กับการถามคำถามซ้ำมากกว่า 1 ครั้งกับผู้ให้ข้อมูล เพื่อหาความน่าเชื่อถือของข้อมูล รวมทั้งตรวจสอบความเหมือนและความแตกต่าง กันของผู้ให้ที่ต่างกัน ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน แต่มีเนื้อหาที่สอบถามในเรื่องเดียวกัน

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เส้นทางการสร้างมูลค่าเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นการศึกษาการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงเพื่อถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้โดยการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในส่วนของการนำเสนอผลการวิจัยผู้วิจัยได้ทำการแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

4.1 การดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

4.2 แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

4.3 ถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้

4.1 การดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยมากกว่า 57 ปีได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญในการกำหนดทิศทางและสร้างความชัดเจนในกระบวนการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในแนวทางที่ยั่งยืนและกระตุ้นการบริหารจัดการท่องเที่ยวในเชิงคุณภาพเพื่อนำเสนอจุดแข็งและความแตกต่างของสินค้าให้อยู่เหนือคู่แข่งอื่น อีกครั้งแสดงเจตนารมณ์ในการยกระดับคุณภาพของสินค้าและบริการท่องเที่ยวในมิติของคุณค่าและมูลค่า ที่พร้อมจะส่งต่อความสุขให้กับนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ททท. จึงได้เริ่มดำเนินการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของรูปแบบการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย โดยมีประเด็นที่สนใจศึกษา ดังนี้

4.1.1 ความสำคัญของประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คือรางวัลอันทรงคุณค่า เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ให้เกิดการพัฒนาด้านการแข่งขันกันเชิงคุณภาพเทียบได้กับรางวัลนานาชาติและกลายเป็นเครื่องหมายรับประกันคุณภาพสินค้าการท่องเที่ยว ซึ่งองค์การท่องเที่ยวโลก ให้การสนับสนุนว่าเป็นรางวัลที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มุ่งมั่นตั้งใจจริงในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ ซึ่งจะมอบให้แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ตระหนักถึงการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการที่เคารพต่อชุมชนเจ้าบ้าน คำนึงถึงทางเศรษฐกิจ และสังคมให้กับผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้นรางวัลกินรี ที่มอบให้ทุกผลงานจึงเปรียบเสมือนเครื่องหมายรับรองคุณภาพสินค้าและบริการ ที่สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

4.1.2 เกณฑ์และกรอบการตัดสินรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

1. ประเภทเกณฑ์การตัดสินรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แบ่งเกณฑ์การตัดสินรางวัลออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทองค์กรสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว

เกณฑ์ที่ 1 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 4 มิติ
โดยในแต่ละมิติมีเกณฑ์การตัดสินรางวัล ดังนี้

1.1) องค์กรต้องมีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ที่เน้นถึง ผลการบริหารและการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

1.2) มีการสื่อสารให้รับรู้ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน

1.3) มีแผนปฏิบัติงานโครงการหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

1.4) จัดสรรงบประมาณ บุคลากร และ/หรือ ทรัพยากรที่เหมาะสมอย่างมีส่วนร่วมและโปร่งใสเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน โครงการ/กิจกรรม ได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

เกณฑ์ที่ 2 การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.1) มีการบริหารจัดการโครงการหรือกิจกรรมที่แสดงถึงหลักธรรมาภิบาล

2.2) มีแผนงานและแนวปฏิบัติในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพขององค์กรและการจัดการ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.3) มีการดำเนินงานตามแผนงานและแนวทางปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.4) มีการส่งเสริมการเรียนรู้ภายในองค์กร และพัฒนาศักยภาพบุคลากร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เกณฑ์ที่ 3 การประยุกต์แนวคิดการสร้างสรรคคุณค่า และนวัตกรรมเชิงคุณค่า

3.1) มีนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

3.2) มีประดิษฐ์กรรมใหม่ที่มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของท้องถิ่นเป็นการเพิ่มพูนคุณค่าและมูลค่าของสินค้า

เกณฑ์ที่ 4 การมีความพร้อมในการส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว

4.1) มีแผนการประชาสัมพันธ์หรือแผนการตลาดท่องเที่ยวและการประเมินผลการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง เป็นที่รับรู้ของผู้เกี่ยวข้อง เช่น นักท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นและธุรกิจภาคเอกชน

4.2) มีแผนการตลาดที่เหมาะสมกับศักยภาพและสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ

4.3) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมทั้งทางตรงและทางอ้อม

4.4) มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกับหน่วยงานต่างๆ มีการสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงการดำเนินการส่งเสริมการตลาดในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกัน

4.5) มีการนำกลยุทธ์ด้านการสื่อสารการตลาดแนวใหม่ (Modern Marketing) มาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการขาย/แหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จัก

2. ประเภทรายการนำเที่ยว

เกณฑ์ที่ 1 รูปแบบรายการนำเที่ยวน่าสนใจ ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการท่องเที่ยว

1.1) รายการนำเที่ยวที่มีความสร้างสรรค์หรือริเริ่มจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

1.2) มีแผนกำหนดการเดินทางอย่างเหมาะสม โดยมีรายละเอียดที่ชัดเจน และสามารถทำได้จริง

1.3) มีความเหมาะสมด้านเวลาและระบุประเภทของพาหนะ โดยมีการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเข้ากับกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

1.4) รายละเอียดของรายการนำเที่ยวจะต้องมีความเหมาะสมกับราคาที่น่าเสนอแก่นักท่องเที่ยว

1.5) กิจกรรมที่น่าเสนอจะต้องเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมายทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

1.6) มีมัคคุเทศก์หรือวิทยากรที่สามารถให้ความรู้ทั้งเชิงลึกและเชิงกว้างได้อย่างชัดเจน

เกณฑ์ที่ 2 บทบาทในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการให้การศึกษา และกิจกรรมการอนุรักษ์

- 2.1) มีการให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อม
- 2.2) มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวและประชาชนมีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม
- 2.3) รายการนำเที่ยวที่จัดขึ้นจะต้องสอดคล้องหรือไม่ขัดแย้งกับหลักและวิถีปฏิบัติของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 2.4) ต้องสนับสนุนที่พักและอาหารที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
- 2.5) ส่งเสริมผลิตภัณฑ์หรือของที่ระลึกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เกณฑ์ที่ 3 การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิตและเอกลักษณ์ของท้องถิ่น รวมทั้งการสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น

- 3.1) มีกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมวิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3.2) มีกิจกรรมที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดความรักและความภาคภูมิใจและกระตุ้นให้ประชาชนช่วยกันอนุรักษ์คุณค่าชุมชนของตนในทิศทางที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3.3) มีการจัดการให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการนำเที่ยว การฟื้นฟู รวมถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
- 3.4) มีการสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ให้แก่ ประชาชนในท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยว
- 3.5) มีกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมลงมือทำร่วมกับชุมชน เพื่อเป็นการเชิดชูเอกลักษณ์หรืออัตลักษณ์ของสังคมท้องถิ่น ซึ่งนักท่องเที่ยวจะได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่และน่าประทับใจ

เกณฑ์ที่ 4 การจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิต ทรัพย์สินและสุขภาพของนักท่องเที่ยว ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง

- 4.1) มีมาตรการและระบบความปลอดภัยในแผนการท่องเที่ยว
- 4.2) มีการบริการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ ทั้งในเรื่องของยานพาหนะ ที่พัก อาหาร กิจกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ ในการทำกิจกรรม
- 4.3) พาหนะที่ใช้เดินทางจะต้องมีความสะอาดและสภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งมีอุปกรณ์ การปฐมพยาบาลและอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยที่พร้อมใช้งานอยู่ตลอดเวลา

4.4) มีการให้ความรู้ ความเข้าใจและฝึกอบรมให้บุคลากรและ
 มัคคุเทศก์มีความรู้ในเรื่องงานแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุ

4.5) มีอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยและมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาล
 พร้อม

**เกณฑ์ที่ 5 บทบาทความรับผิดชอบ ความรู้และจรรยาบรรณ
 ของมัคคุเทศก์ รวมทั้งการส่งเสริมการอนุรักษ์**

5.1) มีมัคคุเทศก์จำนวนเพียงพอ สอดคล้องและเหมาะสมกับ
 รายการนำเที่ยว

5.2) มัคคุเทศก์มีความรู้ และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับรายการ
 นำเที่ยว

5.3) มีความสามารถในการนำเสนอความรู้ด้านการอนุรักษ์
 สิ่งแวดล้อมกับรายการนำเที่ยวได้อย่างกลมกลืน

**เกณฑ์ที่ 6 การดำเนินการด้านการตลาด การสื่อสารด้าน
 การตลาด หรือกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือสังคม (CSR) อย่างชัดเจน**

6.1) มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายการนำเที่ยวต่างๆ อย่าง
 ต่อเนื่องและสม่ำเสมอมีการทำสื่อส่งเสริมการขายอย่างเหมาะสม

6.2) มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือกิจกรรมเพื่อ
 ช่วยเหลือสังคมร่วมกับหน่วยงานต่างๆ

6.3) มีแผนการตลาดที่สอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐบาล

6.4) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

6.5) มีการนำนวัตกรรมเข้ามาประยุกต์ใช้สำหรับการดำเนินงาน
 ด้านการตลาดและการสื่อสารด้านการตลาด

3. ประเภทที่พักนักท่องเที่ยว

1) ด้านการบริหารจัดการ (นโยบาย เป้าหมาย การฝึกอบรม การบริหาร
 จัดการภายใน)

2) ด้านการจัดซื้อและจัดจ้าง

3) ด้านการบริการ/ การตลาดและประชาสัมพันธ์

4) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5) ด้านพลังงานและลดภาวะโลกร้อน

6) ด้านสุขภาพและความปลอดภัย

7) ด้านการเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน

4. ประเภทแหล่งท่องเที่ยว

- 1) ระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว
- 2) ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม
 - 2.1) การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการควบคุมมลพิษอย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและต่อเนื่อง
 - 2.2) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ มรดกทางวัฒนธรรม (ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่น)
 - 2.3) ด้านภูมิสถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรม
- 3) เศรษฐกิจและสังคม
- 4) คุณภาพด้านการบริการ
 - 4.1) การบริการด้านข้อมูล
 - 4.2) การบริการนักท่องเที่ยว
 - 4.3) ด้านการตลาด มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

เกณฑ์เฉพาะประเภทแหล่งท่องเที่ยว

- 1) แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ พิจารณาด้านระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์และการศึกษาเรียนรู้
- 2) แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม พิจารณาด้านการส่งเสริมและเชิดชูคุณค่าทางประวัติศาสตร์ศิลปะ และวัฒนธรรมหรือโบราณคดี
- 3) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พิจารณาด้านผลผลิตที่ยั่งยืน และการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว
- 4) แหล่งนันทนาการ
 - เพื่อการเรียนรู้ พิจารณาด้านองค์ความรู้ การศึกษาหาความรู้ภายในแหล่งท่องเที่ยวเป็นหลัก
 - เพื่อความบันเทิง พิจารณาจากกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเป็นหลัก
 - เพื่อการผจญภัย พิจารณาจากกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเป็นหลัก
 - แหล่งท่องเที่ยวชุมชน พิจารณาด้านวิถีชีวิต และอัตลักษณ์ของชุมชน

5. ประเภทการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

- เกณฑ์การตัดสินรางวัลประเภทเฮลท์ แอนด์ เวลเนส เดสติเนชัน(Health & Wellness Destination),โรงแรม/รีสอร์ท สปา (Hotel/Resort Spa) และเดย์สปา (Day Spa)

- 1) ด้านสถานที่
- 2) ด้านสิ่งแวดล้อม
- 3) ด้านผลิตภัณฑ์ เครื่องมือ และอุปกรณ์
- 4) ด้านการจัดการและบริหารองค์กร และความรับผิดชอบต่อสังคม
- 5) ด้านการบริการ
- 6) ด้านการส่งเสริมการตลาด
- 7) ด้านการติดตามและประเมินผล

- เกณฑ์การตัดสินรางวัลประเภทสปาภูมิปัญญาไทย (Thai Wisdom Spa)

- 1) ด้านสถานที่
- 2) ด้านสิ่งแวดล้อม
- 3) ด้านผลิตภัณฑ์ เครื่องมือ และอุปกรณ์
- 4) ด้านภูมิปัญญาไทย
- 5) ด้านการจัดการและบริหารองค์กร และความรับผิดชอบต่อสังคม
- 6) ด้านการบริการ
- 7) ด้านการส่งเสริมการตลาด
- 8) ด้านการติดตามประเมินผล

2) กรอบแนวคิดการตัดสินรางวัล

แนวคิดการตัดสินรางวัลการอนุรักษ์และการบริหารจัดการสินค้าการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ตระหนักและให้ความสำคัญมาโดยตลอด ดังนั้น ภายใต้สภาวะการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ความต้องการรักษาทรัพยากรหรือสินค้าทางการท่องเที่ยว การตอบสนองกระแสการบริโภคของนักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของชุมชนทั้งในด้ายเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ททท. จึงได้นำแนวทางดังกล่าวมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการพิจารณาตัดสินรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ 11 ซึ่งประกอบด้วยแนวคิด ดังนี้

กรอบแนวคิดที่ 1 การบริหารจัดการอย่างยั่งยืนใน 4 มิติ

- 1.1) การบริหารจัดการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม/ทรัพยากรธรรมชาติ
- 1.2) การบริหารจัดการที่ตระหนักต่อประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิต
- 1.3) การบริหารจัดการที่ชุมชนมีส่วนร่วม และมีการกระจายรายได้สู่ชุมชน
อย่างเป็นธรรม
- 1.4) การบริหารจัดการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน

• กรอบแนวคิดการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism Development)

มูลนิธิสหประชาชาติ (United Nations Foundation) ร่วมกับองค์การการท่องเที่ยวโลก (United Nations World Tourism Organization : UNWTO) มีแนวคิดพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ดังนี้

- การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- การก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางสังคมและเศรษฐกิจให้กับชุมชนท้องถิ่นและสร้างผลกระทบทางลบน้อยที่สุด
- การก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่มรดกทางวัฒนธรรมและสร้างผลกระทบทางลบน้อยที่สุด
- การก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สิ่งแวดล้อมและสร้างผลกระทบทางลบน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดที่ 2 การนำแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้

• กรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง คือการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาทโดยจะคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผลการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนการใช้ความรู้ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผนการตัดสินใจและการกระทำ นอกจากนี้ยังเป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และการปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาและเป็นการมองโลกในเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤติเพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการส่งเสริมหรือการพัฒนาโดยความพอเพียง จะประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

- 1) ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ
- 2) ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียง จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดจากการกระทำนั้นๆอย่างรอบคอบ

3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยจะต้อง คำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

กรอบแนวคิดที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว (Value Creation) และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism)

• แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism)

สหประชาชาติองค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) ให้คำนิยามของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาชุมชนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินชีวิตของชุมชน โดยจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างกลมกลืนและสัมพันธ์สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีต่างๆ ในชุมชนในเชิงของการเรียนรู้และการทดลอง เพื่อให้ได้มาซึ่งประสบการณ์จากสิ่งที่มีอยู่และเป็นอยู่จริงในชุมชน นอกจากนี้ยังรวมถึง การจัดให้เกิดกิจกรรมต่างๆ โดยเน้นการเรียนรู้ การศึกษาจากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน ตลอดจนการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้คนในชุมชนนั้นๆ โดยมีเป้าหมายว่าจะต้องเป็นนักท่องเที่ยวที่มีใช้เป็นส่วนหนึ่งของนักท่องเที่ยว แต่จะเป็นสมาชิกของชุมชนที่มีโอกาสได้เข้าไปใช้ชีวิตร่วมกัน (Citizen of Community)

• การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มของสินค้า (Value Creation)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้คำนิยามการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มของสินค้า (Value Creation) ว่าเป็นการใช้ความได้เปรียบโดยการนำจุดแข็งที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาสร้างสรรค์ผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม ทำให้เกิดสินค้าและบริการอย่างมีคุณค่า ตลอดจนสามารถสร้างราคาให้สูงได้ตามความต้องการ

กรอบแนวคิดที่ 4 การมีความพร้อมในการส่งเสริมด้านการตลาดท่องเที่ยว ตลอดจนการนำแนวทางการตลาดแนวใหม่ (Modern Marketing) มาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการขาย

• กรอบแนวคิดการตลาดสมัยใหม่ (Modern Marketing)

เป็นกลยุทธ์ที่นำเสนอข้อเท็จจริงและคุณค่า ตลอดจนบุคลิกภาพของตราสินค้าผ่านเครื่องมือทางการตลาด เพื่อใช้ในการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย โดยเครื่องมือเหล่านี้จะต้องมีเนื้อหาเดียวกัน (Speak with One Voice) และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อเป็นการสนับสนุนและต่อยอดตราสินค้า โดยจะมีเครื่องมือที่หลากหลายสำหรับการดำเนินการ อาทิเช่น

- 1) การพัฒนาสินค้า (Product Development)
- 2) การประชาสัมพันธ์ (Public Relation)
- 3) การโฆษณา (Advertisement)

- 4) กิจกรรมเชิงการตลาด (Event Marketing)
- 5) การส่งเสริมการขาย (Sale Promotion)
- 6) การเป็นผู้อุปถัมภ์และกิจกรรมทางการตลาด (Sponsorship and Event Marketing)
- 7) การทำตลาดผ่านสื่อสารสนเทศ (ICT Marketing)

4.1.3 การดำเนินงานและตัดสินรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

1) การดำเนินงานของโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารโครงการประกวดอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ 11 ประจำปี 2560 รวมถึงแผนการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2559-2560 โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดแผนการดำเนินการตัดสินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2559-2560 ดังนี้

แผนดำเนินการจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2559-2560																						
แผนงาน โครงการ		ปีที่ 1 พ.ศ. 2559									ปีที่ 2 พ.ศ. 2560											
		เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ษ.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ระยะที่ 1 เตรียมการ	ประชุมคณะกรรมการอำนวยการ การประกวดรางวัล ครั้งที่1	←→																				
	ประชุมระดมความคิดเห็น work shop คณะกรรมการ/คณะทำงาน			←→																		
	เตรียมการก่อนรับสมัครผลงาน		←→																			
	รับสมัคร ตรวจสอบเอกสารการสมัคร 5 ประเภทรางวัล						←→															
	ประชุมคณะกรรมการ เตรียมความพร้อมก่อนตรวจผลงาน						←→															
	ประชุมคณะกรรมการอำนวยการ ครั้งที่2								←→													
ระยะที่2 การประเมิน และการ ดำเนินงาน	เดินทางตรวจผลงาน 5 ภูมิภาค/ประชุมและสรุปผล										←→											
	เตรียมการจัดพิธีมอบรางวัล/ประชุมคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง										←→											
	จัดทำข้อมูลผลการตัดสินรางวัล													←→								
	ประชุมคณะกรรมการอำนวยการ ครั้งที่ 3															←→						
ระยะที่ 3 การ พิจารณา และการ พัฒนา	จัดพิธีมอบรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ 11 ประจำปี 2560																			27 ก.ย.		
	ติดตามผลงานและประเมินโครงการ									←→												
	ต่อยอดผลงานที่ได้รับรางวัล และไม่ได้รับรางวัล ครั้งที่ 11																				←→	

ตารางที่2 แผนการดำเนินงานจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พิจารณาความสัมพันธ์ของตารางระยะเวลาการดำเนินงานการให้รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ในรอบการพิจารณาประจำปี พ.ศ. 2559-2560 สามารถสรุปความสัมพันธ์ได้ดังนี้

ระยะที่ 1 การเตรียมการ (ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้เรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งภาครัฐและเอกชน มาร่วมเป็นคณะกรรมการ พิจารณาและตัดสินรางวัล 5 ประเภท เพื่อทำการทบทวนเกณฑ์การตัดสิน (ย่อย) เพื่อให้สอดคล้องกับแผนนโยบายการท่องเที่ยว และสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน โดยททท. ยังได้จัดทำเครื่องมือประชาสัมพันธ์ อาทิ ใบสมัคร/แผ่นพับ ซีดี banner เพื่อใช้ในการรับสมัครผลงาน และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ รวมถึงสร้างการรับรู้ และเชิญชวนผู้สนใจเข้าร่วมการประกวดในแต่ละภูมิภาค ภายในเดือนกรกฎาคม และทำการประชาสัมพันธ์ในช่องทางสื่อ ททท. และสื่อที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายใน และภายนอกองค์กร ตลอดจนจัดแถลงข่าวรับสมัครผลงาน โดยเปิดรับสมัครผลงาน เป็นเวลา 3 เดือน ภายในเดือน สิงหาคม – ตุลาคม

ระยะที่ 2 การประเมินและการดำเนินงาน

ภายในเดือน มกราคม-พฤษภาคม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะดำเนินการลงพื้นที่ ตรวจสอบผลงาน โดยใช้ระยะเวลาไม่เกิน 5 เดือน และเตรียมพิธีมอบรางวัล โดยการจัดทำสูจิบัตร ตึกตารางวัล จัดจ้างเตรียมการพิธีมอบรางวัล และอื่นๆ ภายใน มกราคม-สิงหาคม และภายใน 3 เดือนก่อน ถึงวันประกาศผลรางวัล คณะดำเนินงานจะต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 3 การพิจารณาและการพัฒนา

การจัดพิธีมอบรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย จัดขึ้นในวันที่ 27 กันยายน หลังจากนั้นดำเนินการ ส่งเสริมและพัฒนารางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และยังมีการเดินทางสำรวจในพื้นที่ต้นแบบทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบบริบทของรางวัลต่างๆ ในเชิงลึก เพื่อให้กระบวนการยกระดับรางวัลกินรี มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และสามารถเป็นรางวัลต้นแบบขยายผลไปสู่ภูมิภาคอื่นๆ ได้

จากการพิจารณาความสัมพันธ์ของตารางการดำเนินงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ในรอบการพิจารณาประจำปี 2559-2560 พบว่าในระยะที่ 1 คือ การเตรียมการ เป็นระยะที่กำหนดเกณฑ์การพิจารณาเข้ารับรางวัล การประชาสัมพันธ์และการตรวจสอบผลงานที่ส่งเข้าประกวด และในส่วนของระยะที่ 2-3 เป็นการดำเนินงานกาประเมินและพิจารณารางวัล ซึ่งเป็นหน้าที่ ททท. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ และความร่วมมือในแต่ละพื้นที่ โดยดำเนินการภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

2) เอกสารประกอบการเข้าร่วมเสนอชื่อรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

2.1) สถานประกอบการต้องระบุชื่อผู้สมัคร หรือผู้ประสานงานพร้อมเบอร์ติดต่อ ตลอดจนประเภทรางวัลที่ต้องการส่งเข้าประกวดบนหน้าปกแฟ้ม และสันด้านข้างด้วยตัวหนังสือสีดำที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

2.2) พิมพ์หรือเขียนใบสมัครโดยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก

2.3) พิมพ์ข้อความลงบนกระดาษขาวไม่มีเส้นบรรทัด ขนาด A4 หน้า 80 แกรม ในแนวตั้ง หากข้อมูลนั้นไม่สามารถพิมพ์ในแนวตั้งได้ อนุโลมให้พิมพ์ในแนวนอนไม่เกิน 50 หน้า (พิมพ์หน้าเดียว) โดยมีภาคผนวกจำนวนไม่เกิน 20 หน้า

2.4) ขนาดตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ต้องไม่ต่ำกว่า 16 สีดำ คมชัด สะดวกแก่การอ่านและต้องใช้ตัวอักษรแบบเดียวกันตลอดทั้งเล่ม

2.5) การพิมพ์ให้จัดหน้ากระดาษ โดยกั้นหน้า 4 เซนติเมตร และกั้นหลัง 3 เซนติเมตร และให้มีขอบระยะกระดาษด้านบน และด้านล่าง 4 เซนติเมตร ทั้งนี้ให้พิมพ์หมายเลขกำกับระบุหน้าที่มุมบนด้านขวา

2.6) การจัดรูปเล่มให้แยกรายละเอียดเนื้อหาและภาคผนวกเป็น 2 ตอน โดยใช้กระดาษสี A4 คั่นกลาง และใส่แฟ้มขนาด A4 สันกว้างไม่เกิน 2 นิ้ว

3) การจัดส่ง เอกสารการสมัครพร้อมข้อมูลและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการพิจารณาสามารถส่งได้ด้วยตนเองหรือส่งไปยังที่อยู่ต่อไปนี้

3.1) กองเผยแพร่ความรู้ด้านการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ เลขที่ 1600 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมกเกสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

3.2) สำนักงาน ททท. ส่วนภูมิภาคทุกแห่ง หรือศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวของ ททท. วงเล็บมุมของ “การประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ 11 ประจำปี 2560” หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทรศัพท์หมายเลข 0 2250 5500 ต่อ 4471-4474 โทรสาร 0 2250 5694 Call Center 1672

3.3) ดาวน์โหลดใบสมัครได้ที่เว็บไซต์

www.tourismthailand.org/tourismawards

4) เงื่อนไขการรับสมัครผลงาน

4.1) ให้เลือกผลงานเข้าประกวดได้เพียง 1 ประเภท รางวัลเท่านั้น

4.2) หากผู้ส่งผลงานต้องการเปลี่ยนประเภทรางวัลที่เข้าประกวด ต้องทำเดินการให้เสร็จก่อนการปิดรับสมัคร 15 วัน โดยมีเอกสารแจ้งยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษร

4.3) หน่วยงานขอเจ้าของผลงานจะเป็นผู้ส่งผลงานเข้าประกวดเองหรือจะมีบุคคล/หน่วยงานอื่นเป็นผู้ส่งผลงานเข้าประกวดก็ได้ แต่ทั้งนี้เจ้าของผลงานจะต้องลงลายมือชื่อให้การยินยอมไว้เป็นหลักฐานในการรับสมัคร

4.4) คณะกรรมการ ขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่ให้รางวัล หากพบว่าขาดคุณสมบัติตามที่เกณฑ์กำหนด

4.5) ในกรณีเกิดการสูญหายหรือเสียหายของผลงานที่ส่งประกวด คณะกรรมการ ขอสงวนสิทธิ์ในการรับผิดชอบทุกกรณี

4.6) หากพบว่าผู้ส่งผลงานมีเจตนาแสดงข้อมูลเป็นเท็จ จะตัดสิทธิ์ในการประกวดทันที

4.7) คณะกรรมการจะไม่ส่งเอกสารหรือวัสดุอุปกรณ์การสมัครใดๆ คืนแก่ผู้สมัคร

4.8) หากเป็นสถานประกอบการ เช่น ที่พัก สปา จะต้องแจ้งให้ทราบถึงมาตรการหรือเอกสารที่แสดงถึงการป้องกันโรคระบบทางเดินหายใจด้วย

4.9) หากมีการจ้างแรงงานต่างด้าวจะต้องแสดงหลักฐานการจ้างแรงงานที่ถูกต้องตามกฎหมายกำหนด

4.10) ผลการตัดสินรางวัลของคณะกรรมการ แต่ละประเภทถือเป็นที่สุด

4.11) กำหนดเวลาปิดรับสมัครผลงาน ททท. จะถือการประทับตราไปรษณีย์เป็นสำคัญ

จากความสำเร็จที่ผ่านมาจากการที่ ททท. ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับรางวัล "กินรี" ผ่านการสื่อสาร ให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกเห็นคุณค่าของสินค้าและบริการ ทั้งเครื่องมือสื่อสารการตลาด อาทิ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่างๆ Social Network สื่อ Online, Offline, Media และ Fam Trip ส่งเสริมการขายตลาดในประเทศ เช่น งานเทศกาลเที่ยวเมืองไทย และตลาดต่างประเทศ งาน Thailand Travel Mart Plus รวมทั้งจัดทำ แพคเกจ (Package) เส้นทางคัดสรรรางวัลท่องเที่ยว จนกลายเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง และมีส่วนสำคัญในการ ทำให้ชื่อเสียงประเทศไทยแพร่หลายยิ่งขึ้น

4.1.4 ข้อจำกัดในการดำเนินงานรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยนั้นยังคงมีข้อจำกัดในการดำเนินงานรางวัลอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยผู้วิจัยสรุปข้อมูลที่ได้สัมภาษณ์ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สามารถสรุปได้ ดังนี้

1) **เกณฑ์การพิจารณา** รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เป็นรางวัลที่ต้องการที่จะส่งเสริมและผลักดันผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการที่ดี มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ทำ

ให้เกณฑ์หรือกรอบในการตัดสินรางวัลค่อนข้างที่จะเข้มงวด และพิถีพิถัน หากผู้ส่งผลงานไม่มีความพร้อม หรือไม่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการได้กำหนดทุกข้อ ก็จะไม่สามารถได้รับรางวัลนี้ได้ ซึ่งแต่ละสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลก็จะทำให้มั่นใจได้เลยว่าเป็นสถานประกอบการที่มีคุณภาพ และได้รับการนำเชื่อถือ ดังที่ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...ผู้ประกอบการบางรายก็ยังพูดว่าการประกวดของเรายาก ซึ่งแต่ละกรอบใหญ่ ในเกณฑ์ย่อยมันก็ค่อนข้างที่จะต้องตรวจสอบ ทุกด้านเช่น สถานประกอบการ ถูกกฎหมายหรือไหม พื้นที่เป็นอย่างไร หรือแม้แต่พนักงานในสถานประกอบการ ก็ต้องตรวจสอบว่า แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายหรือเปล่า ซึ่งละเอียดอ่อนมาก จนอาจจะรู้สึกที่เราให้รางวัลยาก...” (ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 1, สัมภาษณ์เมื่อ 14 มีนาคม 2561)

2) การแบ่งประเภทรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย โดยรางวัลอุตสาหกรรม จะแบ่งผลงานออกเป็น 5 ประเภทรางวัล ได้แก่ องค์กรสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว, รายการนำเที่ยว, ที่พักนักท่องเที่ยว, แหล่งท่องเที่ยว และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยแต่ละประเภทก็จะมีรางวัลแยกย่อย ซึ่งการแบ่งประเภทรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย มีลักษณะตายตัว และชัดเจนของประเภทรางวัล แต่เดิมรางวัลนี้จะเน้นไปที่ผู้ประกอบการเป็นหลัก แต่การท่องเที่ยวจะขับเคลื่อนได้นั้นก็ต้องตอบสนองความต้องการหรือกระแสมนุษยนิยมเป็นหลักในการแบ่งประเภทรางวัลเพื่อที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยในปัจจุบันได้มีการปรับแผนการดำเนินงานให้เน้นไปที่นักท่องเที่ยวและการตลาดมากขึ้น ทำให้ส่งผลต่อการพิจารณารางวัล ประเภทรางวัลให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

3) ความรู้และประสบการณ์ของคณะกรรมการ ในการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยนั้น ได้รับเกียรติจากคณะกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่างๆ ในการเข้าร่วมพิจารณาสถานประกอบการเพื่อมุ่งสู่รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย โดยกรรมการจะแบ่งเป็น 2 ส่วน ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ และบุคลากรหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญ ซึ่งแต่ละประเภทรางวัลก็จะมีคณะกรรมการแต่ละชุดเข้าไปตรวจสอบ จึงอาจพบช่องว่างในเรื่องประสบการณ์ของแต่ละท่านที่มีไม่เท่ากัน ทำให้มีความเข้มข้นและความเหลื่อมล้ำในการให้คะแนนที่ต่างกัน ดังที่ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...มันก็อาจเป็นผลเสีย เพราะบางประเภทไปคุยกันเอง บางทีคือหนักมาก ถึงขั้นทำให้คนที่น่าจะได้กลับไม่ได้ โดยปกติเกณฑ์ให้คะแนนเรามีชุดใหญ่ให้ ส่วนย่อยไปทำคะแนนเอง มันก็เลยเกิดความเหลื่อมล้ำในการให้คะแนน หรือ

แม้แต่กรรมการคนที่เราอยากจะได้ไม่มา แต่ส่งตัวแทนมาซึ่งมันก็ไม่ได้ หรือคน
หน่วยงานภายนอกที่ไม่เข้าใจบริบทท่องเที่ยวก็ไม่ว่าจะให้คะแนนยังไง...”

(ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 1, สัมภาษณ์เมื่อ 14 มีนาคม 2561)

4) ด้านการบริหารจัดการของคณะดำเนินงาน

กลุ่มงานพัฒนาเครือข่ายทางการท่องเที่ยว กองเผยแพร่ความรู้ด้านการ
ท่องเที่ยว ฝ่ายส่งเสริมสินค้าการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีภารกิจของงานคือ
ดำเนินงานจัดทำรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ทั้งนี้คณะผู้ดำเนินงานมีจำนวน 6 คน แต่ผู้
สามารถปฏิบัติงานในการจัดทำเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องสำหรับการดำเนินการประกวด
รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย มีเพียงจำนวน 3 คน ทำให้บุคลากรไม่เพียงพอต่อภาระงาน
เนื่องจากในระหว่างที่ดำเนินการเตรียมความพร้อมการจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
บุคลากรภายในงาน ต้องรับผิดชอบภาระงานที่เป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัด
ประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เช่น การวางแผนพัฒนารางวัล จัดทำเครื่องมือ
ประชาสัมพันธ์ รายงานสรุปผลการรับสมัคร จัดทำสูจิบัตร ตึกตารางวัล จัดจ้างเตรียมการพิธีมอบ
รางวัล ดังที่ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...ข้อจำกัดของเราคือคนที่ทำงาน เพราะคนทำหลักๆไม่มีกี่คน
และคนในงานก็ไม่ได้มีมากเพียงพอ ในการจัดดำเนินงานได้

พอถึงเวลาจริงๆภาระงานจะเยอะไปหมด...”(ผู้ดำเนินโครงการประกวด
รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 1, สัมภาษณ์เมื่อ 14 มีนาคม 2561)

ทั้งนี้ในการดำเนินงานของคณะผู้ดำเนินงานที่จะต้องดำเนินการร่วมกับ
ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบประเมินผลพิจารณาสถานประกอบการท่องเที่ยว ทั้ง 5 ประเภท ทำให้
การประสานงานต่าง ๆ มีระยะเวลาในการดำเนินงาน อาทิ ในการตรวจพิจารณาผลงาน
คณะกรรมการจะต้องดำเนินการออกไปตรวจทั้ง 5 ประเภท ซึ่งกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละชุดมี
ภารกิจในงานหลักของตน อีกทั้งในการดำเนินการตรวจประเมินแต่ละสถานที่ ค่อนข้างมีความ
แตกต่างกัน ทั้งในด้านภูมิภาค และการเดินทาง ซึ่งมีเวลาค่อนข้างจำกัดในการดำเนินการพิจารณา
และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลการตัดสินและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการคัดเลือกผลงาน ทำให้
การดำเนินการต้องใช้เวลาอย่างมาก สำหรับการเดินทางออกตรวจผลงาน 5 ประเภทตามเกณฑ์ที่ได้
กำหนด จะต้องเตรียมการและส่งผลการตัดสินภายในเดือนมิถุนายน อีกทั้งการประกวดรางวัล
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย จัดขึ้น 2 ปี ครั้ง ตามปีงบประมาณทำให้มีช่องว่างระหว่างการประกวดกับ
ความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่เปลี่ยนไปตลอดเวลา ดังที่ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัล
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...เกณฑ์การท่องเที่ยวมันเปลี่ยนแปลงตลอด โดยการประกวดของเรา
จัดขึ้น2ปีครั้ง โลกก็ค่อนข้างจะหมุนไปอย่างรวดเร็ว เราจึงอยากปรับ
รูปแบบการประกวด เพราะว่าเราจะต้องทำตามเทรนด์การท่องเที่ยวโลก
ที่มันเกิดขึ้นใหม่ เพื่อตอบโจทย์นักท่องเที่ยวให้มากขึ้น...”

(ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 1, สัมภาษณ์เมื่อ 14 มีนาคม 2561)

4.2 แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวไทย

4.2.1 ความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับรางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2560

สวนสามพราน ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2505 โดยความคิดริเริ่มมาจาก เกิดจากความตั้งใจ
ของ ดร.ชำนาญ และคุณหญิงวลี ยุวบูรณ์ ได้ตัดสินใจซื้อที่ดินริมแม่น้ำท่าจีนเพื่ออนุรักษ์ต้นพิกุลที่
เก่าแก่อายุร่วมร้อยปีที่กำลังจะล้มเพราะตลิ่งพังริมแม่น้ำท่าจีน จึงซื้อที่ดินผืนนี้เพื่อสร้างบ้านพักตาก
อากาศของครอบครัว ด้วยความที่ชื่นชอบธรรมชาติและสิ่งสวยงาม จึงเริ่มปลูกกุหลาบเป็นงานอดิเรก
และขยายขยาย ตัดดอกไม้ขายตามร้านดอกไม้ต่างๆ ทั่วกรุงเทพฯ กระทั่ง พ.ศ. 2508 สถานที่นี้จึงเป็น
ที่รู้จักว่าเป็นสวนกุหลาบในชื่อของ Rose Garden และได้เปิดให้เข้าเยี่ยมชมพร้อมกับเปิดภัตตาคารใน
ชื่อ Rose Garden Restaurant ในช่วงปี พ.ศ. 2510 เรือนไทยโบราณจากอยุธยา สุพรรณบุรี หลาก
10 หลัง ถูกคัดเลือกเพื่อนำมาประกอบและตกแต่ง เป็นบ้านพักสำหรับแขกผู้มาเยือน เพื่อเป็นการ
อนุรักษ์วิถีการดำรงชีวิตแบบไทย จากนั้นสวนสามพรานได้เริ่มพัฒนาศูนย์การแสดงวัฒนธรรมไทยขึ้น
ในปี พ.ศ. 2515 ซึ่งต่อมาได้สร้างชื่อเสียงแก่สวนสามพรานให้เป็นที่รู้จักทั่วโลกในนาม Thai Village
Cultural show (หมู่บ้านไทย) เป็นศูนย์แสดงนาฏศิลป์จากภูมิภาคต่างๆของไทย ได้รับความนิยม
อย่างมากกระทั่งคณะนาฏศิลป์สวนสามพรานได้มีโอกาสเป็นตัวแทนประเทศไทยในการเผยแพร่การ
แสดงของไทยในประเทศต่างๆทั่วโลกมากกว่า 70 ครั้ง รวมถึงเมื่อครั้งสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จไปเผยแพร่โครงการศิลปาชีพ ที่เมืองดัลลัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ใน
พ.ศ. 2524 และเมื่อครั้งสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ได้เสด็จงาน World Expo ที่เมืองบรีสเบน
ประเทศออสเตรเลีย

จากนั้นตั้งแต่ พ.ศ.2516 เป็นต้นมา สวนสามพรานได้พัฒนาสถานที่และบริการมา
อย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น สนามกอล์ฟซึ่งได้รับ คัดเลือกเป็นสนามกอล์ฟยอดเยี่ยมของโลก สร้างอาคาร
โรงแรมขนาดเล็กและอาคารโรงแรมหลังใหม่ริมแม่น้ำในเวลาต่อมา สร้างสระว่ายน้ำบำบัดปราศจาก
สารเคมี อีกทั้งยังร่วมกับผู้ประกอบการในท้องถิ่นส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด เปิดบริการด้าน
สุขภาพเพิ่มการบริการ สปาบำบัด ร่วมมือกับผู้ประกอบการในจังหวัดนครปฐมจัดตั้งโครงการ “แหล่ง

การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและธรรมชาติศึกษา” ทั้งนี้พ.ศ.2549 สวนสามพรานเปิดตัวภายใต้ชื่อ “โรสการ์เด้น ริเวอร์ไซด์” โดยเกิดขึ้นภายใต้แนวคิด “วิถีไทย ริมสายน้ำ” ซึ่งกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนหย่อนใจและวัฒนธรรม ที่รู้จักกันดีในหมู่คนไทยและชาวต่างชาติมายาวนาน

วิสัยทัศน์

สวนสามพราน เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่อนุรักษ์วิถีไทย

พันธกิจ

สวนสามพรานร่วมกับทุกภาคส่วนในการรักษาวิถีไทยและสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บนฐานของความซื่อสัตย์ โปร่งใส และการค้าที่เป็นธรรม

ภาพที่5 สภาพแวดล้อมโดยรอบของสามพราน ริเวอร์ไซด์

(ที่มา: <http://sampranriverside.com/th/>)

4.2.2 ความพร้อมที่ส่งผลต่อการเข้าประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

เนื่องจากสามพราน ริเวอร์ไซด์ เป็นสถานประกอบการ ที่มีชื่อเสียงมาอย่างยาวนาน มีเส้นเรื่องในการดำเนินงานเยอะ และค่อนข้างสอดคล้องกับเกณฑ์ของรางวัล แหล่งนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ ทั้งยังมีการพัฒนาสถานที่และบริการมา อย่างต่อเนื่อง มีกิจกรรมต่างๆให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกใช้บริการได้ จึงทำให้มีลักษณะเด่นและมีความแตกต่างกับสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ดังนี้

1) ที่ตั้ง

สามพราน ริเวอร์ไซด์ ตั้งอยู่บนพื้นที่ขนานกับแม่น้ำท่าจีน ท่ามกลางธรรมชาติสีเขียว เหมาะอย่างยิ่งกับการเป็นสถานที่พักผ่อนที่เต็มไปด้วยความสงบ ความราบรื่นและธรรมชาติ ดังที่เจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ คนที่1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...สามพราน ริเวอร์ไซด์ เป็นสถานที่ใช้เวลาขับรถจากกรุงเทพฯเพียง 1 ชั่วโมงเท่านั้น นอกจากมาทำกิจกรรมหรือพักผ่อน ยังสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวใกล้เคียง อาทิ วัดไร่ขิง ตลาดน้ำดอนหวาย องค์กรพระปฐมเจดีย์ และยังเป็นเส้นทางผ่านไปยังจังหวัดต่างๆได้อีกด้วย...”

(เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์คนที่1, สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

2) การประชาสัมพันธ์

สามพราน ริเวอร์ไซด์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมในด้านการประชาสัมพันธ์ ไม่ว่าจะเป็นการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ เฟสบุ๊ก ตามสื่อออนไลน์ต่างๆ หรือส่งเสริมการขายตลาดโดยการไปออก บูธตามงานท่องเที่ยวต่างๆเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และทำให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายและเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น ดังที่นักท่องเที่ยว คนที่2 ได้กล่าวไว้ว่า

“...รู้จักสามพรานริเวอร์ไซด์ ผ่านทางfacebook

และเคยเห็นผ่านๆตาในทีวี เลยลองมาเที่ยวดู...” (นักท่องเที่ยวคนที่ 2 , สัมภาษณ์วันที่ 7 เมษายน 2561)

3.) ด้านทรัพยากรบุคคล

ทรัพยากรบุคคลที่ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่จะก่อผลสำเร็จให้กับกิจการได้อย่างมาก ทั้งนี้ในแง่ของปริมาณและคุณภาพ โดย สามพราน ริเวอร์ไซด์ มีจุดเด่นในการใช้ทรัพยากรบุคคลเป็นคนที่ถึง 95% เป็นการทำงานแบบรุ่นต่อ โดยใช้วิธีการเลือกคนในพื้นที่ก่อน หรือคนที่มีญาติพี่น้องที่ทำงานอยู่ในสวนสามพรานเป็นหลัก เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบริบทองค์กร และมีความสัมพันธ์ต่อเครือข่ายต่อการควบคุมดูแล ดังที่เจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ คนที่1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนมากที่นี้90% ก็เป็นคนในพื้นที่ ที่ทำงานมารุ่นต่อรุ่น บางคนพ่อแม่ ปู่ย่าตายายก็ทำงานที่นี้ ก็จะทำให้บุคลากรในองค์กรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการอบรมดูแลและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังเดินทางสะดวก ใกล้บ้านทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ...” (เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์

คนที่ 1, สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

อีกทั้งการที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบริการดี จะช่วยสร้างความประทับใจและความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว และทำให้กลุ่มคนเหล่านั้นกลับมาใช้บริการหรือท่องเที่ยวอีกในโอกาสต่อไป ซึ่งสามพราน ริเวอร์ไซด์ มีแนวทางการบริการคือการดูแลนักท่องเที่ยวทุกคนให้ดีที่สุด เพื่อให้ นักท่องเที่ยวประทับใจ และยังคงรักษามาตรฐาน เพื่อให้เกิดการบอกต่อ ดังที่นักท่องเที่ยว คนที่2 ได้กล่าวไว้ว่า

“...การบริการของพนักงานค่อนข้างดี เดินไปทางไหน ก็ยิ้มให้ สวัสดิ์ตลอด ทำให้รู้สึกยิ้มตามไปด้วย ถ้ามีโอกาสจะกลับมาอีกและแนะนำคนอื่นมาด้วยแน่นอน...” (นักท่องเที่ยวคนที่ 2 , สัมภาษณ์วันที่ 7 เมษายน 2561)

4) สิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยหลักในการที่จะพัฒนาควบคู่ไปกับการบริการด้านต่างๆ เพราะต้องการที่จะคงสภาพแวดล้อมให้มีความเป็นธรรมชาติมากที่สุด โดยสามพรานริเวอร์ไซด์ จะมีการทำเกษตรอินทรีย์มาตรฐานสากล การจัดสวนและภูมิสถาปัตย์ ได้รวบรวมพันธุ์ไม้ต่างๆ ไว้มากมาย ทั้งไม้ดอกไม้ประดับ มุ่งเน้นการอนุรักษ์พันธุ์ไม้พื้นเมือง และพยายามรักษาต้นไม้เก่าแก่ ภายใต้แนวคิดที่ว่า “เงินทองหาได้ เวลาซื้อไม่ได้” ดังที่เจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ คนที่1 และคนที่2 ได้กล่าวไว้ว่า

“...สามพรานริเวอร์ไซด์ มีต้นกำเนิดมาจากการซื้อที่ดินเพื่อรักษาต้นไม้ ทำให้ภายในตัวของเราค่อนข้างจะให้ความสำคัญกับเรื่อง ธรรมชาติ การรักษา สิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก มีการแบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นสัดส่วน 70%เป็นพื้นที่สีเขียว 30%เป็นพื้นที่ปลูกสร้าง...”(เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์คนที่1, สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

“...เราไม่ได้ขายที่พักกับอาหาร แต่คุณได้สวนออกกำลังกายตอนเช้า เป็นพื้นที่ให้บริการครอบครัว เพื่อที่จะให้นักท่องเที่ยวได้มาท่องเที่ยว และพักผ่อนกับสถานที่ที่เป็นธรรมชาติ...” (เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์คนที่2, สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

ทั้งนี้นักท่องเที่ยวยังให้การสนับสนุนว่า

“...มาเที่ยวที่นี่เพราะใกล้กรุงเทพฯ เดินทางสะดวก เหมาะกับการพักผ่อน เพราะอากาศดี ต้นไม้เยอะ สงบ และพื้นที่ค่อนข้างกว้าง ทำให้มีมุมชิลๆนั่งเล่นได้...” (นักท่องเที่ยวคนที่ 1 , สัมภาษณ์วันที่ 7 เมษายน 2561)

5) สิ่งอำนวยความสะดวก

สามพราน ริเวอร์ไซด์ นอกจากจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแล้วยังประกอบไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นที่ที่พักรักษาเลือกหลายรูปแบบ ทั้งเรือนไทย

ริมหทะเลสาบ มีทั้งหมด 6 หลัง หรือห้องพักแบบโรงแรมริมน้ำ จำนวน 160 ห้อง พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกมาตรฐานโรงแรมระดับ 4 ดาว ออกแบบให้เหมาะกับการพักผ่อนของทุกเพศวัยทั้งผู้สูงอายุ คู่ฮันนีมูน กลุ่มเพื่อน หรือครอบครัว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ พร้อมบริการอินเทอร์เน็ตฟรีในห้องพัก รวมไปถึงเป็น สถานที่จัดการประชุม อบรมสัมมนา มีห้องประชุมหลากหลายขนาด หรือจัดประชุมใน พร้อมการบริการอย่างเหนือความคาดหมาย ห้องประชุมทุกห้อง มีอุปกรณ์การประชุมครบครัน อาทิ สัญญาณอินเทอร์เน็ต ไมโครโฟน ไวท์บอร์ด ฟลิปชาร์ต และเครื่องเขียน รวมไปถึง สถานที่จัดงานแต่งงานครบวงจร ด้วยทีมงานมืออาชีพที่ใส่ใจทุกรายละเอียด สามารถเนรมิตให้เป็นงานแต่งงานในฝันที่ต้องการ ทั้งแบบไทย แบบจีน และแบบฝรั่ง นอกจากนี้ยังมีหลากหลายมุมที่เหมาะสมสำหรับการถ่ายภาพคู่บ่าวสาว อีกทั้งยังมีห้องอาหาร 3 ห้อง ได้แก่ ห้องอาหารริมน้ำ ห้องอาหารแวนด้า และห้องอาหารอิน-จัน และร้านกาแฟ 1 ร้าน บริการอาหารหลากหลาย เช่น อาหารไทย อาหารนานาชาติ เน้นใช้พืช ผัก สมุนไพร อินทรีย์จากสวนของสามพราน ริเวอร์ไซด์ และจากสวนของเกษตรกรในเครือข่าย โดยเน้นอาหารสะอาด สุขภาพ ปลอดภัย สารพิษและไมใส่ผงชูรส ซึ่งนับว่าเป็นจุดเด่นที่แตกต่างกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ และปฐม ออร์แกนิก สปา บริการสปาครบวงจรในเรือนไทยโบราณ ริมหทะเลสาบ มีห้องทรีตเมนต์ปรับอากาศ มีจุดเด่นที่เป็นผลิตภัณฑ์สปาปลอดภัยที่ตัวเอง เชื่อถือได้ในคุณภาพ และมาตรฐานความปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้มีความต้องการพิเศษ เช่น ทางลาด วีลแชร์ และบริการให้เช่าจักรยานขี่รอบๆสวนสามพราน เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว” ดังที่นักท่องเที่ยวคนที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่า

“ที่นี่มีทุกอย่างครบ โรงแรมก็มี สปาก็มี ร้านอาหารก็มี มาเที่ยวทีเดียวคุ้มค่า...”

(นักท่องเที่ยวคนที่ 2 , สัมภาษณ์วันที่ 7 เมษายน 2561)

6) กิจกรรม

ภายในสามพรานริเวอร์ไซด์ ประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆมากมาย ดังนี้

- การแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย ที่หมู่บ้านไทย

เป็นการนำเสนอเรื่องราววัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทย ร้อยเรียงอย่างต่อเนื่องที่เปิดการแสดงมาอย่างยาวนานตั้งแต่ พ.ศ. 2515 มีนักท่องเที่ยวมาเยือนแล้วมากกว่า 18 ล้านคนทั่วโลก นักท่องเที่ยวรู้จักกันในนาม “Thai Village Cultural Show” ในแต่ละวันจะมีทัวร์ต่างชาติมาเยี่ยมเยือนอย่างไม่ขาดสาย การแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยนี้เป็นการแสดงที่ใช้เวลาราว 45 นาที รวบรวมความเป็นไทยให้ได้เห็นในระยะเวลาสั้นๆ โดยจัดแสดงอยู่ภายใน “หมู่บ้านไทย” ของสวนสามพราน ซึ่งทำหน้าที่ถ่ายทอดประเพณี วัฒนธรรม หัตถกรรม และวิถีชีวิตแบบไทยๆให้ชาวต่างชาติได้รู้จัก และให้คนไทยได้มาเยี่ยมชมอนุรักษ์ความเป็นไทยเหล่านี้ ภายใน 45 นาที จะเริ่มจากการแสดงดนตรีนาฏศิลป์ไทย และแสดงต่อเนื่องออกเป็น 3 องค์กร จัดแสดงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ต่างๆ สลับกันไป อาทิ จำลองตลาดไทยโบราณ ประเพณีบวชนาค การแสดงมหรหรรคมกลอง กีฬามวยไทย

ศิลปะการต่อสู้ฟันดาบและพลองไม้สั้น จัดแสดงพิธีการแต่งงานแบบไทย และการแสดงรำรำ 4 ภาค มีไฮไลต์อยู่ที่การรำกระทงไม้ ซึ่งหาดูได้ยากและต้องใช้ความชำนาญในการแสดง จากนั้นจบท้ายด้วยการเชิญนักท่องเที่ยวออกมาวิ่งกันอย่างสนุกสนาน

- Workshop กิจกรรมวิถีไทย วิถีพอเพียง ครบเครื่องความเป็นไทยในครึ่งวัน

เป็นกิจกรรมไฮไลต์ที่อยู่ในหมู่บ้านไทยที่ชื่อว่า “Living the Thai Culture Art & Craft Workshops” ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ชวนผู้ที่สนใจมาลองร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม หัตถกรรม และวิถีชีวิตแบบไทยๆ โดยแบ่งออกเป็นอาคารไม้ทรงไทยเป็นหลังๆ เสมือนฐานทำกิจกรรมแบ่งออกได้ดังนี้ ทอผ้าสาวไหม (Silk Processing) , วาดร่ม (Umbrella Painting) , ดนตรีนาฏศิลป์ไทย (Thai Music & Dance) , จักสาน (Traditional Weaving) , เครื่องปั้นดินเผา (Traditional Pottery) , ครัวไทยโบราณ (Thai Kitchen) , ร้อยมาลัยและแกะสลัก (Garland Making & Fruit Carving) , การทำนาปลูกข้าว และสีข้าวผัดข้าวแบบโบราณ (Rice Farming) , รำกระทงไม้ (Bamboo Dancing) , สมุนไพรไทย (Herbal Pavilion) , ศิลปะการต่อสู้แบบโบราณ (Thai Martial Arts) และ ชุดไทยโบราณ (Traditional Thai Costumes)

- ตลาดสุขใจ

ตลาดสุขใจ อยู่ข้างๆกับหมู่บ้านไทย ภายในสวนสามพราน เกิดขึ้นจากความร่วมมือกันของกลุ่มเกษตรกรผู้รักในการทำกิจกรรมธรรมชาติและเกษตรปลอดภัยและพันธมิตรต่างๆ เพื่อให้เป็นแหล่งรวมสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยต่อการบริโภคตามมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข ผ่านกระบวนการค้าที่เป็นธรรม เป็นตลาดที่ขายสินค้าต่างๆที่เป็นออร์แกนิก ปราศจากสารเคมี มีอาหาร เครื่องดื่ม และสินค้าเชิงเกษตร ผักผลไม้อินทรีย์มาขายในวันเสาร์และอาทิตย์ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เกษตรกรได้นำสินค้ามาขายโดยไม่โดนเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง จุดเด่นของตลาดนี้คือความมั่นใจในความปลอดภัยของอาหาร โดยบริเวณตลาดมีจุดให้ทดสอบพืชผักที่ขายว่ามีสารเคมีเจือปนหรือไม่ โดยใช้น้ำยาเคมีในการทดสอบ

- สวนกุหลาบ

สวนกุหลาบภายในสวนสามพราน ตั้งอยู่ข้างๆกับหมู่บ้านไทย เป็นสวนกุหลาบเล็กๆซึ่งเป็นที่มาของชื่อ Rose Gardenในหมู่ชาวต่างชาติ เริ่มจากการปลูกกุหลาบส่งขายปากคลองตลาดในสมัยก่อนเป็นงานอดิเรก ต่อมาจึงได้เป็นชื่อร้านอาหารภายในสวนว่า “โรสการ์เด้น” จึงกลายมาเป็นชื่อติดปากของชาวต่างชาติในที่สุด ที่สวนกุหลาบแห่งนี้สมัยก่อนเป็นสวนกุหลาบชนิดดอกใหญ่ ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นกุหลาบพันธุ์เล็กอย่าง กุหลาบหนู และกุหลาบมอญแทน เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางสวนแบบออร์แกนิก ลดการใช้ยาฆ่าแมลง นักท่องเที่ยวสามารถเดินเล่นถ่ายรูปได้ตรงกลางสวนมีน้ำพุขนาดย่อมๆไว้ให้พักผ่อนหย่อนใจ

- ตลาดน้ำริมคลอง

ตลาดริมคลอง เป็นตลาดน้ำขนาดเล็ก ตั้งอยู่ข้างๆสวนกุหลาบและหมู่บ้านไทย ทุกวันเสาร์-อาทิตย์จะมีเกษตรกรและชาวบ้านพายเรือจำหน่าย พืชผักผลไม้สด ๆ จากสวนในพื้นที่ให้เลือกซื้อหา ติดกับตลาดริมคลอง มีร้านขายของที่ระลึก และร้านกึ่งฟู้ดช็อป ขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ สามพราน ริเวอร์ไซด์ ผลิตเอง เช่น ลิปบาล์ม สบู่ ยาสระผม โลชั่นทาผิว น้ำมันใส่ผม น้ำมันมะพร้าว ส่วนบริเวณติดกันอีกด้านคือร้านกาแฟริมคลอง บริการกาแฟ เบเกอรี่และไอศกรีมโฮมเมด และมีร้านจิตรลดาจำหน่ายสินค้าจากโครงการหลวง

- กิจกรรมอื่นๆ

นอกจากกิจกรรมหลักๆที่กล่าวมาแล้ว ภายในสวนสามพรานยังมีกิจกรรมที่น่าสนใจอื่นๆอีกมากมายดังต่อไปนี้

- ถีบจักรยานน้ำชมความงามของทิวทัศน์โดยรอบทะเลสาบ
- บ้านสมุนไพร สอนการทำยาสมุนไพร ยาสีฟันสมุนไพร สบู่สมุนไพร และลูกประคบ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้วิธีการทำตั้งแต่ต้น และสามารถนำผลิตภัณฑ์ที่ทำกลับไปใช้ที่บ้านได้ เปิดสาธิตทุกวันเสาร์และอาทิตย์ เป็นกิจกรรมเสริมของหมู่บ้านไทย ที่ฐานบ้านสมุนไพร ซึ่งมีการสาธิตการทำยาต้มและลูกประคบอยู่แล้ว
- กิจกรรมทำเครื่องหอมและผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรตามธาตุประจำตัว 4 ธาตุ ได้แก่ ดิน น้ำ ลม ไฟ
- กิจกรรมทำบุญตักบาตร ที่บริเวณสวนริมแม่น้ำของโรงแรม สามารถสั่งจองชุดตักบาตรได้ที่ลิโอบบี้โรงแรม
- กิจกรรมล่องเรือชมบรรยากาศแม่น้ำท่าจีน โดยขึ้นจากท่าน้ำของโรงแรม ล่องไปยังวัดไร่ขิง หรือสามารถล่องต่อไปตลาดดอนหวาย ใช้เวลาประมาณ 45 นาที – 1 ชั่วโมง โดยสามารถเลือกเป็นเรือยนต์ขนาด 2-8 คน หรือเรือเอี่ยมจิ้งฉำใหญ่สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มากกว่า 25 คนขึ้นไป

ซึ่งนอกจากกิจกรรมต่างๆที่มากมายแล้วสินค้าภายในสามพราน ริเวอร์ไซด์ ก็นับว่าเป็นจุดเด่นที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีการตอบรับที่ดีจากนักท่องเที่ยวเสมอ ดังที่นักท่องเที่ยว คนที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่า

“...จุดเด่นของที่นี่คือมาที่เดียวแล้วครบทุกอย่าง มีทั้งกิจกรรม ที่พัก ร้านอาหาร ตลาด ทำให้สามารถอยู่ได้ทั้งวันแบบไม่เบื่อเลย อ้ออย่างเรามาเป็นครอบครัว คนไม่เยอะ ไม่วุ่นวายดี แต่ชอบที่สุดคงเป็นอาหารและผลิตภัณฑ์ออร์แกนิกส์...”

(นักท่องเที่ยวคนที่ 3 , สัมภาษณ์วันที่ 7 เมษายน 2561)

ซึ่งสอดคล้องกับนักท่องเที่ยวคนที่ 2 ได้กล่าวไว้ว่า

“...ชอบมากที่นำเอาสมุนไพร ดอกไม้ต่างๆมาทำเป็นสินค้าได้ ทั้งอาหาร ทั้งพวกครีม สบู่ ยาหม่องอะไรแบบนี้ และราคาก็สมเหตุผลผล ซื้อง่ายของ ผักคนอื่นก็ไม่น่าเกลียด...” (นักท่องเที่ยวคนที่ 3 , สัมภาษณ์วันที่ 7 เมษายน 2561)

ปัจจุบันสวนสามพรานได้วางแผนธุรกิจที่จะ ดำเนินไปอย่างก้าวหน้าและยั่งยืน โดยมีแนวคิดที่จะนำเสนอจุดแข็งจากพื้นฐานทรัพยากรเก่าที่มีอยู่ในมือ คือ หมู่บ้านไทย ต้นไม้ สายน้ำ และสวนสมุนไพร โดยพุ่งเป้าไปที่ความเป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมไทย เสริมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิถีไทย สุขภาพ และธรรมชาติ เชิงอนุรักษ์โดยมีหมู่บ้านไทย การทำเกษตรแบบอินทรีย์ ปลอดภัยจากสารพิษและสวนสมุนไพรเป็นเสมือนห้องเรียน ด้วยความตั้งใจในการอนุรักษ์ธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมยาวนานถึง 5 ทศวรรษ โดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ทำให้สามพราน ริเวอร์ไซด์ กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างความประทับใจตลอดมา จากจุดเริ่มต้นบวกกับความตั้งใจของเจ้าของที่ส่งต่อจากรุ่นต่อรุ่น จนมาถึงรุ่นที่ 3 ทำให้สามพราน ริเวอร์ไซด์ ในวันนี้เป็นมากกว่ารีสอร์ท แต่คือชุมชนที่มากด้วยชีวิตและเรื่องราวบนพื้นที่กว่า 170 ไร่ นอกจากนี้ สามพราน ริเวอร์ไซด์ ยังเพียบพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน โรงแรมริมแม่น้ำ มาตรฐานระดับ 4 ดาว และได้ร่วมมือกับผู้ประกอบการในจังหวัดนครปฐมจัดตั้งโครงการ “แหล่งการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและธรรมชาติศึกษา” สามพราน ริเวอร์ไซด์มุ่งมั่นสืบสานศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย และดูแลรักษาธรรมชาติ ที่ร่มรื่นริมสายน้ำ พร้อมทั้งสร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อการพักผ่อน ที่หลากหลายให้ผู้มาพักผ่อนได้เรียนรู้ตัวเองจากธรรมชาติและวิถีชีวิตที่งดงามของไทย อีกทั้งในปี 2560 สามพราน ริเวอร์ไซด์มีแผนการพัฒนาคครั้งใหญ่ โดยการปิดปรับปรุงในรอบ 50 เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวให้มากที่สุด

'LIVING THE THAI CULTURE' ART & CRAFT WORKSHOPS

12 workshops at the Thai Village daily 09.30-12.00 hrs and 13.00-15.00 hrs

ภาพที่ 6 กิจกรรม “วิถีไทย วิถีพอเพียง”

(ที่มา: <http://sampranriverside.com/th/>)

5. การรับผิดชอบต่อสังคม

การรับผิดชอบต่อสังคมของสวนสามพรานได้ถูกนำเสนอผ่านโปรเจกต์ “สามพรานโมเดล” โดยมูลนิธิสังคมสุขใจโดยมูลนิธิสังคมสุขใจและสามพรานริเวอร์ไซด์ เป็นการรวมกลุ่มของเครือข่ายเพื่อสร้างความสัมพันธ์รูปแบบใหม่ระหว่างผู้ปลูกกับผู้บริโภค โดยเริ่มจากคำสามคำ ‘อยากกินดี’ ซึ่งนำมาสู่รูปแบบการดำเนินธุรกิจบนฐานของการค้าที่เป็นธรรม ด้วยทุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานกองทุน-สนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยเกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตผ่านพ่อค้าคนกลางซึ่งเป็นผู้กำหนดราคา ในขณะที่เดียวกันเกษตรกรไม่สามารถควบคุมต้นทุนที่สูงขึ้นตามราคาสารเคมีได้ ทำให้มีปัญหาหนี้สินเพิ่มขึ้น สุขภาพและสิ่งแวดล้อมก็เสื่อมโทรมลง ซึ่งสามพรานโมเดล จึงหาช่องทางการตลาดใหม่ๆ ให้กับเกษตรกรเป็นการเชื่อมตรง ระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภคผ่านห่วงโซ่คุณค่าเกษตรอินทรีย์บนพื้นฐานของธุรกิจที่เป็นธรรม ปัจจุบันช่องทางการตลาดมี ตลาดสุขใจ ตลาดสุขใจสัญจร โมเดิร์นเทรด สวนสามพราน โรงแรมในกรุงเทพฯ ศูนย์ประชุม และเว็บไซต์ Sookjai Organics ที่กำลังจะเกิดขึ้น โครงการ สามพรานโมเดล ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับเกษตรกรที่ปรับเปลี่ยนมาทำ เกษตรอินทรีย์ โดยจัดให้มีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของโครงการ ออกตรวจเยี่ยมแปลง พร้อมให้ คำแนะนำแก่เกษตรกรในระหว่างการปรับเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากการเพาะปลูก แล้ว เกษตรกรยังมีส่วนร่วมในการวางแผนการผลิต การจัดการหลังการเก็บเกี่ยว การขนส่ง การแปรรูป และการตลาด ถือเป็นรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่เกษตรกรสามารถพึ่งพาตัวเองได้ ซึ่งภายใต้โครงการสามพรานโมเดลนั้นยังครอบคลุมไปถึงระดับต่างๆ ได้ดังนี้

1) ระดับบุคคล

ในการรับผิดชอบต่อระดับบุคคล ภายใต้สามพรานโมเดล สามพรานริเวอร์ไซด์ มีการช่วยเหลือเกษตรกร เพื่อไม่ให้โดนเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง โดยการรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร ซึ่งหมายความว่าเกษตรกรจะได้ราคาขายเพิ่มขึ้นอย่างน้อยหนึ่งเท่าตัวจากที่เคยขายให้กับพ่อค้าคนกลาง โดยแลกกับการเปลี่ยนวิถีทำการเกษตร มาเป็นเกษตรอินทรีย์ ผลจากความสำเร็จที่เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นคือ เมื่อเกษตรกรหยุดใช้สารเคมี สุขภาพของพวกเขาดีขึ้น และต้นทุนในการทำเกษตรกรรมก็ลดลงถึง 70 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งนำไปสู่การปลดหนี้และเริ่มต้นชีวิตใหม่ ทางด้านเจ้าของธุรกิจสามพราน ริเวอร์ไซด์ ไม่เพียงแค่นี้ได้สนับสนุนการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและอุดหนุนเกษตรกรเท่านั้น แต่ยังได้ผลผลิตทางการเกษตรชั้นดีเพื่อปรุงอาหารให้กับลูกค้าของโรงแรม การติดต่อกันอย่างใกล้ชิดระหว่างพ่อครัวกับเกษตรกร ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนเมนูตามผลผลิตในแต่ละฤดูกาล และยัง

ขยายไปสู่การเชื่อมโยงตลาด ให้แก่เกษตรกร ไม่ว่าจะเป็นโรงแรม ศูนย์การประชุมต่างๆ ให้มารับซื้อ ผลผลิตกับเกษตรกรโดยตรง และเปิดตลาดสุขใจตลาดที่รวบรวมสินค้าเกษตรอินทรีย์มาเพื่อเพิ่ม รายได้ให้แก่เกษตรกร มีการนำผู้มีความรู้ไปให้คำแนะนำ พุดคุยแลกเปลี่ยน วางแผนร่วมกันกับ เกษตรกร และมีการตรวจสอบคุณภาพของผลผลิตอยู่เสมอ จนทำให้เกษตรกรบางรายได้รับ มาตรฐาน ifoam (มาตรฐานเกษตรอินทรีย์สากล) กลายเป็นประโยชน์และความสำเร็จร่วมกันอย่าง แท้จริง

2) ระดับชุมชน

ในการรับผิดชอบต่อระดับชุมชน ภายใต้สามพรานโมเดล สามพรานริเวอร์ไซด์ มีการช่วยเหลือชุมชนโดยนอกจากจะเปิดตลาดและทำการค้าร่วมกันแล้ว ยังคงพัฒนาต่อยอด โดยมองเห็นถึงสินค้าการเกษตรที่สามารถ ไปเพิ่มมูลค่าในพื้นที่ของชุมชนได้ จึงจัดทำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรข้ามฟากจากสามพราน ริเวอร์ไซด์ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในเรื่อง เกษตรกรรมให้เกิดการเรียนรู้ไปยังชุมชนหรือฟาร์มต่างๆ ทำให้เกิดการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนบริเวณ ใกล้เคียง

3) ระดับสถาบัน

ในการรับผิดชอบต่อระดับสถาบัน ภายใต้สามพรานโมเดล สามพรานริเวอร์ไซด์ ปลูกฝังไปถึงในระดับ โรงเรียน เยาวชน ในการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ร่วมกัน โดยไปให้ คำแนะนำเกี่ยวกับแปลงการเกษตรของโรงเรียน ในเรื่องเกษตรอินทรีย์ การแปรรูปต่างๆ นำร่องใน การสานต่อโครงการอาหารกลางวัน ซึ่งการทำงานร่วมกับเกษตรกรก็ทำให้สามารถรู้เกี่ยวกับเทคนิค ต่างๆ เพื่อที่จะส่งต่อความรู้ให้กับโรงเรียนในพื้นที่ได้ ซึ่งไม่ใช่แค่โรงเรียนอย่างเดียวที่ได้ประโยชน์แต่ ยังส่งผลถึงบุคคลภายในสามพราน ริเวอร์ไซด์ ที่ได้ลงไปเรียนรู้ ได้ไปช่วยเหลือโรงเรียน ซึ่งองค์กรก็ได้ เรียนรู้อย่างหนึ่ง สถาบันก็ได้เรียนรู้อย่างหนึ่ง มันจึงเกิดการเชื่อมโยงไปด้วยปริยาย

4.) ระดับสังคม

ในการรับผิดชอบต่อระดับสังคม ภายใต้สามพรานโมเดล สามพรานริเวอร์ไซด์ ไม่ได้หยุดอยู่กับที่จังหวัดนครปฐมเพียงอย่างเดียว แต่ได้แพร่กระจายไปยังพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่ง ปัจจุบันมีกลุ่มเกษตรกร177คน ที่ทำเกษตรอินทรีย์ 12กลุ่ม จาก9กลุ่มในจังหวัดนครปฐม ก็จะมีแคว ส่วน3กลุ่มก็จะอยู่แคว กาญจนบุรี ราชบุรีและประจวบคีรีขันธ์ แต่ก็ไม่ได้หยุดเท่านั้น เรายังมีเครือข่ายที่ มั่นโยงไปอีก เช่นสุรินทร์ เชียงใหม่ ขอนแก่น ซึ่งเป็นเครือข่ายที่โครงการสามพรานโมเดลช่วยเหลือ ในการขับเคลื่อน การเชื่อมโยงระหว่างตัวองค์กรกับเกษตรกร หรือแม้แต่การนำลูกค้า ผู้ประกอบการ โรงแรมต่างๆ ที่ซื้อสินค้ากับเกษตรกรได้มาเห็นที่มาและขั้นตอนในการเก็บผลผลิต เพื่อเป็นการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อีกทั้งได้มีการออกไปแนะนำแนวทางตามสถานที่ต่างๆ เพื่อให้ความรู้

เกี่ยวกับวิถีคิดและเชื่อมโยงกับเกษตรกร เกษตรอินทรีย์ ชุมชน รวมถึงบุคลากรภายในองค์กร องค์กร
ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

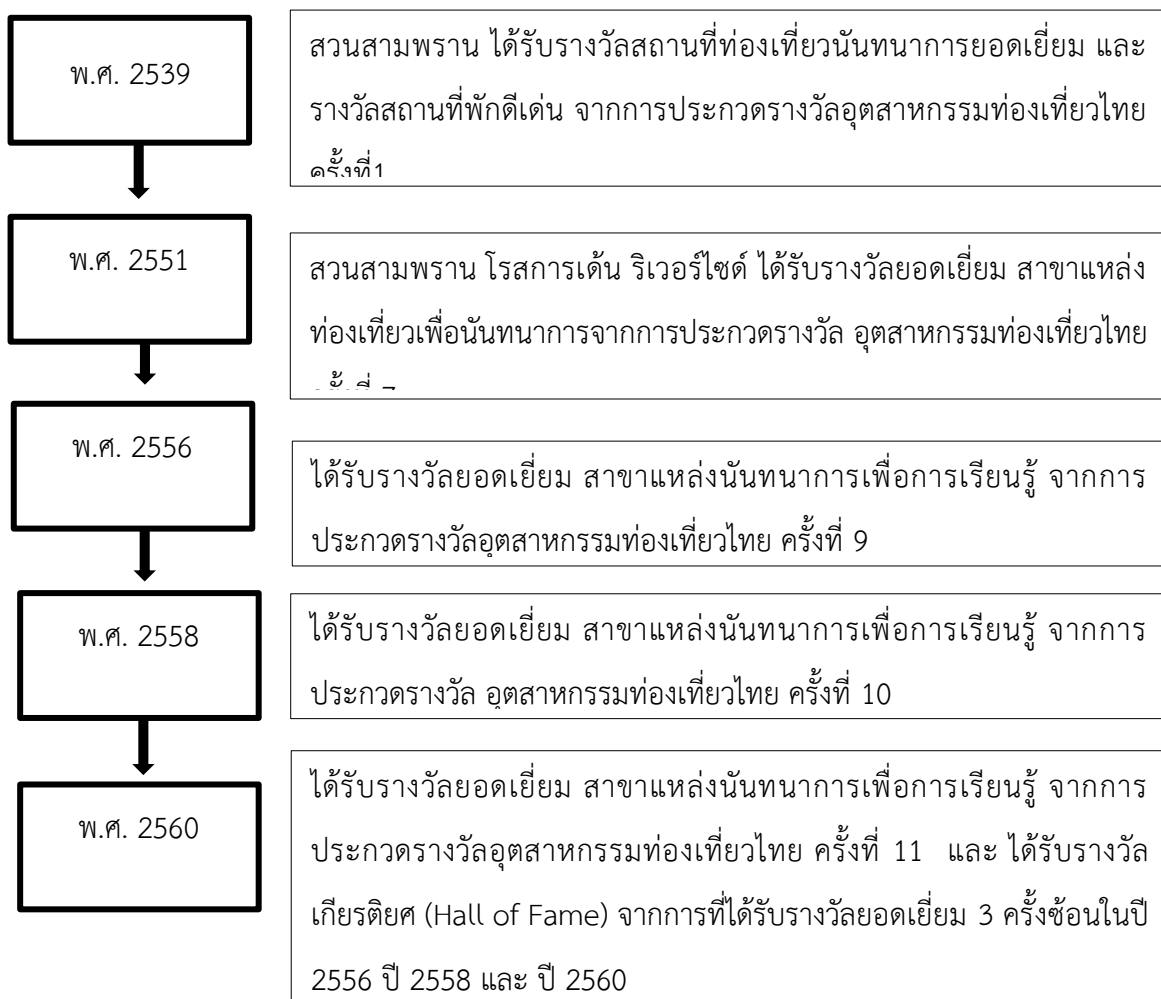
ภาพที่7 การรับผิดชอบต่อสังคมของสามพราน ริเวอร์ไซด์

(ที่มา: <http://sampranriverside.com/th/>)

4.2.3 ปัจจัยที่ส่งผลทำให้ได้รับรางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ประจำปี 2560

จากจุดเริ่มต้น พร้อมทั้งความตั้งใจของเจ้าของที่ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น จนมาถึงรุ่นที่ 3 ในปัจจุบัน ทำให้สามพราน ริเวอร์ไซด์ ในวันนี้ เป็นมากกว่าสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อน แต่เป็นสถานที่สร้างงาน สร้างชีวิตให้กับคนในชุมชน รวมไปถึงการสร้างแรงบันดาลใจให้กับหน่วยงานอื่นๆ และนักท่องเที่ยว ที่ได้มาเยี่ยมชม ในเรื่องของการใส่ใจสุขภาพ ซึ่งหากต้องการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติ ผสมผสานกับกลิ่นอายทางวัฒนธรรมที่ยังมีอยู่ สามพราน ริเวอร์ไซด์ เป็นทางเลือกทางหนึ่ง ในการมองลงสัมผัสประสบการณ์ต่างๆ นอกเหนือจากการพักผ่อน ด้วยมาตรฐานและคุณภาพของสามพราน ริเวอร์ไซด์ ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามพรานริเวอร์ไซด์ ได้รับรางวัลจากการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย จนปีล่าสุดได้รับรางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยครั้งที่11 ซึ่งถือว่าเป็นรางวัลอันทรงคุณค่าที่สุดของรางวัลทั้งหมด เนื่องจาก รางวัลเกียรติยศเป็นรางวัลที่ต้องใช้ความพยายามในการรักษาคุณภาพของสถานประกอบการตลอดการประกวดทั้ง 3 ปีซ้อน ซึ่งการประกวดจัดต่อเนื่องทุก 2 ปี ซึ่งทำให้สถานประกอบการต้องรักษาระดับและหมั่นพัฒนาเป็นเวลากว่า 6 ปี จึงแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานและศักยภาพของสามพรานริเวอร์ไซด์ ในการรับซึ่งรางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

รางวัลจากการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ภาพที่ 8 รางวัลที่ได้รับจากการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ซึ่งจากภาพข้างต้นจะเห็นได้ว่า สวนสามพรานริเวอร์ไซด์มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากทรัพยากรและสิ่งต่างๆภายในองค์กรมีความสอดคล้องของกรอบแนวคิดการตัดสินใจรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยกับข้อมูลสวนสามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกรอบแนวคิดการตัดสินใจรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยจากสูจิบัตรรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย มีรายละเอียดดังนี้

กรอบแนวคิดที่ 1 การบริหารจัดการอย่างยั่งยืนใน 4 มิติ ประกอบไปด้วย

- การบริหารจัดการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม/ทรัพยากรธรรมชาติ
- การบริหารจัดการที่ตระหนักต่อประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิต

- การบริหารจัดการที่ชุมชนมีส่วนร่วม และมีการกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างเป็นธรรม
- การบริหารจัดการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน
(Corporate Social Responsibility : CSR)

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องพบว่า สามพรานริเวอร์ไซด์มีคุณสมบัติตรงตามกรอบแนวคิดการตัดสินใจได้แก่

มิติที่ 1 การบริหารจัดการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม/ทรัพยากรธรรมชาติ

สามพราน ริเวอร์ไซด์ มีความสอดคล้องกับมิติที่ 1 ในด้านของสิ่งแวดล้อมคือ สามพราน ริเวอร์ไซด์ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก โดยมีการจัดสรรพื้นที่โดยให้มีพื้นที่ปลูกสร้างเพียงแต่ 30% เท่านั้น อีก 70% เป็นพื้นที่สีเขียว เพื่อที่จะทำให้นักท่องเที่ยว ได้สัมผัสและพักผ่อนกับสถานที่ๆเป็นธรรมชาติมากที่สุด อีกทั้งภายใต้แนวคิดสามพรานโมเดล เป็นโครงการที่สนับสนุนเกษตรอินทรีย์ เพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อม และสุขภาพให้ผลิตและบริโภคผลผลิตที่ปราศจากสารเคมี

มิติที่ 2 การบริหารจัดการที่ตระหนักต่อประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิต

สามพราน ริเวอร์ไซด์ มีความสอดคล้องกับมิติที่ 2 โดยผ่านศูนย์การแสดงวัฒนธรรมไทย จนเป็นที่รู้จักกันดีทั่วโลก ในนาม “หมู่บ้านไทย” หรือ “Thai Village Cultural Show” เป็นสถานที่ถ่ายทอดประเพณี วัฒนธรรม หัตถกรรม และวิถีชีวิตเรียบง่ายแบบไทยให้กับนักท่องเที่ยวได้สัมผัส เรียนรู้ และชื่นชมความงามแบบไทยในทุกมิติด้วยความภาคภูมิใจ โดยภายในหมู่บ้านไทยจะประกอบไปด้วย การแสดงกิจกรรมประจำวันของคนไทย ได้แก่ มหกรรมกลอง 4 ภาค , รำประมง , รำขาวนา , พลองไม้สั้น มวยไทย ฟันดาบ , งานมงคลสมรส , รำกระทบไม้ และกิจกรรมการเรียนรู้วิถีไทย ได้แก่ รำกระทบไม้ , สมุนไพรไทย , ศิลปะการต่อสู้แบบโบราณ , มวยไทย , ทอสาผ้าไหม , วาดรูป , ดนตรี นาฏศิลป์ , จักสาน , เครื่องปั้นดินเผา , ครั้วไทยโบราณ , ร้อยมาลัย , การแกะสลักผลไม้ และการทำนาปลูกข้าว ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ สามพราน ริเวอร์ไซด์ โดดเด่น และแตกต่างจากสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่สอดแทรกศิลปวัฒนธรรมไทย ไม่ให้เลือนหาย

มิติที่ 3 การบริหารจัดการที่ชุมชนมีส่วนร่วม และมีการกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างเป็นธรรม

สามพราน ริเวอร์ไซด์ มีความสอดคล้องกับมิติที่ 3 ในด้านการบริหารจัดการกับชุมชนอย่างเป็นธรรม เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน พร้อมทั้งเปิดตลาดสุขใจให้กับเกษตรกรในชุมชนใกล้เคียง ภายใต้เครือข่ายสามพรานโมเดล พร้อมทั้งมีกิจกรรม ที่เปิดโอกาสให้ผู้สนใจในเรื่องเกษตรอินทรีย์ได้เข้าไปสัมผัสกับประสบการณ์กับวิถีชีวิตเกษตรกรในชุมชน เพื่อเป็นการกระจายให้ได้ให้แก่เกษตรกรในชุมชนใกล้เคียง

มิติที่ 4 การบริหารจัดการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน

สนับสนุนการมีส่วนร่วม ช่วยเหลือสังคม พร้อมออกไปช่วยเหลือองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น โรงเรียน และชุมชนใกล้เคียง ให้มีความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์ เพื่อที่จะสามารถนำไปต่อยอดเกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ มีการทำงานกับชุมชนในหลายๆ ด้าน ทั้งการจ้างงานคนที่อยู่ในพื้นที่ถึง 95% โดยรับซื้อวัตถุดิบเกษตรอินทรีย์จากเกษตรกรในอำเภอสามพราน จัดตลาด และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร นำรายได้สู่ชุมชน ดัง ที่เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...เราเป็นเหมือนคู่ค้ากัน แต่ในทางเดียวกันเราก็ตลาดให้เขา เพราะเหมือนว่าบางทีเกษตรกรปลูกได้แต่ยังตลาดไม่เจอ เราเป็นธุรกิจโรงแรมซึ่งเราก็มีเครือข่ายที่ทำธุรกิจโรงแรมด้วยกัน เราก็เชื่อมโยงให้หลายๆโรงแรม ตอนนี้อยู่ประมาณ 30-40 โรงแรม แล้วก็พวกศูนย์การประชุมใหญ่ๆ หันมาซื้อข้าว โดยตรงกับเกษตรกร เราจึงเชื่อมโยงกลุ่มตลาดนี้ให้กับเกษตรกร...” (เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่1, สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

ซึ่งสอดคล้องกับนักท่องเที่ยวคนที่2 ที่กล่าวว่า

“...สามพรานริเวอร์ไซด์ มีกิจกรรมเยอะดี ภายในหมู่บ้านไทยมันมีกิจกรรมให้เลือกเยอะ พวกร้อยมาลัย ทำลูกประคบ ซึ่งปกติเราก็ไม่เคยได้ทำหรอก ก็ได้มาลองทำจากตรงนี้ อีกรูปอย่างพาลูกมาก็อยากจะทำให้ลูกเห็นอะไรที่โรงเรียนไม่มีสอน...” (นักท่องเที่ยว คนที่2, สัมภาษณ์เมื่อ 7 เมษายน 2561)

กรอบแนวคิดที่ 2 การนำแนวคิดทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องพบว่า สามพรานริเวอร์ไซด์ มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และการสร้างสรรค์ห่วงโซ่คุณค่าเกษตรอินทรีย์สู่ผู้บริโภคด้วยโครงการสามพรานโมเดล บนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับเจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ คนที่ 2 กล่าวว่า

“...การดำเนินงานของเรา อยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง คือมีความซื่อสัตย์โปร่งใส ต่อลูกค้า และเกษตรกรคู่ค้า เพื่อที่จะทำให้ได้มั่นใจว่าการมาใช้บริการของเรา หรือมาร่วมลงทุนกับเราจะมีการค้าที่เป็นธรรม ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้บริโภคแน่นอน...” (เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่2, สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

กรอบแนวคิดที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องพบว่า สามพรานริเวอร์ไซด์ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมและแหล่งเรียนรู้มากมายเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เกิดความหลากหลาย อีกทั้งยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่สามารถทำให้สิ่งต่างๆรอบตัวที่ไม่คิดว่าจะสามารถแปรรูปเป็นสินค้าได้ ก็สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ ทำให้มีความแตกต่างกับสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น ตลาดน้ำริมคลอง ซึ่งมีร้านขายของที่ระลึกขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ สามพราน ริเวอร์ไซด์ ผลิตเอง เช่น ลิปบาล์ม สบู่ ยาสระผม โลชั่นทาผิว น้ำมันใส่ผม น้ำมันมะพร้าว ส่วนบริเวณติดกันอีกด้านคือร้านกาแฟ ริมคลอง บริการกาแฟเกอรั้และไอศกรีมโฮมเมด ทั้งนี้ยังมี กิจกรรมสวนออร์แกนิก ที่สามารถเรียนรู้และสนุกไปกับขั้นตอนการทำเกษตรอินทรีย์ โดยเป็นการให้ความรู้เกษตรกรที่ ดังที่เจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ คนที่1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...ผลิตภัณฑ์เรา เราทำเอง ของโรงแรมอื่นก็อาจจะซื้อมาแล้วใส่แบรนด์แต่ของเราคือลงมือทำเองและพัฒนาไปเรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากดอกไม้ น้ำสมุนไพร หรือแม้แต่ขนมปังของเราก็ทำมาจากผัก ซึ่งมันเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้าธรรมดาให้สามารถขายได้ และแตกต่างจากที่อื่นเราก็ทำมันไว้ดีเพราะเราทำเอง ลูกค้าก็เชื่อมั่น...” (เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่1 , สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

กรอบแนวคิดที่ 4 การมีความพร้อมในการส่งเสริมด้านการตลาดท่องเที่ยว ตลอดจนการนำตลาดแนวใหม่มาประยุกต์ในการส่งเสริมการขาย

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องพบว่า สามพราน ริเวอร์ไซด์ มีความพร้อมในการส่งเสริมด้านตลาดท่องเที่ยว ตลอดจนการนำตลาดแนวใหม่ประยุกต์ในการส่งเสริมการขาย เนื่องจาก สามพราน ริเวอร์ไซด์ มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวหลายช่องทางเพื่อดึงดูดและอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว เช่น Facebook เว็บไซต์ QR Code อีกทั้งยังอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวภายในประเทศและต่างประเทศที่ต้องการจองโรงแรมสามารถเข้าจองโรงแรมผ่านทางเว็บไซต์ อีกทั้งยังมีการบริการการถ่ายภาพนิ่ง ภาพยนตร์ หรือเทปบันทึกภาพในเขตสามพราน ริเวอร์ไซด์ อีกทั้งผลประโยชน์ที่สามพราน ริเวอร์ไซด์จะได้รับคือ การประชาสัมพันธ์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ดังที่เจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ คนที่1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...สามพราน ริเวอร์ไซด์ มีการโปรโมทหลายช่องทาง ใน facebook เว็บไซต์ รวมถึงในเรื่องของห้องพักก็สามารถจองออนไลน์ได้ โดยรองรับทั้งนักท่องเที่ยวไทยและต่างประเทศ เราทำทุกอย่างให้นักท่องเที่ยวสะดวกสบาย

ที่สุด แม้แต่เปิดให้รายการต่างๆเข้ามาถ่าย หรืออนุญาตให้ มาถ่ายฟรีเวดด้ง เพื่อที่จะเป็นการโปรโมทสถานที่ท่องเที่ยวของเราไปในตัว ตรงนี้เลยเป็นจุดเด่น ที่สามารถจะดึงนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวที่สามพรานริเวอร์ไซด์...”(เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่1 , สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

4.3 รูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ

4.3.1 กลยุทธ์ในการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ

1) บุรณาการ การทำงานร่วมกับชุมชนและสนับสนุนชุมชน สร้างความรู้สึกถึงการมีคุณค่าในตัวเองให้กับเกษตรกร

การบูรณาการ การทำงานร่วมกับชุมชนและสนับสนุนชุมชน สร้างความรู้สึกถึงการมีคุณค่าในตัวเองให้กับเกษตรกร ดังที่กล่าวมาแล้วในสามพรานโมเดล ที่สามพรานริเวอร์ไซด์ มีการดำเนินการรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ชุมชน สถาบัน และสังคม โดยในระดับปัจเจกบุคคล ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเกษตรกร เพื่อไม่ให้โดนเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง โดยการรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร และปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำเกษตรให้เป็นเกษตรอินทรีย์ พร้อมทั้งหาตลาดเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร ในส่วนของระดับชุมชน ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือในการเพิ่มมูลค่าพื้นที่ของชุมชนให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนใกล้เคียง อีกทั้งในระดับสถาบัน ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปลูกฝัง โรงเรียน นักเรียน เยาวชน ในการขับเคลื่อนการเกษตรเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ จนสามารถต่อยอดในการทำประโยชน์ได้ และระดับสังคม ได้เข้าไปมีส่วนร่วมใน การเชื่อมโยงระหว่างตัวองค์กรกับเกษตรกร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งยังมีการแนะแนวทางสถานประกอบการต่างๆ เพื่อให้เกิดความคิดในการเชื่อมโยงกับเกษตรกร เกษตรอินทรีย์ ชุมชน และบุคลากรภายในองค์กร

จากสามพรานโมเดลส่งผลให้เกษตรกรรู้สึกถึงการมีคุณค่าในตัวเองด้วยเช่นกัน ดังคำพูดที่ว่าของเจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์คนที่1 ได้กล่าวไว้ว่า

“...จากคนสวนธรรมดา ทำยังไงให้คนมาขอบคุณ มารู้จักเขา คือ เขาลงมือทำและลุกขึ้นมาเป็นครู วันนี้เขามีความกล้า มีคนขอบคุณในสิ่งที่เขาสอน มันเหมือนเป็นการสร้างคุณค่าให้กับทีมงานของเรา ผลลัพธ์คือได้คุณค่ากับชีวิต...”

(เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่1 , สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

2) การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ใช้สินค้า

ความน่าเชื่อถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ธุรกิจต่างๆสามารถดำเนินต่อไปได้ โดยสามพราน ริเวอร์ไซด์มีการสร้างความเชื่อมั่นให้กับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้ไว้วางใจ ประทับใจ ไม่ว่าจะเป็นการรักษามาตรฐานอยู่เสมอ ไม่หยุดที่จะพัฒนาจนได้รับรางวัลต่างๆเพื่อการัน

ตรีความสำเร็จ การมีช่องทางการติดต่อเช่นเว็บไซต์ หรือfacebook เพื่อให้พนักงานที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงการพูดถึง การรีวิวออนไลน์ต่างๆ อีกทั้งยังสร้างความประทับใจ ด้วยการบริการที่ดี และมีความโปร่งใสในการทำธุรกิจ เช่น ตลาดสุขใจจะมี และสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้า โดยสินค้าที่นำมาจำหน่ายต้องผ่านการตรวจสอบหาสารเคมีทั้งผัก ผลไม้ ตั้งแต่ต้นทางจนถึงหน้าแผง และมีการสุ่มตรวจสอบสารตกค้างทุกๆ อาทิตย์ การสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่พนักงานเกี่ยวข้องจึงเป็นอีกสิ่งที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ดังคำกล่าวของเจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ คนที่2 ได้กล่าวไว้ว่า

“...เรามีทีมนักวิชาการและเจ้าหน้าที่ ของมูลนิธิสังคมสุขใจ สุ่มตรวจการปนเปื้อนของอาหารอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น...” (เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่1 , สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

3) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บนฐานของความซื่อสัตย์

สามพรานริเวอร์ไซด์ มีแนวทางในการบริหารโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์ โปร่งใสและการค้าที่เป็นธรรม ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค โดยสามพราน ริเวอร์ไซด์ มีรูปแบบการบริหารจัดการโดยคำนึงถึงความสมดุลของเศรษฐกิจ สังคม บุคลากร และสิ่งแวดล้อม ภายใต้สามพรานโมเดล รวมถึงสร้างจิตสำนึก และสร้างการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและพนักงานอย่างจริงจัง มีการดึงพนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในทุกๆแผนงาน เพื่อที่จะ ได้เห็นถึงความเชื่อมโยงของคุณค่าที่จะเกิดขึ้น

4) สร้างความผูกพันต่อองค์กรให้แก่พนักงาน

บุคลากรเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนสิ่งต่างๆในองค์กรให้ประสบความสำเร็จ ในส่วนของสามพราน ริเวอร์ไซด์มีแนวทางการบริหารบุคลากรในหน่วยงานให้เปรียบเสมือนคนในครอบครัว ปลูกฝังให้บุคลากรมีความเข้าใจในตัวเอง และรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายเพื่อมาปรับปรุงซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากร ผู้บริหารและตัวองค์กร ดังคำกล่าว ของเจ้าหน้าที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ คนที่2 ได้กล่าวไว้ว่า

“...ฝ่ายช่าง เราก็จะให้การบ้านเขาไปคิดในการประหยัดพลังงาน ฝ่ายสวน เราก็ให้เขาเอาพืชมาจัดแจกัน แม่บ้านก็เอาพริก สมุนไพร มาเป็นดอกไม้เขาก็รู้สึกใช้เวลาทำได้รับการยอมรับ เราก็มีการให้การบ้าน ให้เขาได้โชว์ศักยภาพออกมา หรือเวลาประชุมต่างๆแต่ละทีมก็เอาไปต่อยอด ไปคิดสิ่งต่างๆ ให้เขาได้แสดงออก เราดูแลกันเหมือนคนในครอบครัว ทุกไอดีเดียวมาจากการช่วยกันของแต่ละฝ่าย จึงทำให้รู้สึกถึงการมีส่วนร่วม...” (เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่2 , สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

4.3.2 การสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวที่ดีต้องเริ่มจากการบริหารจัดการที่ดีเป็นอันดับแรก การท่องเที่ยวทำให้เกิดการพัฒนาอย่างสมดุลมี 3 มิติ คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อนำไปสู่ความ อยู่ดีมีสุขของชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่พิเศษ โดยท่องเที่ยวเป็นที่มาของรายได้ เป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรม วิถีชีวิตอันดีงาม และเป็นเครื่องมือ ในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยผู้ที่ได้รับประโยชน์จาก การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความ ยั่งยืนนั้น ได้แก่ นักท่องเที่ยว เจ้าของแหล่งท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ แต่ถึงอย่างไร หากจะสร้าง ความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวกลับมาใช้ซ้ำ ผู้ประกอบการควรที่จะทราบถึง ความสามารถ และขีดจำกัดในการรับรองนักท่องเที่ยวของตนเอง ไม่โหมตามกระแสสังคมที่เข้ามาแต่ เน้นการคงรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานของตนเอง เพื่อที่จะเป็นการรักษาแหล่งท่องเที่ยวของตนเองให้มี คุณภาพและยั่งยืน จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวคนที่1 กล่าวว่า

“...เวลาไปเที่ยวสิ่งที่ทำให้อยากกลับมาอีกคือบริการ สิ่งอื่นๆ มันเป็น แค่ตัวเสริม หลักๆแล้วถ้าการบริการดี เราก็อยากกลับไปอีก...” (นักท่องเที่ยว, สัมภาษณ์วันที่ 7 มีนาคม 2561)

อีกทั้ง จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 2 ซึ่งได้ กล่าวถึงการสร้างความยั่งยืนแก่สถานที่ท่องเที่ยวที่ตนไว้วางใจว่า

“...ผู้ประกอบการต้องรู้ว่าตนเองมีจุดเด่นอะไร จุดด้อยคืออะไร ก็นำไป พัฒนาการรู้ถึงศักยภาพในธุรกิจท่องเที่ยวของตัวเองว่ารับนักท่องเที่ยวได้มากแค่ไหน มันก็จะอยู่ได้ยาว แต่ถ้าเราทำอะไรเกินตัว ตามกระแสมันก็จะพัง คือเราต้องรู้ ว่าเรามีดีอะไร เราก็รักษาจุดๆนั้นไว้...” (ผู้ดำเนินโครงการประกวดรางวัล อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คนที่ 2, สัมภาษณ์เมื่อ 9 เมษายน 2561)

ซึ่ง จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่1 ได้กล่าวถึงการสร้างความยั่งยืนแก่สถานที่ ท่องเที่ยวไว้ว่า

“...ต้องทำให้ทุกคนเห็นว่าทำแล้วได้อะไร ทุกคนหมายถึง400กว่าคนในสาม พรานเห็นว่าทำไมต้องมานั่งแยกขยะ ต้องเอาน้ำมันที่เหลือมาพัฒนาต่อ คือถ้าเขา เห็นคุณค่าของการที่เขามีส่วนร่วมได้ลงมือทำ มันต้องเริ่มจากคนทำก่อนถึงจะต่อ ยอดไปยังคนอื่นได้ ถ้าคนในมีความรักต่อตัวเองคองค์ ความยั่งยืนก็จะตามมา เอง...” (เจ้าหน้าที่สามพรานริเวอร์ไซด์ คนที่1 , สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2561)

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษาสามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตอบวัตถุประสงค์เรื่อง การดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย รวมถึงแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และเพื่อถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตการณ์ร่วมกับการศึกษาจากเอกสาร โดยเนื้อหาในบทนี้ประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาการดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

5.1.2 เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

5.1.3 เพื่อถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้

5.2 ผลการศึกษา

การประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เป็นรางวัลที่ได้รับการสนับสนุนภายใต้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดขึ้นเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย และส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้เกิดการพัฒนาในด้านการแข่งขันเชิงคุณภาพเทียบได้กับรางวัลนานาชาติ และเป็นเครื่องหมายในการรับประกันคุณภาพที่สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ โดยมีเกณฑ์ในการตัดสิน โดยมีเกณฑ์การตัดสินรางวัลออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้ 1.ประเภททองคำสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว 2.ประเภททรายการนำเที่ยว 3.ประเภทที่พักนักท่องเที่ยว 4.ประเภทแหล่งท่องเที่ยว 5.ประเภทการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งมีกรอบการตัดสินรางวัลหลักๆอยู่ 4 กรอบ ประกอบไปด้วย กรอบแนวคิดที่ 1 การบริหารจัดการอย่างยั่งยืนใน 4 มิติ กรอบแนวคิดที่ 2 การนำแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ กรอบแนวคิดที่ 3 การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว (Value Creation) และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) กรอบแนวคิดที่ 4 การมีความพร้อมในการส่งเสริมด้านการตลาดท่องเที่ยวตลอดจนการนำ แนวทางการตลาดแนวใหม่ (Modern Marketing) มาประยุกต์ใช้ในการ

ส่งเสริมการขาย โดยรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย มีการดำเนินงานอยู่ 3 ระยะ พบว่า ในระยะที่ 1 คือ การเตรียมการ เป็นระยะที่กำหนดเกณฑ์การพิจารณาเข้ารับรางวัล การประชาสัมพันธ์และการตรวจสอบผลงานที่ส่งเข้าประกวด และในส่วนของระยะที่ 2-3 เป็นการดำเนินงานกาประเมินและพิจารณารางวัล ซึ่งเป็นหน้าที่ททท. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ และความร่วมมือในแต่ละพื้นที่ โดยดำเนินการภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

จากกรณีศึกษาสามพราน สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อพ.ศ.2505 โดยในอดีตสามพรานริเวอร์ไซด์ เป็นที่รู้จักว่าเป็นสวนกุหลาบ ภัตตาคาร และที่พัก ต่อมาพ.ศ. 2515 ได้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างชื่อเสียงแก่สวนสามพราน ให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก ในนาม”หมู่บ้านไทย” เป็นศูนย์แสดงนาฏศิลป์จากภูมิภาคต่างๆของไทย ได้รับความนิยมนอย่างมากกระทั่งคณะนาฏศิลป์สวนสามพรานได้มีโอกาสเป็นตัวแทนประเทศไทยในการเผยแพร่การแสดงของไทยในประเทศต่างๆทั่วโลกมากกว่า 70 ครั้ง จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2555 ได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็น สามพรานริเวอร์ไซด์ (Sampran Riverside) และสนับสนุนแนวคิดเกษตรอินทรีย์

นอกจากนี้สามพราน ริเวอร์ไซด์มีความพร้อมในด้าน ที่ตั้ง โดยตั้งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ ซึ่งมีการจัดสรรพื้นที่สีเขียว 70% และพื้นที่ปลูกสร้างเพียงแค่30% เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสถึงธรรมชาติที่แท้จริง โดยมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีไทย วิถีพอเพียง และเรียนรู้เกษตรอินทรีย์ มีความพร้อมในด้านการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อออนไลน์และบูธกิจกรรมเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย อีกทั้งสามพราน ริเวอร์ไซด์ ยังสนับสนุนการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ ผ่านการจ้างงาน นอกจากนี้สามพราน ริเวอร์ไซด์ ยังมีส่วนต่อการรับผิดชอบต่อสังคมผ่านโครงการสามพรานโมเดล โดยโครงการดังกล่าว มีการสนับสนุนการพัฒนาถึง 4 ระดับ ดังนี้ 1.ระดับบุคคล มีการช่วยเหลือเกษตรกร เพื่อไม่ให้โดนเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง โดยการรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร 2.ระดับชุมชน มีการช่วยเหลือชุมชนโดยนอกจากจะเปิดตลาดและทำการค้าร่วมกันและยังไม่หยุดแนวคิดในการพัฒนา โดยมองเห็นถึงสินค้าการเกษตรที่สามารถ ไปเพิ่มมูลค่าในพื้นที่ของชุมชนได้ 3.ระดับสถาบัน มีการปลูกฝังไปถึงในระดับ โรงเรียน เยาวชน ในการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ร่วมกัน 4.ระดับสังคม ไม่ได้หยุดอยู่กับที่จังหวัดนครปฐมเพียงอย่างเดียว แต่ได้แพร่กระจายไปยังพื้นที่ใกล้เคียง โดยปัจจัยที่ส่งผลทำให้ได้รับรางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการตัดสินรางวัลทั้ง 4 กรอบ โดยมีการรักษาคุณภาพของสถานประกอบการตลอดการประกวดทั้ง 3 ปีซ้อน ซึ่งการประกวดจัดต่อเนื่องทุก 2 ปี ซึ่งทำให้สถานประกอบการต้องรักษาระดับและหมั่นพัฒนาเป็นเวลมาถึง 6 ปี จึงแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานและศักยภาพของสามพราน ริเวอร์ไซด์ ในการรับซึ่งรางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

จากแนวทางการดำเนินงานของสามพราน ริเวอร์ไซด์ พบว่าสามารถนำกลยุทธ์การจัดการของสามพราน ริเวอร์ไซด์ ให้แก่หน่วยอื่นไปประยุกต์ใช้ ประกอบไปด้วย การบูรณาการ การทำงานร่วมกับชุมชนและสนับสนุนชุมชน สร้างความรู้สึกถึงการมีคุณค่าในตัวเองให้กับเกษตรกร การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ใช้สินค้า การยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บนฐานของความซื่อสัตย์ และการสร้างความผูกพันต่อองค์กรให้แก่พนักงาน อีกทั้งยังมีการสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว โดยแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องเริ่มจากการบริหารจัดการที่ดีเป็นอันดับแรก หากจะสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวกลับมาใช้ซ้ำ ผู้ประกอบการควรที่จะทราบถึงความสามารถ และขีดจำกัดในการรองรับนักท่องเที่ยว ไม่นอกระแสมลพิษที่เข้ามาแต่เน้นการคงรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานของตน เพื่อที่จะเป็นการรักษาแหล่งท่องเที่ยวของตนเองให้มีคุณภาพและยั่งยืน

5.3 อภิปรายผลการวิจัย

5.3.1 การดำเนินงานโครงการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

จากการศึกษา พบว่าความสำคัญของการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เป็นรางวัลที่ได้รับการสนับสนุนภายใต้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นเครื่องหมายในการรับประกันคุณภาพที่สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ ซึ่งได้สร้างเกณฑ์และกรอบการตัดสินรางวัล โดยเน้นให้ความสำคัญกับทรัพยากร สินค้าทางการท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของชุมชนทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งสามพราน ริเวอร์ไซด์จัดอยู่ในประเภทแหล่งท่องเที่ยว แหล่งนันทนาการเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาด้านองค์ความรู้ การศึกษาหาความรู้ภายในแหล่งท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยมีระยะเวลาการดำเนินงาน 3 ระยะ ได้แก่ ระยะเวลาที่ 1 การเตรียมการ (ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง) ระยะเวลาที่ 2 การประเมินและการดำเนินงาน ระยะเวลาที่ 3 การพิจารณาและการพัฒนา เป็นหน้าที่ ททท. คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ และความร่วมมือในแต่ละพื้นที่ โดยดำเนินการภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด เพื่อเป็นแผนการดำเนินการตัดสินรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

5.3.2 แนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศในประเภทแหล่งท่องเที่ยว รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

จากผลการศึกษา พบว่าความพร้อมที่สำคัญที่ส่งผลให้สามพราน ริเวอร์ไซด์ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และสอดคล้องกับเกณฑ์ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นภายในหมู่บ้านไทย เช่น การแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย การเรียนรู้วิถีไทยวิถีพอเพียง เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้สอดคล้องกับกรอบแนวการตัดสินรางวัล การบริหารจัดการอย่างยั่งยืนแบบ 4 มิติ โดยให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่สอดแทรกศิลปวัฒนธรรมไทย ไม่ให้เลือนหาย อีกทั้ง สามพราน ริเวอร์ไซด์ ยังมีส่วนในการรับผิดชอบต่อสังคมที่ถูกนำเสนอผ่านโปรเจกสามพรานโมเดล ที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการตัดสินรางวัลอุตสาหกรรม

ท่องเที่ยว ที่นำเสนอตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ให้ความสำคัญกับคุณค่าเกษตรอินทรีย์ มีการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทำให้สามพราน ริเวอร์ไซด์มีความหลากหลาย มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่สร้างความยั่งยืนให้แก่สามพราน ริเวอร์ไซด์ และเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ได้รับรางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย พิจารณาจากความสอดคล้องของกรอบแนวคิดในการตัดสินใจกับสิ่งที่ สามพราน ริเวอร์ไซด์มีอยู่ จากผลการศึกษาดังกล่าวได้สอดคล้องกับปีนฤทัย คงทอง (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราชประกอบด้วย การมีจิตสำนึกของประชาชนในฐานะเจ้าบ้านและจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยปัจจัยแรกการมีจิตสำนึกของเจ้าบ้านและจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว คือการปลูกจิตสำนึกของประชาชนในฐานะเจ้าบ้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม การอนุรักษ์โบราณสถานโบราณวัตถุ มีการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ การเคารพกฎระเบียบ และการรักษาความสะอาด ส่วนปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน ต้องให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และปัจจัยสุดท้ายคือภาวะผู้นำชุมชน โดยผู้นำต้องยอมรับความเห็นต่างจากทุกฝ่าย และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ที่กล่าวว่า 1) จะต้องดูแลทรัพยากรการท่องเที่ยว ให้สามารถใช้ประโยชน์ต่อไปได้ในระยะเวลา ยาวนานจนถึงชั่วลูกชั่วหลาน มิใช่เพียงเพื่อคนรุ่นปัจจุบันเท่านั้น 2) ลดการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง และลดปริมาณของเสียที่จะเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม 3) มีการกระจายรายได้และผลประโยชน์ให้แก่คนในท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ เปิดโอกาสให้ชุมชนในท้องถิ่นได้เข้าร่วมในการจัดการ และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว 4) มีการประชุมปรึกษาหารือกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยว และชุมชนในท้องถิ่น เพื่อการวางแผนงาน การจัดสรรงบประมาณ และการจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม 5) มีการสร้างเครือข่ายเพื่อเผยแพร่แนวคิด การศึกษาวิจัย และความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ออกไปในหมู่ประชาชนทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง

5.3.3 การถอดรูปแบบการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ได้รับรางวัลเกียรติยศ ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางต่อไปได้

จากการศึกษา พบว่าการที่สามพราน ริเวอร์ไซด์ ได้รับรางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ทำให้มีการถอดรูปแบบการบริหารจัดการ สามารถนำกลยุทธ์การจัดการของสามพราน ริเวอร์ไซด์ ให้แก่หน่วยอื่นไปประยุกต์ใช้ ประกอบด้วยกลยุทธ์ 4 กลยุทธ์ ได้แก่ บูรณาการการทำงานร่วมกับชุมชนและสนับสนุนชุมชน สร้างความรู้สึกถึงการมีคุณค่าในตัวเองให้กับเกษตรกร การสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ใช้สินค้า ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บนฐานของ

ความซื่อสัตย์ สร้างความผูกพันต่อองค์กรให้แก่พนักงาน และการสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่ดีต้องเริ่มจากการบริหารจัดการที่ดีเป็นอันดับแรก การท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดการพัฒนาย่างสมดุลมี 3 มิติ คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อนำไปสู่ความ ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวได้สอดคล้องกับ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2542 :11) ได้ให้ความหมายการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่าการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) ว่าหมายถึงการท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มเล็กที่มีการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพราะสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย และธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุง คุณภาพให้ได้ผลกำไรอย่างเป็นธรรม โดยมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมที่สุุดอย่างยั่งยืนยาว

5.4 ปัญหาและอุปสรรค

5.4.1 เกณฑ์การพิจารณา รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เป็นรางวัลที่ต้องการที่จะส่งเสริมและผลักดันผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการที่ดี มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ทำให้เกณฑ์หรือกรอบในการตัดสินรางวัลค่อนข้างที่จะเข้มงวด และพิถีพิถัน หากผู้ส่งผลงานไม่มีความพร้อม หรือไม่มีความสมบูรณ์ตามที่คณะกรรมการได้กำหนดทุกข้อ ก็จะไม่สามารถได้รับรางวัลนี้ได้

5.4.2 การแบ่งประเภทรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย โดยแต่ละประเภทก็จะมีรางวัลแยกย่อย มีลักษณะตายตัวและชัดเจนของประเภทรางวัล

5.4.3 ความรู้และประสบการณ์ของคณะกรรมการ ในการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยนั้น ได้รับเกียรติจากคณะกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่างๆ จึงอาจพบช่องว่างในเรื่องประสบการณ์ของแต่ละท่านที่มีไม่เท่ากัน ทำให้มีความเข้มข้นและความเหลื่อมล้ำในการให้คะแนนที่ต่างกัน

5.4.4 ด้านการบริหารจัดการของคณะดำเนินงาน คณะผู้ดำเนินงานไม่เพียงพอต่อภาระงาน เนื่องจากในระหว่างที่ดำเนินการเตรียมความพร้อมการจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย บุคลากรภายในงาน ต้องรับผิดชอบภาระงานที่เป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เช่น การวางแผนพัฒนารางวัล จัดทำเครื่องมือประชาสัมพันธ์ รายงานสรุปผลการรับสมัคร จัดทำสูจิบัตร ตึกตารางวัล จัดจ้างเตรียมการพิธีมอบรางวัล

5.5 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.5.1 ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา

1) จากข้อมูลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพบว่า สามพรานริเวอร์ไซด์ เดิมเคยเป็นสวนดอกไม้ที่มีชื่อว่าโรสการ์เด้น แต่ปัจจุบันถูกเปลี่ยนและพัฒนาให้เป็นสามพราน ริเวอร์ไซด์ ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆมากมาย โดยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบทำให้ผู้คนที่ยังมีชุดความรู้เดิมไม่ได้ทราบว่าสามพราน ริเวอร์ไซด์ เปลี่ยนแปลงไปในรูปแบบใด ดังนั้นเพื่อให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดภายในตัวองค์กร ที่ต่างจากในอดีตให้มากยิ่งขึ้น

2) จัดทำแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ทั้งนี้อาจมีการปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์การตลาดและการท่องเที่ยวที่เหมาะสม

3) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรประชาสัมพันธ์รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เนื่องจากรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยเน้นไปที่ผู้ประกอบการ มากกว่านักท่องเที่ยว จึงทำให้รางวัลเป็นที่รู้จักเฉพาะกลุ่มและไม่เกิดการรับรู้ในวงกว้าง จึงควรทำการประชาสัมพันธ์ และปรับแผนการดำเนินงานเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบเพื่อเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนระบบสังคมและเศรษฐกิจ เช่น การนำบุคคลที่มีชื่อเสียงมาช่วยในการประชาสัมพันธ์ หรือ การนำสื่อมาร่วมประชาสัมพันธ์ตามสถานประกอบการต่างๆที่ได้รับรางวัล ทั้งนี้รวมถึงการสอดแทรกกิจกรรมต่างๆ ผ่านสื่อออนไลน์ เพื่อให้เกิดแรงดึงดูดจากนักท่องเที่ยว

5.5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อจำกัดในการทำวิจัยดังนี้

1) ข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการเวลา ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยควรมีการบริหารจัดการเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ผลการวิจัยให้มีความกระชับมากขึ้น

2) ควรศึกษาสถานประกอบการที่ได้รับรางวัลมากกว่าหนึ่งแห่ง เนื่องจากจะได้ทราบถึงแนวทางการบริหารจัดการที่หลากหลาย

3) ควรเน้นไปที่การศึกษาเฉพาะรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เพื่อให้เห็นถึงกระบวนการทำงานและการตัดสินใจที่ชัดเจนมากขึ้น

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2539). **รางวัลยอดเยี่ยมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**, 1, 5.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2553). **รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยครั้งที่ 8**, 1, 9-10.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2560). **รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยครั้งที่ 11**, 1, 11-21.
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2548). **ความหมายของนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- จันทร์จิรา สุขบรรจง. (2559). **การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหนานมดแดง อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง** สืบค้นวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561 ,จาก <http://dspace.bu.ac.th/handle/123456789/2453>.
- ชาติชาย เตชกานนท์. (2547). **การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดตาก เพื่อยกระดับเป็นเมืองท่องเที่ยวหลัก** สืบค้นวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561 ,จาก <https://www.gotoknow.org/posts/12305>.
- นงลักษณ์ โปธิไพจิตร. (2558). **ปัจจัยสู่ความสำเร็จของการบริหารธุรกิจท่องเที่ยว กรณีศึกษารุรกิจนำเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานคร**. สืบค้นวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561,จาก <http://research.dusit.ac.th/new/e-Journal/inner-detail.php?inid=352&page=1&type=a>.
- นุศรา วงศ์ปิ่นแก้ว และ วิชัย อุตสาหจิต. (2559). **ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน โรงแรมสามพราน ริเวอร์ไซด์ จ.นครปฐม** สืบค้นวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2561,จาก www.hrd.nida.ac.th/hromd2015/UploadFile/File_74.docx.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). **การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน**. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 18 กุมภาพันธ์ 2561.
- ปรีชา แดงโรจน์. (2544). **อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21**. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ :บริษัท ไฟว์ แอนด์ โฟร์ พรินติ้ง จำกัด.
- ปองทิพย์ นาคินทร์. (2556). **การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา ตลาดเก่าอ่างศิลา เทศบาลเมืองอ่างศิลา จังหวัดชลบุรี** สืบค้นวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561,จาก http://doi.nrct.go.th//ListDoi/listDetail?Resolve_.
- ปองผล ธวัชหทัยกุล และคณะ. (2550). **แนวทางในการพัฒนาศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในกลุ่ม จังหวัดอีสานใต้** สืบค้นวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561 ,จาก <http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/>.

- ปิ่นฤทัย คงทอง. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดนครศรีธรรมราช สืบค้นวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561 ,จาก <https://tci-thaijo.org/index.php/jitt/article/view/103582>.
- ยุทธศักดิ์ สุภสร. (2560). รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ครั้งที่ 11, 1, 9.
- ยุพดี เสตพรณ. (2543). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏเพชรบุรี วิทยาลัยการณ ปทุมธานี สืบค้นวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561.
- ศูนย์วิจัยตลาดท่องเที่ยว. (2560). ไทยติดอันดับ 10 โลกนักท่องเที่ยวเข้าประเทศ สืบค้นวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561,จาก <https://www.voicetv.co.th/read/498316>.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สามพรานโมเดล. (2561). โมเดลธุรกิจที่ยั่งยืนบนพื้นฐานความเป็นธรรม สืบค้นวันที่ 1 มีนาคม 2561,จาก <http://sampranmodel.com/>.
- สามพรานโมเดล. (2558). มุ่งพัฒนาไทยเป็นสังคม “เกษตรอินทรีย์ที่ยั่งยืน” <https://www.trf.or.th/component/attachments/download/3212>
DOI=10.14457/STOU.the.2013.106
Tourism2556/WIPARAT%20%20SURALAI/10_ref.pdf.
- สุธี เสริฐศรี. (2558). แนวทางการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในชุมชนคลองโคกน อำเภอมืองจังหวัดสมุทรสงคราม สืบค้นวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561 ,จาก http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/1956/1/suthee_sert.pdf.
- World Tourism Organization. (1998). *Guide for Local Authorities on DEVELOPMENT SUSTAINABLE TOURISM*. Madrid: Author. สืบค้นวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2561.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

“ข้อมูลการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Tourism Authority of Thailand)”

สถานประกอบการปฏิบัติสหกิจศึกษาทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2560

ที่ตั้งขององค์กร :

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Tourism Authority of Thailand)

ที่อยู่ : 1600 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 02 250 5500 , โทรสาร 02 250 5511

e-mail : info@tat.or.th

website: <https://thai.tourismthailand.org/>

1. ความเป็นมา

การส่งเสริมการท่องเที่ยว เกิดขึ้นโดยพระดำริของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชร อัครโยธิน ครั้นดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการรถไฟ ได้มีการส่งเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองไทย ไปเผยแพร่ใน สหรัฐอเมริกา ใน พ.ศ. 2467 ได้มีการจัดตั้งแผนกโฆษณาของการรถไฟขึ้น ทำหน้าที่รับรอง และให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาประเทศไทย รวมทั้งการโฆษณาเผยแพร่ ประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศ มีสำนักงานงานตั้งอยู่ที่กรมรถไฟ เชียงสะพานนพวงศ์ ซึ่งต่อมาได้ย้ายมาตั้งที่สถานีรถไฟหัวลำโพง เมื่อพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธินทรงย้ายไปดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม งานส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้ย้ายไปอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์และคมนาคมด้วย แต่ยังคงทำ งานร่วมกับกรมรถไฟ มีสำนักงานตั้งที่ถนนเจริญกรุงหน้าไปรษณีย์กลาง

การส่งเสริมการท่องเที่ยวได้เริ่มขึ้นอย่างชัดเจนใน พ.ศ. 2479 เมื่อกระทรวงเศรษฐกิจ เสนอโครงการบำรุงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศสยามต่อคณะรัฐมนตรี โดยเสนอแผนและวัตถุประสงค์ของการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 3 ประการ คือ 1. งานโฆษณาชักชวนนักท่องเที่ยว 2. งานรับรองนักท่องเที่ยว 3. งานบำรุงสถานที่ท่องเที่ยวและที่พัก

กระทรวงเศรษฐกิจได้มอบงานนี้ให้กรมพาณิชย์ เป็นผู้จัดทำเพราะกรมพาณิชย์มีแผนกส่งเสริมพาณิชย์ และท่องเที่ยวอยู่กระทรวงเศรษฐกิจได้ดำเนินการเรื่องนี้ต่อมาจนเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้น และสำนักงานถูกยุบเลิก จึงเลิกกิจการไปชั่วคราว

ทั้งนี้เมื่อ พ.ศ. 2492 กรมโฆษณาการได้ทำความตกลงกับกระทรวงเศรษฐกิจ ซึ่งเดิมมีชื่อว่า กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม ขอโอนกิจการส่งเสริมการท่องเที่ยว จากกระทรวงพาณิชย์และคมนาคมมาอยู่กับกรมโฆษณาการ สำนักนายกรัฐมนตรี และให้เรียกส่วนงานนี้ว่า "สำนักงานส่งเสริม

การท่องเที่ยว" ต่อมากรมโฆษณาการได้พิจารณาเห็นว่ากิจการส่งเสริมการท่องเที่ยวกำลังตื่นตัวในประเทศไทยมาก จึงได้จัดตั้งสำนักงานส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีฐานะเทียบเท่ากอง เรียกว่า "สำนักงานท่องเที่ยว" โดยพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการกรมโฆษณาการในสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. 2493

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2501 เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ศึกษากิจการท่องเที่ยวด้วยความสนใจ และได้ดำริที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างจริงจัง ในปีต่อมาเมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาจัดแบ่งส่วนราชการ กรมประชาสัมพันธ์ พ.ศ. 2502 โดยตัด "สำนักงานท่องเที่ยว" ออก แล้วจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การอิสระ เรียกว่า "องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" มีชื่อย่อว่า "อ.ส.ท." โดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2502

องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่เดิมนั้นมีหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นส่วนใหญ่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ขยายตัวอย่างกว้างขวางรวดเร็ว จำเป็นต้องปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ อ.ส.ท. ให้มีขอบเขตการปฏิบัติงานกว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และการส่งเสริมเผยแพร่ จึงได้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และ ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เพื่อให้ หน่วยงานการท่องเที่ยวของรัฐ มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการพัฒนาส่งเสริมเผยแพร่ และ ดำเนินกิจการ เพื่อเป็นการริเริ่มให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนคุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวด้วย สภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่รัฐสภาในการประชุมครั้งที่ 41 วันศุกร์ที่ 20 เมษายน 2522 ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ แล้วปรากฏว่า ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบธุรกิจ เกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่ผ่านการพิจารณา ส่วนพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ผ่านการพิจารณาประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่มที่ 96 ตอนที่ 72 วันที่ 4 พฤษภาคม 2522 จัดตั้ง "การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" ขึ้น มีชื่อย่อว่า "ททท." ซึ่งปัจจุบันโดยปัจจุบันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Tourism Authority of Thailand) เป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย

2. วิสัยทัศน์

“ททท. เป็นผู้นำในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม (Preferred Destination) อย่างยั่งยืน”

วิสัยทัศน์สะท้อนถึงความมุ่งหมายของ ททท. ในการเป็นผู้นำที่จะส่งเสริมให้ประเทศไทย มุ่งสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติและนักท่องเที่ยวไทยนึกถึง และเลือกมาท่องเที่ยวเป็นอันดับต้นๆ ของโลก และผลักดันการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืนภายในปี 2564

3.พันธกิจ

1. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อเน้นคุณค่าการท่องเที่ยวของประเทศไทย
2. ขับเคลื่อนห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว สร้างมูลค่าเพิ่ม และกระจายรายได้อย่างยั่งยืน
3. พัฒนาข้อมูลเชิงลึกด้านความต้องการของตลาดท่องเที่ยว
4. พัฒนาให้ ททท. เป็นองค์กรสมรรถนะสูง (High Performance Organization) ด้านตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ภาคผนวก ข.
แนวทางการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล

แนวทางการสัมภาษณ์ (Interview guideline)

งานวิจัยเรื่อง เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา

สามพราน รีเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ประกอบไปด้วย

1.1 ชื่อ-สกุลของผู้ให้ข้อมูล

1.2 ตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูล

2. ความเป็นมาของสถานประกอบการ

3. แนวทางการดำเนินงานของแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย

3.1 แนวทางในด้านการบริหารจัดการ

3.2 แนวทางในด้านการสภาพแวดล้อมโดยรอบ

3.3 แนวทางในด้านการมีส่วนร่วมต่อสังคม

4. รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

4.1 การเข้าร่วมส่งผลงานรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

4.2 ประโยชน์จากการส่งสถานประกอบการเข้าประกวด

4.3 การมีส่วนร่วมกับ ททท.หลังจากที่ได้รับรางวัล

4.4 สิทธิประโยชน์ของสถานประกอบการที่ได้รับจากรางวัลกินรี

4.5 ความพร้อมในการส่งเข้าประกวด

4.6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรางวัลกินรี

5. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

5.1 ความต้องการในการพัฒนาสถานประกอบการ

5.2 การเปลี่ยนโมเดลจากในอดีต

5.3 แนวทางการพัฒนาสถานประกอบการอย่างไร ถึงได้รางวัลยอดเยี่ยม3ปีซ้อน

5.4 การพัฒนาสถานประกอบการจากข้อคิดเห็นของคณะกรรมการรางวัล

5.5 แผนการพัฒนาในอนาคต

5.6 การเผยแพร่แนวทางการพัฒนาสถานประกอบการให้แก่หน่วยงานอื่นๆ

6. การสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว

6.1 การรักษาความยั่งยืนแก่สถานประกอบการ

6.2 การสร้างความน่าเชื่อถือของสถานประกอบการแก่นักท่องเที่ยว

แนวทางการสัมภาษณ์ (Interview guideline)

งานวิจัยเรื่อง เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา

สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย
 - 1.1 ชื่อ-สกุลของผู้ให้ข้อมูล
 - 1.2 ตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูล
2. ความเป็นมาของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ประกอบด้วย
 - 2.1 ความสำคัญของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของการประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
3. หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกสถานประกอบการ เพื่อเข้ารับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ประกอบด้วย
 - 3.1 ประเภทรางวัล
 - 3.2 กรอบแนวคิดในการตัดสินรางวัล
4. กระบวนการดำเนินงานรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
 - 4.1 ขั้นตอนในการดำเนินงาน
 - 4.2 การเข้าไปมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ
 - 4.3 การเข้าไปดูแลมาตรฐานของสถานประกอบการท่องเที่ยว
 - 4.4 การให้สิทธิประโยชน์ของสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล
5. แนวทางในการพัฒนารางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
 - 5.1 การสร้างความเชื่อมั่นแก่รางวัล
6. ทิศทางการท่องเที่ยวในปัจจุบัน
 - 6.1 มุมมองทิศทางการในฐานะพนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
7. ข้อจำกัดในการดำเนินงานรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
8. การสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว
 - 8.1 ข้อเสนอแนะในการดำรงไว้ซึ่งความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการสัมภาษณ์ (Interview guideline)

งานวิจัยเรื่อง เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา
สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

1. ข้อมูลบริบทส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย

- 1.1 อายุ
- 1.2 ภูมิลำเนา
- 1.3 ระยะเวลาในการมาเที่ยว
- 1.4 ลักษณะการมาท่องเที่ยว
- 1.5 สถานที่พัก
- 1.6 การประกอบอาชีพ

2. หลักเกณฑ์ในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสามพราน ริเวอร์ไซด์

- 3.1 เหตุใดจึงมาเที่ยวที่สามพราน ริเวอร์ไซด์
- 3.2 จุดเด่นของสามพราน ริเวอร์ไซด์
- 3.3 รู้จักสามพราน ริเวอร์ไซด์จากแหล่งใด
- 3.4 สิ่งที่น่าสนใจในการมาสามพราน ริเวอร์ไซด์

4. รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

- 4.1 การรับรู้ถึงรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
- 4.2 ข้อเสนอแนะที่มีต่อรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

5. การสร้างความยั่งยืนให้แก่แหล่งท่องเที่ยว

- 5.1 ปัจจัยที่นักท่องเที่ยวจะกลับมาเที่ยวซ้ำ คืออะไร

ภาคผนวก ค.

แบบบันทึกการปฏิบัติสหกิจศึกษา

แบบบันทึกการปฏิบัติงานนักศึกษา

ชื่อ..... นศ..... รหัสประจำตัว..... สาขาวิชา..... ชื่อสถานประกอบการ..... ที่อยู่.....
 ระบุภาค () ต้น () กลาง () ปลาย () ปีเศษ () ปีพิเศษ () ปีการศึกษา.....
 ชื่อที่เลี้ยง.....
 ชื่อสถานประกอบการ..... ที่อยู่.....
 ที่อยู่.....

วันที่	แผนงาน	บันทึกการปฏิบัติงาน	สรุปผลที่ส่งจากการปฏิบัติงาน ในแต่ละวัน	ข้อเสนอแนะ	ลายเซ็นที่เลี้ยง
4 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	เตรียมความพร้อมก่อนปฏิบัติงาน	ได้เตรียมความพร้อมก่อนปฏิบัติงาน		มี.ค. 61
9 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
10 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
11 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
12 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
15 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
16 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
17 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
18 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
19 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
22 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61
23 มี.ค. 61	ช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษา	ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ได้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย		มี.ค. 61

สรุปรายงาน-6

วันที่	แผนงาน	บันทึกการปฏิบัติงาน	สรุปผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน ในแต่ละวัน	ข้อเสนอแนะ	ลายเซ็นที่เสร็จ
24 มิ.ย. 61	จัดส่งเอกสารโครงการก่อสร้าง	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจส่งแบบขออนุญาตก่อสร้าง - ตรวจสอบเอกสารขอขออนุญาตก่อสร้าง - ติดต่อขออนุญาตก่อสร้างจาก อบจ. และ อบต. - ติดต่อขออนุญาตก่อสร้างจาก อบต. 	จัดส่งแบบขออนุญาตก่อสร้าง และ แบบขออนุญาตก่อสร้าง		24 มิ.ย.
29 มิ.ย. 61	จัดหน้าตัดเบื้องต้นจากทางหลวงที่ 30	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบการวางผังเบื้องต้น - ติดต่อขออนุญาตก่อสร้างจาก อบจ. และ อบต. - ติดต่อขออนุญาตก่อสร้างจาก อบต. 	จัดส่งแบบขออนุญาตก่อสร้าง และ แบบขออนุญาตก่อสร้าง		29 มิ.ย.
5 มิ.ย. 61	จัดหน้าตัดเบื้องต้นจากทางหลวงที่ 30	<ul style="list-style-type: none"> - ติดต่อขออนุญาตก่อสร้างจาก อบจ. และ อบต. - ติดต่อขออนุญาตก่อสร้างจาก อบต. 	จัดส่งแบบขออนุญาตก่อสร้าง และ แบบขออนุญาตก่อสร้าง		5 มิ.ย.
12 มิ.ย. 61	จัดหน้าตัดเบื้องต้นจากทางหลวงที่ 30	<ul style="list-style-type: none"> - ติดต่อขออนุญาตก่อสร้างจาก อบจ. และ อบต. - ติดต่อขออนุญาตก่อสร้างจาก อบต. 	จัดส่งแบบขออนุญาตก่อสร้าง และ แบบขออนุญาตก่อสร้าง		12 มิ.ย.

สห-นศ-6

วันที่	แผนงาน	บันทึกการปฏิบัติงาน	สรุปสิ่งที่ตั้งการปฏิบัติงาน ในแต่ละวัน	ข้อเสนอแนะ	ภาพสิ่งที่ตั้ง
19 ส.ค. 61	1)เตรียมความพร้อมนักเรียนก่อนฝึก	- เตรียมเอกสารให้เรียบร้อยไปสอน - เตรียมวิทยากร	เตรียมเอกสารการสอนของ 100 ข้อ วางแผนสอน		21.8.61
20 ส.ค. 61	2)ดำเนินการฝึกภาคทฤษฎี	- ออกรายละเอียดเนื้อหา - ออกรายละเอียดสรุป	อธิบายรายละเอียดเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
21 ส.ค. 61	3)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	- ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี - ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
22 ส.ค. 61	4)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
23 ส.ค. 61	5)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
24 ส.ค. 61	6)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
25 ส.ค. 61	7)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
26 ส.ค. 61	8)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
27 ส.ค. 61	9)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
28 ส.ค. 61	10)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
29 ส.ค. 61	11)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
30 ส.ค. 61	12)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61
31 ส.ค. 61	13)ดำเนินการฝึกภาคปฏิบัติ	ฝึกปฏิบัติภาคทฤษฎี ฝึกปฏิบัติภาคปฏิบัติ	อธิบายข้อดีของเนื้อหา อธิบายข้อดีของเนื้อหา		21.8.61

ภาคผนวก ง.
ภาพกิจกรรมระหว่างการปฏิบัติสหกิจศึกษา

ภาพที่ 1 ฝ่ายต้อนรับพิธีเปิดโครงการ อบรมหลักสูตรผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 2 (TME2)

ภาพที่ 2 ฝ่ายลงทะเบียน ในการอบรม “เที่ยวท่องถิ่นไทย ชุมชนเติบโตใหญ่ หัวใจเติบโต”

ภาพที่ 3 การลงพื้นที่ศึกษาดูงาน งานเทศกาลเที่ยวเมืองไทย ณ สวนลุมพินี 2561

ภาพที่ 4 การลงพื้นที่แจกแบบสอบถาม งานเทศกาลเที่ยวเมืองไทย ณ สวนลุมพินี 2561

ภาพที่ 5 ลงพื้นที่เก็บข้อมูล สามพรานริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ภาพที่ 6 การนิเทศงานครั้งที่ 2 ของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนองานวิจัย

ภาคผนวก จ.

หนังสือรับรองการปฏิบัติสหกิจศึกษา

หนังสือรับรองการฝึกงาน

ที่ กพบ. ๒๗๓/๒๕๖๑

หนังสือฉบับนี้ออกให้เพื่อรับรองว่านางสาวพลอยไพลิน แสงคำ นักศึกษาหลักสูตร
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ผ่าน
การฝึกงาน ณ กองเผยแพร่ความรู้ด้านการท่องเที่ยว ฝ่ายส่งเสริมสินค้าการท่องเที่ยว การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ ๘ มกราคม ถึงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑

(นางสาวสายโพนม สมสุข)

ผู้อำนวยการกองพัฒนาบุคลากร
ทำการแทน ผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

กองพัฒนาบุคลากร

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๕๕๐๐ ต่อ ๒๗๔๐-๔๓

โทรสาร ๐ ๒๒๕๓ ๗๔๐๖, ๐ ๒๖๕๒ ๘๒๒๙

E-mail : prdevdiv@tat.or.th

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๑๖๐๐ ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๒๕๐ ๕๕๐๐ โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๕๕๑๑
<http://www.tourismthailand.org> E-mail: center@tat.or.th

ภาคผนวก ฉ.

ผลการตรวจสอบการคัดลอกผลงานวิชาการ (Turnitin)

work

ORIGINALITY REPORT

15%

SIMILARITY INDEX

14%

INTERNET SOURCES

0%

PUBLICATIONS

4%

STUDENT PAPERS

PRIMARY SOURCES

1	life.cpru.ac.th Internet Source	1%
2	library.vu.ac.th Internet Source	1%
3	Submitted to Thammasat University Student Paper	1%
4	www.nakhonsci.com Internet Source	1%
5	www.gotoknow.org Internet Source	1%
6	www2.tat.or.th Internet Source	1%
7	chiangkhan.com Internet Source	1%
8	www.idotravellers.com Internet Source	1%
9	www.slideshare.net Internet Source	1%

ภาคผนวก ช.

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

ที่ ศธ 0514.8/ 106*

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

๖ มีนาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำภาคินพนธ์

เรียน หัวหน้างานพัฒนาเครือข่ายทางการท่องเที่ยว กองเผยแพร่ความรู้ด้านการท่องเที่ยว
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สำนักงานใหญ่)

ตามที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์รับ นางสาวพลอยไพลิน แสงคำ นักศึกษาหลักสูตร
ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น เข้าปฏิบัติสหกิจศึกษาในหน่วยงานของท่าน ระหว่างวันที่ 8 มกราคม 2561 ถึงวันที่
27 เมษายน 2561 ซึ่งนักศึกษาจะต้องทำภาคินพนธ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติสหกิจศึกษา
โดยนักศึกษามีความสนใจในเรื่อง “เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา
สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำภาคินพนธ์ประกอบการปฏิบัติสหกิจศึกษาของนักศึกษา
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ คณะฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดอนุญาตให้
นักศึกษาสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังคณา ทองพูน พัฒนสร)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กลุ่มจัดการศึกษา งานวิชาการ
โทรศัพท์/โทรสาร 043-204537

ที่ ศธ 0514.8/ 1069

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

๘ มีนาคม 2561

เรื่อง ขออนุมัติขอรายชื่อเพื่อประกอบการจัดทำภาคินพนธ์

เรียน ผู้จัดการ (สามพราน ริเวอร์ไซด์)

ตามที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์รับ นางสาวพลอยไพลิน แสงคำ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เข้าปฏิบัติสหกิจศึกษาในหน่วยงานของท่าน ระหว่างวันที่ 8 มกราคม 2561 ถึงวันที่ 27 เมษายน 2561 ซึ่งนักศึกษาจะต้องทำภาคินพนธ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติสหกิจศึกษา โดยนักศึกษามีความสนใจในเรื่อง “เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษา สามพราน ริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำภาคินพนธ์ประกอบการปฏิบัติสหกิจศึกษาของนักศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ คณะฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังคณา ทองพูน พัฒนสร)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กลุ่มจัดการศึกษา งานวิชาการ
โทรศัพท์/โทรสาร 043-204537

ที่ ศธ 0514.8/ 1427

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

30 มีนาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ลงพื้นที่เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยว

เรียน ผู้จัดการทั่วไป (สามพราน ริเวอร์ไซด์)

ด้วยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ส่งนางสาวพลอยไพลิน แสงคำ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ออกปฏิบัติสหกิจศึกษา ณ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สำนักงานใหญ่) ระหว่างวันที่ 8 มกราคม 2561 ถึงวันที่ 27 เมษายน 2561 โดยนักศึกษาจะต้องทำภาคนิพนธ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติสหกิจศึกษาจำนวน 1 เรื่อง โดยนักศึกษามีความสนใจในเรื่อง “เส้นทางสู่รางวัลเกียรติยศ ของรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย กรณีศึกษาสามพรานริเวอร์ไซด์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” นั้น

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำภาคนิพนธ์ประกอบการปฏิบัติสหกิจศึกษาของนักศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ คณะฯ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาลงพื้นที่เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวเพื่อประกอบการจัดทำภาคนิพนธ์ โดยวิธีการสัมภาษณ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้อย่าง จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังคณา ทองพูน พัฒนศร)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติการแทน
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กลุ่มจัดการศึกษา งานวิชาการ
โทรศัพท์/โทรสาร 043-204537